

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 13 iunie 2024
(OR. en)**

**2023/0081(COD)
LEX 2375**

**PE-CONS 45/1/24
REV 1**

**COMPET 182
IND 88
MI 181
BETREG 7
DIGIT 49
ECOFIN 203
EDUC 46
ENER 82
ENV 185
POLCOM 61
RECH 73
CODEC 520**

**REGULAMENT
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
DE STABILIRE A UNUI CADRU DE MĂSURI
PENTRU CONSOLIDAREA ECOSISTEMULUI EUROPEAN
DE PRODUCERE DE TEHNOLOGII „ZERO NET”
ȘI DE MODIFICARE A REGULAMENTULUI (UE) 2018/1724**

REGULAMENTUL (UE) 2024/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 iunie 2024

de stabilire a unui cadru de măsuri
pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net”
și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 349, 29.9.2023, p. 179.

² JO C, C/2023/254, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/254/oj>.

³ Poziția Parlamentului European din 25 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 mai 2024.

întrucât:

- (1) Transformarea în direcția reducerii la zero a emisiilor nete generează deja schimbări industriale, economice și geopolitice uriașe la nivel mondial, care vor deveni tot mai pronunțate pe măsură ce lumea înregistrează progrese în eforturile de decarbonizare. Uniunea trebuie să răspundă acestor evoluții în cursul punerii în aplicare a tranzițiilor energetice, climatice și de mediu. O bază de producție solidă este un element-cheie pentru asigurarea accesului la tehnologiile „zero net” și pentru menținerea locurilor de muncă de calitate în Uniune. Acest lucru necesită ca Uniunea să își mențină competitivitatea, inclusiv prin inovare, în special în ceea ce privește tehnologiile curate.
- (2) Având în vedere complexitatea și caracterul transnațional al tehnologiilor „zero net”, măsurile naționale necoordonate de asigurare a accesului la aceste tehnologii riscă să denatureze concurența și să fragmenteze piața internă. Aceste măsuri luate de statele membre pot duce la impunerea unor reglementări divergente asupra operatorilor de pe piață, prin furnizarea de niveluri diferite de acces la aprovizionarea cu tehnologii „zero net” de la un stat membru la altul, inclusiv prin furnizarea de niveluri diferite de sprijin pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, și prin furnizarea de norme divergente și de forme necoordonate de achiziții publice, prin procese și durate divergente în ceea ce privește procedurile de acordare a autorizațiilor, creând astfel obstacole în calea comerțului transfrontalier dintre statele membre și împiedicând buna funcționare a pieței interne. Pentru a garanta funcționarea pieței interne, este așadar necesară crearea unui cadru juridic comun al Uniunii pentru a aborda în mod colectiv această provocare majoră prin creșterea rezilienței și a securității aprovizionării Uniunii în domeniul tehnologiilor „zero net”.

- (3) Uniunea s-a angajat să accelereze procesul de decarbonizare a economiei sale și să implementeze surse regenerabile de energie pentru atingerea obiectivului ambițios de neutralitate climatică, și anume zero emisii nete sau emisii după deducerea absorbțiilor, până în 2050. Acest obiectiv se află în centrul Pactului verde european, care este prezentat în comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european”, și al comunicării Comisiei din 5 mai 2021 intitulată „Actualizarea noii Strategii industriale 2020: construirea unei piețe unice mai puternice pentru a sprijini redresarea Europei” și este în concordanță cu angajamentul Uniunii față de acțiunile climatice la nivel mondial în temeiul Acordului de la Paris⁴. Pentru atingerea obiectivului neutralității climatice al Uniunii, Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ stabilește un obiectiv climatic obligatoriu al Uniunii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990. Pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55” propus, prezentat în comunicarea Comisiei din 14 iulie 2021 intitulată „«Pregătiți pentru 55»: îndeplinirea obiectivului climatic al UE pentru 2030 pe calea spre atingerea obiectivului de neutralitate climatică” urmărește să atingă obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 și revizuieste și actualizează dreptul Uniunii în acest sens.

⁴ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

⁵ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

- (4) În plus, Planul industrial al Pactului verde, prezentat în comunicarea Comisiei din 1 februarie 2023 stabilește o abordare cuprinzătoare pentru a sprijini extinderea tehnologiilor energetice curate pe baza a patru piloni. Primul pilon vizează crearea unui mediu de reglementare care să simplifice și să accelereze procedurile de acordare a autorizațiilor pentru noi situri de producție și asamblare a tehnologiilor „zero net” și să faciliteze extinderea industriei „zero net” a Uniunii. Al doilea pilon urmărește să stimuleze atât investițiile în producția de tehnologie „zero net”, cât și finanțarea acestei producții prin intermediul Cadrului temporar revizuit de criză și de tranziție pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei, instituit în comunicarea Comisiei din 17 martie 2023, și prin crearea platformei „Tehnologii strategice pentru Europa” (STEP), instituită prin Regulamentul (UE) 2024/795 al Parlamentului European și al Consiliului⁶, pentru a menține avantajul Uniunii în ceea ce privește tehnologiile critice și emergente relevante pentru tranziția verde și cea digitală. Al treilea pilon se referă la dezvoltarea competențelor necesare pentru realizarea tranziției și creșterea numărului de lucrători calificați în sectorul tehnologiilor energetice curate. Al patrulea pilon se axează pe comerț și pe diversificarea lanțului de aprovizionare cu materii prime critice. Aceasta include crearea unui club pentru materiile prime critice, colaborarea cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune pentru a consolida împreună lanțurile de aprovizionare și diversificarea surselor de aprovizionare pentru factorii de producție critici. Prezentul regulament face parte din aceste măsuri și contribuie la îmbunătățirea argumentului economic în favoarea decarbonizării industriale în Uniune.

⁶ Regulamentul (UE) 2024/795 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 februarie 2024 de instituire a platformei „Tehnologii strategice pentru Europa” (STEP) și de modificare a Directivei 2003/87/CE, și a Regulamentelor (UE) 2021/1058, (UE) 2021/1056, (UE) 2021/1057, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) 2021/1060, (UE) 2021/523, (UE) 2021/695, (UE) 2021/697 și (UE) 2021/241 (JO L, 2024/795, 29.02.2024, ELI: <https://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj>).

- (5) Piața internă oferă mediul adecvat pentru asigurarea accesului, la scara și ritmul necesare, la tehnologiile esențiale pentru atingerea obiectivelor ambițioase în materie de climă și energie ale Uniunii, precum și a obiectivului ca Pactul verde european să transforme decarbonizarea într-o competitivitate durabilă. Calea către o economie „zero net”, neutră din punct de vedere climatic și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor creează oportunități importante de extindere a industriei „zero net” a Uniunii, valorificând forța pieței interne, prin promovarea investițiilor în tehnologii „zero net” și în lanțurile lor de aprovizionare. Tehnologiile respective sunt necesare pentru atingerea obiectivelor planurilor naționale integrate privind energia și clima ale statelor membre în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului⁷, contribuie la reziliența și competitivitatea industriei Uniunii și permit decarbonizarea sectoarelor economice din Uniune, de la aprovizionarea cu energie până la transporturi, construcții și industrie. O industrie „zero net” puternică în Uniune poate contribui în mod semnificativ la atingerea în mod eficace a obiectivelor acesteia în materie de climă și energie, precum și la sprijinirea altor obiective ale Pactului verde european, consolidând în același timp o bază industrială și creând, prin urmare, locuri de muncă de calitate și generând creștere economică durabilă.

⁷ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

- (6) Pentru a-și îndeplini aceste angajamente, Uniunea trebuie să își accelereze ritmul tranziției către o economie „zero net”, inclusiv prin creșterea ponderii de energie curată în mixul său energetic, precum și prin creșterea eficienței energetice și a ponderii surselor regenerabile de energie. Acest lucru va contribui la atingerea obiectivelor Uniunii stabilite în Planul de acțiune pentru 2030 privind Pilonul european al drepturilor sociale, care reprezintă contribuția Comisiei la punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale proclamat la Göteborg în 2017 (denumit în continuare „pilonul”).
- (7) Creșterea prețurilor energiei ca urmare a agresiunii militare nejustificate și ilegale a Rusiei împotriva Ucrainei a dat un impuls puternic pentru accelerarea punerii în aplicare a Pactului verde european și pentru consolidarea rezilienței uniunii energetice guvernate de Regulamentul (UE) 2018/1999 prin accelerarea tranziției către o energie curată și prin stoparea oricărei dependențe de combustibilii fosili exportați din Rusia. Planul REPowerEU, prezentat în comunicarea Comisiei din 18 mai 2022 intitulată „Planul REPowerEU”, joacă un rol esențial în răspunsul la dificultățile și perturbările pieței mondiale a energiei cauzate de invadarea Ucrainei de către Rusia. Acest plan urmărește să accelereze tranziția energetică în Uniune, pentru a reduce consumul de gaze și energie electrică al Uniunii și pentru a stimula investițiile în implementarea unor soluții eficiente din punct de vedere energetic și cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

- (8) Pentru a îndeplini obiectivele Uniunii în materie de climă și energie, eficiența energetică trebuie tratată cu prioritate. Economisirea energiei este cea mai puțin costisitoare, mai sigură și mai curată modalitate de îndeplinire a acestor obiective. „Eficiența energetică înainte de toate” este un principiu general al politicii energetice a Uniunii și este important atât în ceea ce privește aplicarea sa practică în deciziile de politică, cât și în cele de investiții. Prin urmare, este esențială creșterea capacității Uniunii de producție a tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic, cum ar fi pompele de căldură, încălzirea și răcirea centralizată și tehnologiile pentru rețele inteligente, care contribuie la reducerea și controlul consumului de energie în Uniune.

- (9) Obiectivele de decarbonizare ale Uniunii, securitatea aprovizionării cu energie, digitalizarea sistemului energetic și electrificarea cererii, de exemplu în ceea ce privește mobilitatea și nevoia de puncte de reîncărcare mai numeroase și mai rapide, necesită o extindere enormă a rețelelor electrice în Uniune, atât la nivel de transport, cât și la nivel de distribuție. La nivel de transport, sunt necesare, printre altele, sisteme de înaltă tensiune în curent continuu pentru conectarea energiilor din surse regenerabile offshore, în timp ce, la nivel de distribuție, conectarea furnizorilor de energie electrică și gestionarea flexibilității pe partea cererii se bazează pe investiții în tehnologii de rețea inovatoare, cum ar fi încărcarea inteligentă a vehiculelor electrice, sisteme de automatizare industrială și pentru clădiri eficiente din punct de vedere energetic și controale inteligente, infrastructura avansată de contorizare și sisteme de gestionare a energiei la domiciliu. Rețeaua electrică trebuie să interacționeze cu un număr mare de actori sau dispozitive pe baza unui nivel detaliat de observabilitate și, prin urmare, de disponibilitate a datelor, pentru a asigura flexibilitate, încărcarea inteligentă, clădiri inteligente cu rețele electrice inteligente și servicii de flexibilitate la scară mică, care să permită răspunsul la cerere din partea consumatorilor și adoptarea surselor regenerabile de energie. Conectarea tehnologiilor „zero net” la rețeaua Uniunii necesită o creștere substanțială a capacităților de producție pentru rețelele electrice în ceea ce privește, de exemplu, cablurile offshore și onshore, stațiile electrice și transformatoarele.

- (10) Prin urmare, sunt necesare eforturi de politică suplimentare pentru ca Uniunea să aibă un potențial puternic de extindere rapidă a capacității de producție pentru a sprijini obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 prin îmbunătățirea condițiilor de piață pentru tehnologiile care sunt disponibile pe piață, precum și a securității aprovizionării pentru tehnologiile „zero net” și lanțurile lor de aprovizionare, reducerea fragmentării pieței și protejarea sau consolidarea rezilienței și competitivității generale a sistemului energetic al Uniunii. Aceste eforturi vizează inclusiv accesul la o sursă sigură și durabilă de combustibili de cea mai bună clasă, astfel cum se menționează în Regulamentul delegat (UE) 2022/1214 al Comisiei⁸.

⁸ Regulamentul delegat (UE) 2022/1214 al Comisiei din 9 martie 2022 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2021/2139 în ceea ce privește activitățile economice din anumite sectoare energetice și a Regulamentului delegat (UE) 2021/2178 în ceea ce privește publicarea de informații specifice referitoare la activitățile economice respective (JO L 188, 15.7.2022, p. 1).

- (11) Prezentul regulament ar trebui să completeze Regulamentul (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului⁹ punând accentul pe producția de tehnologii „zero net” în ceea ce privește produsele finite, componentele specifice și mașinile specifice care sunt utilizate în principal pentru producerea acestora. Regulamentul (UE) 2024/...⁺ se axează, în schimb, pe partea din amonte a lanțului de aprovizionare, în special pe materiile prime critice, precum și pe extracția, prelucrarea și reciclarea acestora. Aceste tehnologii sunt indispensabile pentru o gamă largă de sectoare strategice, inclusiv industriile tehnologice „zero net”, industria digitală, sectorul aerospațial și sectorul apărării. Urmând aceeași logică de promovare a unor argumente economice, de modernizare și de furnizare a competențelor adecvate, precum și de sprijinire a investițiilor, prezentul regulament și Regulamentul (UE) 2024/...⁺ se completează reciproc pentru a crea sinergii de sprijin în materie de reglementare de-a lungul întregului lanț de aprovizionare al producției de tehnologie „zero net” din Uniune. Prezentul regulament acoperă, de asemenea, materialul prelucrat care reprezintă o componentă esențială a tehnologiilor „zero net”, cu excepția materiilor prime critice care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2024/...⁺.

⁹ Regulamentul (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 78/23 [2023/0079(COD)] și a se completa nota de subsol aferentă.

- (12) Produsele finite și componentele specifice care sunt esențiale pentru producția de tehnologii „zero net” ar trebui să fie enumerate într-o anexă în mod neexhaustiv. Acestea includ produsele finite și componentele acestora care sunt produse și comercializate de o întreprindere, inclusiv materialele prelucrate, dar excluzând materiile prime care fac obiectul Regulamentului (UE) 2024/...⁺. Scopul anexei respective este de a identifica, în măsura posibilului, produsele finale și componentele specifice care sunt esențiale pentru producția de tehnologii „zero net” și care, prin urmare, pot fi considerate în mod rezonabil întotdeauna utilizate în principal pentru toate tehnologiile „zero net” enumerate în prezentul regulament. Componentele specifice și mașinile specifice care nu sunt incluse în anexa respectivă pot totuși intra în domeniul de aplicare al prezentului regulament în cazurile în care, pe baza dovezilor furnizate unei autorități naționale competente, inițiatorul proiectului poate dovedi, de exemplu prin studii de piață sau acorduri de preluare, că componentele specifice sau mașinile specifice sunt utilizate în principal pentru producția de tehnologii „zero net”, cu excepția materiilor prime critice care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2024/...⁺.

⁺ JO: a se introduce numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 78/23 [2023/0079(COD)].

- (13) Anumite componente specifice din lanțul de aprovizionare cu tehnologii „zero net” sunt produse prin procese de producție energointensive, și anume în sectoarele oțelului, aluminiului, metalelor neferoase, substanțelor chimice de bază, cimentului, varului, sticlei, ceramicii, îngrășămintelor, precum și în sectoarele celulozei și hârtiei. Multe dintre aceste procese sunt caracterizate de o intensitate ridicată a energiei și a carbonului, ceea ce face ca emisiile lor de CO₂ să fie, de obicei, greu de redus. În același timp, Regulamentul (UE) 2021/1119 impune decarbonizarea rapidă a economiei Uniunii. Având în vedere faptul că industriile mari consumatoare de energie au reprezentat 17 % din emisiile totale de gaze cu efect de seră din Uniune în 2019, decarbonizarea lor este indispensabilă pentru atingerea neutralității climatice în Uniune. Aceasta înseamnă că securitatea aprovizionării în Uniune cu componente specifice utilizate pentru tehnologiile „zero net” depinde, de asemenea, de intensificarea eforturilor de decarbonizare în industriile mari consumatoare de energie. Instalațiile industriale mari consumatoare de energie intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament în cazul în care instalațiile relevante produc componente specifice care sunt utilizate în principal în tehnologii „zero net”. Având în vedere necesitatea decarbonizării acestor sectoare în ansamblu și pentru a asigura disponibilitatea componentelor specifice produse de acestea care sunt utilizate în lanțurile de aprovizionare cu tehnologie „zero net”, spre deosebire de alte proiecte de producere de tehnologie „zero net” cărora li se aplică prezentul regulament, prezentul regulament ar trebui să se aplice și proiectelor industriilor mari consumatoare de energie care produc componente specifice care sunt utilizate, dar nu exclusiv în lanțurile de aprovizionare cu tehnologii „zero net”. Includerea unor astfel de instalații cu emisii de CO₂ greu de redus în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie condiționată de un proiect care să cuprindă construirea sau transformarea unei astfel de instalații care să conducă la o reducere semnificativă a emisiilor de CO₂ generate de activitățile de producție. Sprijinirea acestor sectoare în mod specific în temeiul prezentului regulament contribuie la asigurarea accesului la o aprovizionare durabilă cu tehnologii „zero net” pe piața internă, sporește securitatea investițiilor și creează un impuls din partea cererii pentru tehnologiile transformatoare și de decarbonizare „zero net”.

- (14) Lista tehnologiilor „zero net” stabilește tehnologiile care sunt esențiale pentru obiectivele de decarbonizare ale Uniunii și pentru îmbunătățirea funcționării pieței interne. Lista include tehnologii pe care nu toate statele membre le acceptă ca sursă de energie curată și sigură. Acest lucru este în concordanță cu dreptul lor de a alege între diferite surse de energie și de a stabili structura generală a aprovizionării lor cu energie, precum și politica lor industrială. Pentru a proteja aceste drepturi, lista tehnologiilor „zero net” nu aduce atingere alocării de fonduri în temeiul actualului cadru financiar multianual 2021-2027, în special în ceea ce privește eligibilitatea alocării și criteriile de atribuire aferente tehnologiilor energetice din fondurile Uniunii, inclusiv cele finanțate prin certificate din schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră sau prin sprijin din partea Băncii Europene de Investiții (BEI). De asemenea, un stat membru nu ar trebui să fie obligat să recunoască drept strategice proiectele care sprijină un lanț de aprovizionare pentru o tehnologie pe care acesta nu o acceptă ca parte a mixului său energetic.
- (15) Pentru a asigura reziliența viitorului sistem energetic al Uniunii, această extindere ar trebui să aibă loc de-a lungul întregului lanț de aprovizionare al tehnologiilor în cauză, în deplină concordanță și complementaritate cu Regulamentele (UE) 2024/...⁺ și (UE) 2023/1781¹⁰ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

⁺ JO: A se introduce numărul de referință și data adoptării documentului PE-CONS 78/23 [2023/0079(COD)].

¹⁰ Regulamentul (UE) 2023/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductoarelor și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/694 (Regulamentul privind cipurile) (JO L 229, 18.9.2023, p. 1).

- (16) Pentru a se aborda aspectele legate de securitatea aprovizionării și a se aduce totodată o contribuție la sprijinirea rezilienței sistemului energetic al Uniunii și a eforturilor de decarbonizare și modernizare ale acesteia, este necesară o sporire a capacității de producție de tehnologii „zero net” în Uniune. Uniunea trebuie să se asigure că mediul de reglementare destinat producătorilor de tehnologii fotovoltaice din Uniune le permite acestora să își consolideze avantajul concurențial și să îmbunătățească perspectivele legate de securitatea aprovizionării, prin stabilirea obiectivului de atingere a unei capacități operaționale de producție de energie fotovoltaică de cel puțin 30 GW până în 2030 de-a lungul întregului lanț valoric al energiei fotovoltaice, în concordanță cu obiectivele stabilite în cadrul Alianței europene a industriei energiei solare fotovoltaice, astfel cum se susține în Strategia UE pentru energia solară stabilită de comunicarea Comisiei din 18 mai 2022. Uniunea trebuie să se asigure că mediul de reglementare destinat producătorilor de tehnologii eoliene și de pompe de căldură din Uniune le permite acestora să își consolideze avantajul concurențial și să își mențină cotele de piață actuale sau să le crească pe parcursul anilor 2020, în conformitate cu proiecțiile Uniunii legate de implementarea tehnologiilor pentru îndeplinirea obiectivelor sale în materie de energie și climă pentru 2030. Aceasta înseamnă o capacitate de producție a Uniunii de cel puțin 36 GW pentru energia eoliană și de cel puțin 31 GW pentru pompele de căldură până în 2030. Producătorii de baterii și electrolizoare din Uniune trebuie să identifice un mediu de reglementare care să le permită să își consolideze poziția de lider tehnologic și să contribuie activ la modelarea acestor piețe. În ceea ce privește tehnologiile bateriilor, acest lucru ar însemna contribuția la obiectivele Alianței europene pentru baterii și la obiectivul ca aproape 90 % din cererea anuală de baterii din UE să fie satisfăcută de producătorii de baterii din Uniune, însemnând o capacitate de producție a Uniunii de cel puțin 550 GWh până în 2030. Pentru producătorii de electrolizoare din Uniune, planul REPowerEU stabilește ca obiectiv de atins până în 2030 o capacitate de 10 milioane de tone de hidrogen din surse regenerabile produs intern și de 10 milioane de tone provenit din importuri.

Pentru ca poziția de lider tehnologic a Uniunii să se traducă printr-o poziție de lider comercial, astfel cum se susține în Declarația comună privind electrolizoarele a Comisiei și a Alianței europene pentru hidrogen curat, producătorilor de electrolizoare din Uniune ar trebui să li se ofere posibilitatea de a-și spori și mai mult capacitatea, pentru a ajunge la o capacitate totală a electrolizoarelor instalate de cel puțin 100 GW de hidrogen până în 2030. Planul RePowerEU stabilește de asemenea un obiectiv de creștere a producției de biometan durabil până la 35 de miliarde de metri cubi până în 2030. Având lanțul de aprovizionare în mare parte în Europa în prezent, biometanul contribuie deja la reziliența Uniunii, iar această situație ar trebui promovată în continuare. Producătorii de combustibili de aviație și maritimi din Uniune trebuie să continue să dezvolte și să producă combustibili alternativi durabili, precum și să mărească ponderea acestora pentru a contribui în mod semnificativ la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul transporturilor cu 90 % în 2050, precum și pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2023/2405 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹ și Regulamentul (UE) 2023/1805 al Parlamentului European și al Consiliului¹². Această reducere este, de asemenea, puternic sprijinită de Alianța industrială pentru lanțul valoric al combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Uniunea trebuie să se asigure că mediul de reglementare și cadrul de sprijin pentru producătorii de tehnologii legate de combustibilii alternativi durabili destinați sectoarelor aviatice și maritim le permit acestora să își sporească capacitățile de producție de-a lungul întregului lanț valoric al combustibililor, de la colectarea și aprovizionarea cu materii prime până la amestec, inclusiv capacitățile de conversie și de rafinare.

¹¹ Regulamentul (UE) 2023/2405 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 octombrie 2023 privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil (ReFuelEU în domeniul aviației) (JO L, 2023/2405, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2405/oj>).

¹² Regulamentul (UE) 2023/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 234, 22.9.2023, p. 48).

- (17) Luând în considerare aceste obiective împreună și faptul că, pentru anumite elemente ale lanțului de aprovizionare, cum ar fi invertoarele, precum și celulele solare, plachetele și lingourile pentru energia fotovoltaică sau catozii și anozii pentru baterii, capacitatea de producție a Uniunii este scăzută. Pentru a se contribui la abordarea preocupărilor referitoare la dependența de importuri și la vulnerabilitatea față de acestea și pentru a se asigura îndeplinirea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie, ar trebui stabilită o valoare de referință globală pentru capacitatea de producție de produse tehnologice „zero net” în Uniune, urmărindu-se în același timp o valoare de referință similară pentru tehnologiile „zero net”. Capacitatea de producție anuală a Uniunii în ceea ce privește tehnologiile „zero net” ar trebui să urmărească să se apropie sau să atingă o valoare de referință anuală globală de producție de cel puțin 40 % din nevoile anuale de implementare până în 2030 pentru tehnologiile „zero net” luate în considerare în ansamblu.
- (18) În același timp, produsele bazate pe tehnologie „zero net” vor contribui la reziliența și securitatea aprovizionării cu energie curată a Uniunii. Securitatea aprovizionării cu energie curată este o condiție prealabilă pentru dezvoltarea economică, precum și pentru ordinea publică și securitate. Produsele bazate pe tehnologie „zero net” vor aduce beneficii și altor sectoare economice importante din punct de vedere strategic, cum ar fi agricultura și producția de alimente, prin asigurarea accesului la energie curată și la mașini la prețuri competitive, contribuind astfel în mod durabil la securitatea alimentară a Uniunii și la asigurarea unei piețe de desfacere tot mai extinse pentru alternativele de origine biologică prin intermediul economiei circulare. În mod similar, realizarea obiectivelor climatice ambițioase ale Uniunii va conduce atât la creștere economică, cât și la bunăstare socială.

- (19) Piața mondială a tehnologiilor-cheie de energie curată produse în masă va avea o valoare de aproximativ 650 de miliarde USD pe an până în 2030, ceea ce reprezintă de peste trei ori nivelul actual. La nivel mondial, industria „zero net” crește într-un ritm din ce în ce mai mare. Industria Uniunii poate asigura prosperitatea cetățenilor săi numai dacă este competitivă pe piața mondială și deschisă către aceasta. Un sector tehnologic „zero net” al Uniunii, competitiv la nivel mondial, va oferi sprijin pentru dezvoltarea unei capacități puternice de producție a Uniunii de tehnologii „zero net”. În plus, industriile Uniunii care sunt competitive la nivel mondial în segmentele lanțurilor de aprovizionare cu tehnologie „zero net” vor contribui la reziliența generală a lanțurilor de aprovizionare cu tehnologie „zero net” din Uniune și vor spori accesul Uniunii la tehnologiile „zero net”.

- (20) Producerea de tehnologii „zero net” depinde de lanțuri valorice complexe și interconectate la nivel mondial. Pentru a-și menține competitivitatea și a-și reduce actualele dependențe strategice de importuri în ceea ce privește produsele bazate pe tehnologie „zero net” și lanțurile de aprovizionare aferente, evitând, în același timp, crearea de noi dependențe, Uniunea trebuie să își consolideze în continuare baza industrială „zero net” și să devină mai competitivă și mai favorabilă inovării. Împreună cu alte măsuri de creștere a competitivității Uniunii, măsurile de creștere a capacității de producție în Uniune ar trebui să asigure, de asemenea, că Uniunea va juca un rol dominant în părți strategice ale lanțului valoric global, inclusiv în produsele finite, pentru a se asigura nivelul de securitate a aprovizionării de care Uniunea are nevoie pentru a-și atinge obiectivele climatice. Prin urmare, ar trebui stabilită o a doua valoare de referință globală. Capacitatea de producție a Uniunii de tehnologii „zero net” ar trebui să vizeze atingerea unei ponderi crescute a producției mondiale, cu scopul de a atinge 15 % din valoarea producției mondiale până în 2040, pe baza monitorizării prevăzute în prezentul regulament. Această a doua valoare de referință nu ar trebui să se aplice în cazul în care creșterea capacității de producție a Uniunii ar fi semnificativ mai mare decât nevoile de implementare ale Uniunii pentru tehnologiile corespunzătoare necesare pentru atingerea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie.

- (21) Pentru implementarea sau extinderea cât mai rapidă a proiectelor de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv proiecte strategice „zero net”, în vederea asigurării securității aprovizionării Uniunii cu astfel de tehnologii, este important să se asigure eficiența în materie de planificare și siguranța investițiilor prin reducerea la minimum a sarcinii administrative pentru inițiatorii proiectelor. Din acest motiv, statele membre ar trebui să simplifice procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv proiecte strategice „zero net”, asigurându-se, în același timp, că aceste proiecte sunt sigure, securizate, durabile din punctul de vedere al mediului și respectă cerințele de mediu, sociale și de siguranță. Dreptul Uniunii în domeniul mediului stabilește condiții comune pentru desfășurarea și conținutul procedurilor naționale de acordare a autorizațiilor, asigurând astfel un nivel ridicat de protecție a mediului. Acordarea statutului de proiect strategic „zero net” nu ar trebui să aducă atingere niciunei condiții de autorizare aplicabile proiectelor relevante, inclusiv celor prevăzute în Directivele 2000/60/CE¹³, 2004/35/CE¹⁴, 2010/75/UE¹⁵, 2011/92/UE¹⁶ și 2012/18/UE¹⁷ ale Parlamentului European și ale Consiliului și în Directiva 92/43/CEE a Consiliului¹⁸.

-
- ¹³ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).
- ¹⁴ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).
- ¹⁵ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).
- ¹⁶ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).
- ¹⁷ Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (JO L 197, 24.7.2012, p. 1).
- ¹⁸ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

- (22) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, având în vedere organizarea lor internă, de a alege dacă să își înființeze sau să își desemneze punctele unice de contact la nivel local, regional sau național sau la orice alt nivel administrativ relevant. În plus, autoritățile competente relevante ar trebui să precizeze și să facă cunoscute punctului unic de contact cerințele și amploarea informațiilor solicitate de un inițiator de proiect înainte de începerea procedurii de acordare a autorizațiilor. Punctul unic de contact ar trebui să fie responsabil de comunicarea acestor informații inițiatorului proiectului. Punctul unic de contact ar trebui, în calitate sa de coordonator, să faciliteze furnizarea de informații autorităților competente, în special pentru a evita duplicarea oricăror cereri în cadrul procedurii de acordare a autorizațiilor. Astfel de cereri ar putea include studii, permise sau autorizații.
- (23) Pentru a reduce complexitatea și a spori eficiența și transparența procedurii de acordare a autorizațiilor, inițiatorii de proiecte de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv proiecte strategice, ar trebui să poată interacționa cu un punct unic de contact, care să fie responsabil de facilitarea și coordonarea întregii proceduri de acordare a autorizațiilor. În acest scop, statele membre ar trebui să stabilească sau să desemneze unul sau mai multe puncte unice de contact, asigurându-se, în același timp, că inițiatorii de proiecte trebuie să interacționeze cu un singur punct de contact. Statele membre ar trebui să decidă dacă un punct unic de contact este, de asemenea, o autoritate care ia decizii de autorizare. Statele membre ar trebui să pună la dispoziția punctului unic de contact, precum și a oricărei autorități implicate în procedura de acordare a autorizațiilor, personal și resurse suficiente pentru a-și exercita atribuțiile în mod eficace.

- (24) Pentru ca întreprinderile și inițiatorii proiectelor, inclusiv ai proiectelor transfrontaliere, să poată beneficia în mod direct de avantajele pieței interne, fără a suporta inutil o sarcină administrativă suplimentară, Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹, care a înființat portalul digital unic, prevede norme generale pentru furnizarea online de informații, proceduri și servicii de asistență relevante pentru funcționarea pieței interne. Informațiile care trebuie transmise oricăror autorități relevante prin intermediul punctului unic de contact în cauză în cadrul procedurii de acordare a autorizațiilor în temeiul prezentului regulament sunt incluse în anexa I la Regulamentul (UE) 2018/1724, iar procedurile aferente sunt incluse în anexa II la regulamentul respectiv, astfel încât inițiatorii proiectelor să poată beneficia de proceduri integral online și de serviciile sistemului tehnic bazat pe principiul „doar o singură dată”. Punctele unice de contact stabilite sau desemnate în temeiul prezentului regulament sunt incluse în lista serviciilor de asistență și de soluționare a problemelor din anexa III la Regulamentul (UE) 2018/1724.

¹⁹ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

- (25) Proiectele de producere de tehnologie „zero net” fac obiectul unor proceduri de acordare a autorizațiilor îndelungate și complexe care pot dura între doi și șapte ani, în funcție de statul membru, de tehnologia în cauză și de segmentul lanțului valoric. Având în vedere dimensiunea investițiilor necesare, în special în cazul proiectelor de tip gigafabrică necesare pentru obținerea economiilor de scară preconizate, procedurile de acordare a autorizațiilor inadecvate creează un obstacol suplimentar, adesea dăunător, în calea creșterii capacității de producție de tehnologii „zero net” în Uniune. Pentru a oferi inițiatorilor proiectelor și altor investitori securitatea și claritatea de care au nevoie pentru a intensifica dezvoltarea proiectelor de producere de tehnologie „zero net”, statele membre ar trebui să se asigure că procedura de acordare a autorizațiilor pentru aceste proiecte nu depășește termenele prestabilite. Pentru proiectele strategice „zero net”, durata procedurii de acordare a autorizațiilor nu ar trebui să depășească 12 luni pentru instalațiile cu o producție anuală mai mare sau egală cu 1 GW și nouă luni pentru cele cu o producție anuală mai mică de 1 GW, sau 18 luni pentru toate autorizațiile necesare pentru exploatarea unui sit strategic de stocare a CO₂ și pentru implementarea proiectelor conexe de captare și transport al CO₂. Pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, durata procedurii de acordare a autorizațiilor nu ar trebui să depășească 18 luni pentru instalațiile cu o producție anuală mai mare sau egală cu 1 GW și 12 luni pentru cele cu o producție anuală mai mică de 1 GW. Pentru tehnologiile „zero net” pentru care indicatorul GW nu este relevant, cum ar fi rețelele și tehnologiile de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) sau tehnologiile de transport și utilizare a CO₂, ar trebui să se aplice limitele superioare ale termenelor respective. Cu toate acestea, prima etapă a evaluării impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE, care constă în pregătirea unui raport de evaluare a impactului asupra mediului, este adesea efectuată în principal de inițiatorul proiectului.

Prin urmare, această etapă nu ar trebui integrată în termenele pe care statele membre trebuie să le respecte, astfel cum sunt menționate în procedura de acordare a autorizațiilor. În acest scop, punctul unic de contact ar trebui să transmită data până la care inițiatorul proiectului trebuie să prezinte raportul de evaluare a impactului asupra mediului, iar orice perioadă cuprinsă între data transmisă și prezentarea efectivă a raportului nu ar trebui să fie luată în considerare la calcularea termenului. Același principiu ar trebui să se aplice în cazul în care, după consultările necesare, punctul unic de contact informează inițiatorul proiectului despre posibilitatea de a prezenta informații suplimentare pentru a completa raportul de evaluare a impactului asupra mediului. În cazuri excepționale legate de natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului propus, statele membre ar trebui să poată prelungi termenele. Astfel de cazuri excepționale ar putea include circumstanțe neprevăzute care determină necesitatea de a completa evaluările de mediu legate de proiect sau întârzieri cauzate de procese de expropriere, atunci când acestea sunt necesare.

- (26) Este posibil ca unele proiecte specifice de producție „zero net” să fie recunoscute ca proiecte strategice „zero net”. Acestea aduc beneficii suplimentare, în special în ceea ce privește reducerea dependențelor Uniunii sau realizarea uniunii energetice și a obiectivelor climatice. Proiectele de producție „zero net” pot contribui la consolidarea rezilienței tehnologice și industriale a Uniunii prin creșterea capacității de producție pentru un segment esențial al unui lanț de aprovizionare. În special, adăugarea capacității de producție pentru sectoarele pentru care capacitatea de producție a Uniunii reprezintă o cotă semnificativă din producția mondială și care joacă un rol esențial în reziliența Uniunii permite consolidarea poziției Uniunii în cadrul lanțului mondial de aprovizionare „zero net” și contribuie la abordarea preocupărilor legate de vulnerabilitatea față de importuri. În plus, aceste proiecte pot aduce beneficii suplimentare în ceea ce privește dezvoltarea competențelor și competitivitatea și pot sprijini obiectivele de decarbonizare ale Uniunii prin punerea în aplicare a unor practici de producție circulare și durabile. Având în vedere orice astfel de beneficii suplimentare, proiectele respective ar trebui să fie selectate ca proiecte strategice de către statele membre și ar trebui să beneficieze de un cadru care să permită o punere în aplicare mai rapidă a acestora, în special prin acordarea statutului prioritar și termene mai scurte în procedura de acordare a autorizațiilor. Inițiatorii de proiecte care doresc să primească statutul de proiect strategic „zero net” trebuie să solicite în mod oficial acest statut statului membru relevant, în conformitate cu criteriile de depunere și recunoaștere prevăzute în prezentul regulament.

- (27) Evaluările și autorizațiile de mediu necesare în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv în ceea ce privește apa, solul, aerul, ecosistemele, habitatele, biodiversitatea și păsările, fac parte integrantă din procedura de acordare a autorizației pentru un proiect de producere de tehnologie „zero net” și reprezintă o garanție esențială pentru prevenirea sau reducerea la minimum a impactului negativ asupra mediului. Cu toate acestea, pentru a asigura previzibilitatea și rapiditatea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, ar trebui valorificat orice potențial de simplificare a evaluărilor și autorizațiilor necesare, fără a scădea nivelul de protecție a mediului. În această privință, ar trebui grupate evaluările necesare pentru a preveni suprapunerile inutile și ar trebui ca inițiatorii proiectelor și autoritățile responsabile să stabilească de comun acord și în mod explicit domeniul de aplicare al evaluării grupate înainte de efectuarea acesteia, pentru a preveni acțiunile ulterioare inutile.
- (28) Conflictele legate de exploatarea terenurilor pot crea obstacole în calea implementării proiectelor de producere de tehnologie „zero net”. Planurile bine concepute, inclusiv planurile de amenajare a teritoriului și zonarea, ar trebui să analizeze oportunitatea introducerii unor posibile proiecte de producere de tehnologie „zero net”, ținând seama, în același timp, de rezultatele consultărilor publice și de impactul potențial asupra mediului. Aceste planuri pot contribui la echilibrarea interesului public și a binelui comun, reducând potențialul de conflict și accelerând implementarea durabilă a proiectelor de producere de tehnologie „zero net” în Uniune. Prin urmare, atunci când elaborează planuri, autoritățile naționale, regionale și locale relevante ar trebui încurajate să includă, după caz, dispoziții privind proiectele de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv proiectele strategice „zero net”.

- (29) Gruparea activităților industriale îndreptată către simbioza industrială poate minimiza impactul activităților asupra mediului și asigură câștiguri în materie de eficiență pentru actorii din industrie implicați. Gruparea poate contribui în mod substanțial la atingerea obiectivelor prezentului regulament. În această privință, prezentul regulament promovează dezvoltarea văilor de accelerare „zero net” (denumite în continuare „văile”). Obiectivele acestor văi sunt de a crea clustere de activități industriale „zero net”, pentru a spori atractivitatea Uniunii ca loc de desfășurare a activităților de producție și pentru a simplifica în continuare procedurile administrative pentru instituirea unor capacități de producție „zero net”. Văile ar trebui să fie limitate în sfera geografică și tehnologică pentru a promova simbioza industrială. Atunci când definesc domeniul de aplicare, statele membre ar trebui să țină seama de necesitatea de a favoriza utilizările multiple ale zonelor identificate pentru a asigura extinderea, reindustrializarea sau crearea clusterelor industriale ale Uniunii de tehnologii „zero net”, precum și disponibilitatea infrastructurii de transport și de rețea relevante, a stocării și a altor instrumente de flexibilitate. Înființarea văilor ar trebui să corespundă oricărei rezerve de proiecte planificate sau existente și potențialului de a accesa sau organiza oportunități de educație și formare pentru a asigura disponibilitatea forței de muncă calificate. Văile ar trebui desemnate de statele membre și fiecare desemnare ar trebui să fie însoțită de un plan care să stabilească măsuri naționale concrete de creștere a atractivității văii ca loc de producție. Văile ar trebui, în special, să fie utilizate ca instrument de consolidare a activităților industriale „zero net” în regiuni, ținând seama de tranziția justă și de obiectivele acesteia, în special în regiunile carbonifere aflate în tranziție.

- (30) Statele membre ar trebui să poată desemna și sprijini văile. Atunci când desemnează o vale, statul membru ar trebui să întocmească un plan, în care să precizeze activitatea de producție „zero net” care urmează să fie acoperită în vale (denumit în continuare „planul”). Statele membre ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluările impactului asupra mediului, după cum este necesar pentru activitățile de producție „zero net” care urmează să fie desfășurate în vale. Astfel de evaluări ale impactului limitează în mod substanțial necesitatea ca întreprinderile să efectueze evaluările pentru autorizațiile necesare activităților de producție „zero net” din sfera de aplicare a văii. Planul ar trebui să includă rezultatele evaluărilor impactului asupra mediului, precum și măsurile naționale care trebuie luate pentru a minimiza sau a atenua orice impact negativ asupra mediului. Planul ar trebui să includă și măsuri naționale concrete de susținere a activității industriale în sfera de aplicare a văii. Aceste măsuri ar trebui să includă acțiuni de investiții sau de declanșare de investiții private în infrastructura energetică, digitală și de transport, precum și acțiuni de reducere a cheltuielilor operaționale pentru industria din vale, cum ar fi contractele pentru diferență în cazul prețurilor la energie. Alte măsuri care trebuie luate în considerare includ acelea care consolidează protecția proprietății intelectuale, înființarea unui centru de inovare în vale, precum și atragerea întreprinderilor nou-înființate în vale. Pentru a asigura securitatea investițiilor pentru industria din Uniune, planul ar trebui să specifice și durata măsurilor de sprijin.

- (31) Statele membre sunt încurajate să desemneze văi în regiunile mai puțin dezvoltate și de tranziție, precum și în zonele asistate. Investițiile cu scopul de a înființa văi, de a le dota cu o infrastructură adecvată, de a transforma siturile dezafectate și de a dezvolta competențe locale, pot beneficia de sprijin financiar public, inclusiv prin intermediul fondurilor gestionate în comun, și anume Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune instituite prin Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰, Fondul pentru o tranziție justă instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ și Fondul social european Plus (FSE+) instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1057 al Parlamentului European și al Consiliului²². În conformitate cu normele care reglementează fiecare fond și la discreția autorităților de management relevante, aceste investiții pot beneficia de cele mai ridicate rate de cofinanțare posibile permise de fiecare fond.

²⁰ Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune (JO L 231, 30.6.2021, p. 60).

²¹ Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (JO L 231, 30.6.2021, p. 1).

²² Regulamentul (UE) 2021/1057 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului social european Plus (FSE+) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1296/2013 (JO L 231, 30.6.2021, p. 21).

- (32) Având în vedere rolul văilor în agregarea și punerea în comun a resurselor care sunt relevante pentru autonomia strategică deschisă a Uniunii și contribuția acestora la securitatea aprovizionării Uniunii cu tehnologii „zero net”, precum și la tranziția verde și cea digitală, autoritățile relevante responsabile cu acordarea autorizațiilor ar trebui să considere că văile sunt de interes public. Această măsură constă în introducerea unei dispoziții care prevede că proiectele din văi sunt de interes public în sensul legislației relevante a Uniunii în domeniul mediului. Proiectele respective nu ar trebui să aibă efecte negative majore asupra mediului care nu pot fi atenuate sau compensate. Pe baza unei evaluări ex ante, autoritatea relevantă responsabilă cu acordarea autorizațiilor poate concluziona că interesul public servit de proiectele dintr-o vale prevalează asupra intereselor publice legate de natură și de protecția mediului și că, în consecință, proiectele pot fi autorizate, sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor relevante prevăzute în Directiva 2000/60/CE, în Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³, în Directiva 92/43/CEE și în actele legislative ale Uniunii privind restaurarea naturii.

²³ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

- (33) Imprevizibilitatea, complexitatea și, uneori, durata excesivă a procedurilor naționale de acordare a autorizațiilor subminează securitatea investițiilor necesare pentru dezvoltarea eficace a proiectelor de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv proiecte strategice „zero net”. Prin urmare, pentru a asigura și a accelera punerea eficace în aplicare, statele membre ar trebui să aplice proceduri de autorizare simplificate și eficiente. În plus, statele membre ar trebui să ia în considerare politici de inovare în domeniul respectiv. În plus, proiectele strategice „zero net” ar trebui considerate urgente la nivel național și ar trebui, prin urmare, să beneficieze de un statut prioritar în măsura în care dreptul intern prevede astfel de proceduri de urgență în toate procedurile de natură judiciară și de soluționare a litigiilor referitoare la aceste proiecte, asigurând în același timp respectarea dreptului la apărare, dacă și în măsura în care dreptul intern prevede astfel de proceduri de urgență. Acest lucru ar trebui realizat fără a împiedica autoritățile competente să simplifice procedurile de acordare a autorizațiilor pentru, printre altele, alte proiecte de producere de tehnologie „zero net” care nu sunt proiecte strategice „zero net”.

- (34) Pentru atingerea obiectivelor stabilite pentru 2030, este necesar să se pună un accent deosebit pe proiecte strategice „zero net”, ținând cont, de asemenea, de contribuția lor semnificativă la traiectoria către zero emisii nete de CO₂ până în 2050. Aceste proiecte joacă un rol esențial în autonomia strategică deschisă a Uniunii, asigurând accesul cetățenilor la energie curată, la prețuri accesibile și sigură. Având în vedere rolul lor, proiectele respective ar trebui să beneficieze de proceduri de autorizare și mai simplificate și eficiente, de statutul de proiecte de cea mai mare importanță națională posibilă în temeiul dreptului intern și de sprijin suplimentar pentru atragerea de investiții, îndeplinind în același timp obligațiile Uniunii și internaționale în temeiul Directivelor 2009/147/CE și 92/43/CEE, al actelor legislative ale Uniunii privind restaurarea naturii și al Convenției Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, precum și obligațiile aplicabile în domeniul dreptului social și al muncii instituite prin dreptul Uniunii sau prin dreptul intern.
- (35) Având în vedere rolul lor în asigurarea securității aprovizionării Uniunii cu tehnologii „zero net” și contribuția lor la autonomia strategică deschisă a Uniunii și la tranziția verde și cea digitală, autoritatea relevantă responsabilă cu acordarea autorizațiilor ar trebui să considere proiectele strategice „zero net” ca fiind de interes public. Pe baza unei evaluări de la caz la caz, o autoritate responsabilă cu acordarea autorizațiilor poate concluziona că interesul public servit de proiect prevalează asupra intereselor publice legate de natură și protecția mediului și că, în consecință, proiectul poate fi autorizat, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor relevante prevăzute în Directiva 2000/60/CE, 2009/147/CE sau 92/43/CEE sau în actele legislative ale Uniunii privind restaurarea naturii.

- (36) De asemenea, este necesar să se prevadă măsuri pentru atingerea obiectivului Uniunii privind o capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ de 50 de milioane de tone până în 2030, sprijinind astfel decarbonizarea industriilor Uniunii și combaterea schimbărilor climatice.
- (37) În 2020, Comisia a adoptat o strategie a UE pentru integrarea sistemului energetic. Această strategie a stabilit o viziune asupra modului în care se poate accelera tranziția către un sistem energetic mai integrat, care să sprijine o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei la cel mai scăzut nivel de costuri în toate sectoarele. Ea cuprinde trei concepte complementare care se consolidează reciproc: în primul rând, un sistem energetic mai „circular”, având în centru eficiența energetică; în al doilea rând, o mai mare electrificare directă a sectoarelor de utilizare finală; în al treilea rând, utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu conținut scăzut de carbon, inclusiv a hidrogenului. Considerentele legate de integrarea sistemului energetic se referă la soluții pentru integrarea deplină a întregii energii electrice generate de instalațiile de energie din surse regenerabile în sistemul energetic mai larg. Aceasta include adoptarea unor soluții tehnice care să permită integrarea surplusului de energie electrică produsă de instalațiile de energie din surse regenerabile, inclusiv prin stocarea în diferitele sale forme și prin gestionarea cererii, precum și prin extinderea în rețea a surselor de energie care nu sunt bazate pe combustibili fosili și care pot fi planificate.
- (38) CSC este o tehnologie care va contribui la atenuarea schimbărilor climatice. Aceasta constă în captarea CO₂ emis de instalațiile industriale, transportarea acestuia la un sit de stocare și injectarea acestuia într-o formațiune geologică subterană adecvată, în scopul stocării permanente.

- (39) Există o lipsă de coordonare în dezvoltarea soluțiilor CSC pentru industrie. Pe de o parte, în pofida faptului că semnalul de preț al CO₂ oferit în cadrul schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii face astfel de investiții viabile din punct de vedere economic, industriile care investesc în captarea emisiilor de CO₂ se confruntă cu un risc semnificativ de a nu avea acces la un sit de stocare geologică autorizat. Pe de altă parte, investitorii în primele situri de stocare a CO₂ se confruntă cu costuri inițiale legate de identificarea, dezvoltarea și evaluarea acestora înainte chiar de a putea solicita o autorizație de stocare reglementară. Transparența legată de capacitatea potențială de stocare a CO₂ în ceea ce privește adecvarea din punct de vedere geologic a zonelor relevante și toate datele geologice existente, inclusiv datele brute și datele de referință, în special din explorarea siturilor de producție a hidrocarburilor, poate sprijini operatorii de pe piață să își planifice investițiile. Statele membre ar trebui, luând în considerare în același timp confidențialitatea, securitatea națională și sensibilitățile comerciale, precum și oferirea de compensații adecvate pentru datele generate și deținute de sectorul privat, să pună aceste date existente la dispoziția publicului și să raporteze periodic, dintr-o perspectivă orientată spre viitor, cu privire la orice progrese înregistrate în dezvoltarea siturilor de stocare a CO₂ și la nevoile corespunzătoare privind capacitățile de injectare și de stocare, în scopul îndeplinirii în mod colectiv a obiectivului la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂. Aceste obligații de transparență nu aduc atingere dreptului statelor membre de a nu autoriza sau de a limita instalarea de capacități de stocare a CO₂ pe teritoriul lor.
- (40) Pentru a se evita deprecierea activelor și pentru a se asigura că o capacitate de injectare viabilă din punct de vedere economic duce la reduceri ale emisiilor de CO₂, ar trebui să se construiască argumente economice de-a lungul întregului lanț valoric. Prin urmare, până în 2030, trebuie instituite lanțuri valorice CSC complete și individuale, inclusiv captarea, transportul și stocarea, prin intermediul unor politici eficiente la nivelul Uniunii și la nivel național, cu reglementări adecvate care să garanteze concurența și accesul liber.

- (41) Un obstacol major în calea investițiilor în captarea dioxidului de carbon, care sunt în prezent din ce în ce mai viabile din punct de vedere economic, este disponibilitatea siturilor de stocare a CO₂ operaționale în Uniune, care stau la baza stimulentele prevăzute de Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁴. Pentru extinderea tehnologiei și sporirea capacităților de producție de vârf, Uniunea trebuie să dispună de o ofertă orientată spre viitor de situri de stocare geologică permanentă a CO₂ autorizate în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁵, precum și de infrastructuri de transport al CO₂. Prin definirea unui obiectiv la nivelul Uniunii privind o capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ de 50 de milioane de tone până în 2030, în concordanță cu capacitățile necesare preconizate pentru 2030 și ținând seama de întreprinderile care își desfășoară activitatea în principal în statele membre cu o capacitate de stocare foarte limitată din cauza constrângerilor juridice, geologice, geografice, tehnice sau ale pieței, sectoarele relevante își pot coordona investițiile în direcția unui lanț valoric european de transport și stocare a CO₂ „zero net”, pe care industriile îl pot utiliza pentru a-și decarboniza operațiunile. Această primă implementare va sprijini, de asemenea, stocarea suplimentară a CO₂ în perspectiva anului 2050. Potrivit estimărilor Comisiei, Uniunea ar putea fi nevoită să capteze până la 550 de milioane de tone de CO₂ pe an până în 2050 pentru a-și îndeplini obiectivul de zero emisii nete, inclusiv în ceea ce privește absorbțiile de carbon. Acest prim obiectiv privind capacitatea de stocare la scară industrială va reduce riscurile asociate investițiilor în captarea emisiilor de CO₂ ca instrument important pentru atingerea neutralității climatice. După încorporarea prezentului regulament în Acordul privind Spațiul Economic European, obiectivul Uniunii privind o capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ de 50 de milioane de tone până în 2030 va fi ajustat în consecință. Pentru a asigura atingerea obiectivului Uniunii, statele membre ar putea lua măsurile necesare pentru a facilita și a stimula implementarea proiectelor CSC. Astfel de măsuri ar trebui să includă, de asemenea, măsuri de stimulare a emițătorilor să capteze emisiile și sprijin pentru investiții pentru investitori în infrastructurile de transport al CO₂ pentru transportul CO₂ către siturile de stocare.

²⁴ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

²⁵ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului, (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

- (42) Orice acord internațional referitor la stocarea permanentă a CO₂ din Uniune în țări terțe ar trebui să prevadă condiții echivalente pentru a asigura stocarea geologică a CO₂ captat, în permanență securizat și sigur din punctul de vedere al mediului și pentru a garanta că stocarea CO₂ din Uniune nu este utilizată pentru a crește producția de hidrocarburi și corespunde unei reduceri reale a emisiilor.

- (43) Prin acordarea statutului de proiecte strategice „zero net” pentru siturile de stocare a CO₂ și orice proiecte conexe de captare de CO₂ și de infrastructură a CO₂ care contribuie la îndeplinirea obiectivului Uniunii pentru 2030, dezvoltarea siturilor de stocare a CO₂ poate fi accelerată și facilitată, iar cererea industrială în creștere de situri de stocare poate fi direcționată către siturile de stocare cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor. Un număr tot mai mare de câmpuri de petrol și gaze în curs de epuizare, care ar putea fi transformate în situri sigure de stocare a CO₂, se află la sfârșitul duratei de viață utilă. În plus, industria petrolului și a gazelor și-a afirmat hotărârea de a iniția o tranziție energetică și deține activele, competențele și cunoștințele necesare pentru a explora și a dezvolta situri de stocare suplimentare. Pentru îndeplinirea obiectivului Uniunii de 50 de milioane de tone de capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ până în 2030, actorii din acest sector trebuie să își pună în comun contribuțiile pentru a anticipa cererea și a asigura CSC ca soluție la provocările climatice. Pentru a asigura dezvoltarea în timp util, la nivelul întregii Uniuni și eficiență din punctul de vedere al costurilor a siturilor de stocare a CO₂ în concordanță cu obiectivul Uniunii privind capacitatea de injectare, titularii de licențe din sectorul producției de petrol și gaze în Uniune ar trebui să contribuie la acest obiectiv proporțional cu capacitatea lor de producție de petrol și gaze, creând, în același timp, condiții flexibile pentru a coopera și a ține seama de alte contribuții ale terților. Ar trebui încurajată o abordare bazată pe lanțuri valorice prin acțiuni întreprinse atât la nivelul UE, cât și la nivel național. În consecință, titularii de licențe din sectorul producției de petrol și gaze din Uniune ar trebui să realizeze investițiile necesare și să sprijine dezvoltarea unor modele de afaceri viabile pentru întregul lanț valoric al dioxidului de carbon.

- (44) Pentru a contribui la obiectivul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂, entitățile obligate pot încheia acorduri cu entități neobligate pentru a-și îndeplini integral sau parțial obligația. Aceste acorduri pot face parte dintr-un acord de asociere în participație care stabilește un sit de stocare sau pot fi desfășurate separat între părți pentru a îndeplini contribuția entității obligate. În cazul în care astfel de asocieri în participație au fost înființate înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament, capacitatea totală de injectare a proiectului comun relevant de stocare a CO₂ poate fi utilizată pentru a îndeplini obligațiile părților obligate.
- (45) Pentru a se asigura că siturile de stocare sunt dezvoltate în condiții de piață solide, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare care să analizeze relația dintre cererea concretă de capacitate de injectare din proiectele de captare a CO₂ și infrastructura principală necesară pentru transportul de CO₂ în curs sau care urmează să fie operațional până în 2030 și obligațiile privind capacitatea de stocare pentru 2030.

- (46) Derogările de la această obligație reprezintă un instrument esențial pentru a preveni deprecierea activelor în aceste circumstanțe. Pentru a aplica efectiv aceste derogări, statele membre și Comisia ar trebui să colaboreze pe deplin cu entitățile autorizate relevante în orice evaluare a necesității unei derogări, în special în cazul în care o entitate autorizată semnalează necesitatea unei derogări. În scopul realizării obiectivului Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂, în cazul în care, pe baza evaluării Comisiei, nu se acordă nicio derogare sau în cazul în care statul membru relevant nu a solicitat o derogare, Comisia și statul membru vor colabora cu entitățile autorizate relevante pentru a contribui la soluționarea obstacolelor și a barierelor, astfel încât să faciliteze îndeplinirea obligației.
- (47) Efortul politic suplimentar este esențial pentru a se asigura implementarea planificării infrastructurii transfrontaliere. Accesibilitatea și conectivitatea întregii game de modalități de transport al CO₂ joacă un rol esențial pentru implementarea proiectelor CSC și a proiectelor de captare și utilizare a dioxidului de carbon. Astfel de modalități acoperă transportul cu nave, șleपुरi, trenuri și camioane, precum și instalațiile fixe de racordare și andocare, pentru lichefiere, stocare tampon și convertoare de CO₂ în perspectiva transportării mai departe prin conducte și în moduri de transport dedicate.
- (48) Ar trebui să fie posibil pentru statele membre să constituie entități sau să ofere sprijin pentru constituirea acestora, care să aibă obiectivul de a crea rețele de transport de CO₂, inclusiv construirea de infrastructuri sau furnizarea de nave sau de alte mijloace de transport.

- (49) Captarea, stocarea și utilizarea de CO₂ va fi în mod inevitabil parte a viitorului decarbonizat al Uniunii, inclusiv absorbțiile. Este necesară o piață funcțională la nivelul Uniunii pentru activitățile de captare a CO₂, de servicii de injectare de CO₂, de servicii de transport a CO₂ și de utilizare a dioxidului de carbon. Această piață ar trebui să îndeplinească anumite obiective de politică publică în modul cel mai avantajos din punct de vedere economic. Un obiectiv general este decarbonizarea durabilă și eficientă din punctul de vedere al costurilor a industriei Uniunii prin asigurarea faptului că orice emisii de CO₂ care nu pot fi reduse prin mijloace tehnice sau în cazul în care reducerea acestor emisii nu este viabilă din punct de vedere economic pot fi captate și stocate sau utilizate, evitând emisiile întârziate. Piața respectivă ar trebui, de asemenea, să asigure siguranța, durabilitatea și permanența stocării geologice a CO₂ captat și că CO₂ captat este disponibil pentru activitățile de utilizare a carbonului, în conformitate cu obiectivele climatice ale Uniunii. O piață funcțională pentru CO₂ ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe o rețea de infrastructuri de transport al CO₂ cu o amprentă de mediu minimă, accesibilă actorilor de pe piață în condiții echitabile, deschise și nediscriminatorii. Piața ar trebui să respecte standardele de mediu ale Uniunii.
- (50) Utilizarea CO₂ captat în anumite procese de producție poate stoca permanent CO₂ sau poate contribui la reducerea dependenței Uniunii de combustibilii fosili. Prin urmare, toate entitățile implicate în lanțul valoric al activităților de injectare a CO₂ prevăzute în prezentul regulament ar trebui încurajate să analizeze dacă CO₂ care urmează să fie stocat ar putea fi stocat permanent în produse noi sau ar putea sprijini obiectivele Uniunii de a-și reduce dependența de combustibilii fosili.

- (51) Uniunea a contribuit la clădirea unui sistem economic mondial fundamentat pe un comerț deschis, transparent și bazat pe norme, a insistat pentru respectarea și promovarea standardelor de durabilitate socială și a mediului și de tranziție climatică și este pe deplin angajată față de aceste valori. Uniunea urmărește să asigure condiții de concurență echitabile prin reformarea Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), construirea de noi parteneriate și combaterea practicilor comerciale neloiale și a supracapacității de producție, pentru a asigura un mediu concurențial echitabil pentru industria Uniunii, inclusiv prin parteneriate industriale „zero net”, oferind locuri de muncă de calitate lucrătorilor.
- (52) Pentru a asigura accesul Uniunii la o aprovizionare sigură și durabilă cu tehnologii „zero net” necesare pentru a proteja reziliența Uniunii și pentru a-și atinge obiectivele de neutralitate climatică, piața internă trebuie să fie un mediu favorabil pentru a permite inovarea în domeniul tehnologiilor „zero net”. Inovarea va fi un factor esențial pentru asigurarea competitivității Uniunii, precum și pentru atingerea obiectivelor de zero emisii nete cât mai curând posibil. Având în vedere evoluțiile rapide ale tehnologiilor „zero net”, precum și orientările semnificative în materie de reglementare furnizate pentru tranziția verde, este extrem de important, pentru a atinge obiectivele prezentului regulament, ca impactul potențial al dreptului Uniunii și al inițiativelor de politică în privința inovării să fie luat în considerare în cursul pregătirii, examinării și revizuirii lor prin aplicarea principiului inovării.

- (53) Pentru a reflecta obiectivele prezentului regulament, Comisia ar putea analiza dacă să actualizeze căile de tranziție care sunt dezvoltate în urma comunicării Comisiei din mai 2021 și care ar putea identifica factorii favorizanți, precum și blocajele din calea tranziției și a competitivității industriei Uniunii, sau ar putea lua în considerare prezentul regulament în orice astfel de inițiative viitoare.
- (54) În cadrul primului pilon al Planului industrial al Pactului verde, Uniunea urmează să dezvolte și să mențină o bază industrială pentru furnizarea de soluții tehnologice „zero net” cu scopul de a-și asigura aprovizionarea cu energie, urmărindu-și în același timp obiectivele ambițioase privind neutralitatea climatică. Pentru a sprijini acest obiectiv și pentru a evita dependențele în ceea ce privește aprovizionarea cu tehnologii „zero net” care ar întârzia eforturile Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră sau ar pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie, prezentul regulament ar trebui să stabilească dispoziții pentru a încuraja cererea de tehnologii „zero net” durabile și reziliente.

- (55) Aplicarea unor cerințe minime obligatorii asigură pârgă prin care cheltuielile publice stimulează achiziții publice mai performante pentru achiziția de produse „zero net” în domeniul durabilității mediului este sporit într-un mod structurat care să poată fi pus în aplicare pentru autoritățile contractante și entitățile contractante. Unele excepții ar trebui să asigure faptul că autoritățile contractante și entitățile contractante evită anumite consecințe nedorite. Aceste excepții se referă la situații de monopol, la disfuncționalități specifice ale pieței sau la situații în care autoritățile contractante sau entitățile contractante s-ar putea confrunta cu costuri disproporționate sau cu incompatibilități tehnice. Autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să aibă în continuare libertatea de a include cerințe minime suplimentare în documentele lor referitoare la achiziții publice, cu condiția ca acestea să respecte Directivele 2014/23/UE²⁶, 2014/24/UE²⁷ sau 2014/25/UE²⁸ ale Parlamentului European și ale Consiliului și legislația sectorială aplicabilă. De asemenea, acestea ar trebui să fie libere, în aceleași condiții, să utilizeze, în plus, criterii de atribuire pentru identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, cum ar fi prețul, costul sau alte criterii.

²⁶ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

²⁷ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

²⁸ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

- (56) În cazul contractelor de lucrări și al concesiunilor de lucrări care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să aleagă una sau mai multe condiții, cerințe sau obligații contractuale specifice pentru a contribui la atingerea mai multor obiective, cum ar fi abordarea considerentelor sociale sau legate de ocuparea forței de muncă pentru a obține un rezultat social pozitiv, ținând seama în mod eficace de preocupările în materie de securitate cibernetică, după caz, sau obținerea unei asigurări suficiente că produsele relevante vor fi livrate în timp util. Aceste aspecte sunt, de asemenea, importante pentru promovarea rezilienței. Ar trebui prevăzute și unele excepții care se referă la situații de monopol, la disfuncționalități specifice ale pieței sau la situații în care autoritățile contractante sau entitățile contractante s-ar putea confrunta cu costuri disproporționate sau cu incompatibilități tehnice.

- (57) În unele cazuri, ar trebui să se acorde atenție contribuției ofertei la reziliență în raport cu anumite țări terțe. În cazul în care Comisia a stabilit că proporția unei tehnologii „zero net” sau a principalelor sale componente specifice care provin dintr-o țară terță reprezintă peste 50 % din aprovizionarea cu respectiva tehnologie specifică sau cu componentele respective în cadrul Uniunii, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să fie obligate să includă mai multe condiții în documentele lor de achiziții publice pentru a obține un rezultat rezilient. În acest mod, valoarea tehnologiei specifice „zero net” sau a principalelor componente specifice ale tehnologiei specifice „zero net” care provin din țara terță în cauză nu ar trebui să depășească o limită de 50 % în anumite condiții. În plus, în cazul în care Comisia a stabilit că proporția aprovizionării în cadrul Uniunii cu aceste produse sau componente originare dintr-o țară terță a crescut în medie cu cel puțin 10 puncte procentuale timp de doi ani consecutivi și a atins cel puțin 40 % din aprovizionarea în cadrul Uniunii, ar trebui să se aplice același mecanism. Acest lucru va permite Uniunii să țină seama în mod eficient de dependențele în continuă evoluție. Pentru contractele reglementate de apendicele I al Uniunii la Acordul privind achizițiile publice (AAP) al Organizației Mondiale a Comerțului sau de alte acorduri internaționale relevante obligatorii pentru Uniune, autoritățile contractante și entitățile contractante nu ar trebui să aplice respectivele condiții tehnologiilor „zero net” sau principalelor componente specifice ale acestora care provin din surse de aprovizionare care sunt semnatare ale acordurilor respective.

- (58) În cazul nerespectării acestor condiții de reziliență, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui, de asemenea, să solicite, în documentele lor de achiziții publice, obligația contractantului principal de a plăti autorității contractante sau entității contractante în cauză o taxă proporțională de cel puțin 10 % din valoarea tehnologiilor specifice „zero net” din contract, pentru a se asigura că mecanismul este respectat.
- (59) Statele membru nu ar trebui să discrimineze sau să acorde un tratament diferit nejustificat unui furnizor de tehnologii „zero net” din alt stat membru. Această obligație reflectă obligația deja existentă a autorităților contractante și a entităților contractante, în conformitate cu Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE și 2014/25/UE, de a trata operatorii economici în mod egal și fără discriminare și de a respecta normele procedurale prevăzute în directivele respective pentru a se asigura că principiile privind egalitatea de tratament și nediscriminarea au efect practic și că procedurile de achiziții publice sunt deschise concurenței.

- (60) Fără a aduce atingere dreptului Uniunii aplicabil unei anumite tehnologii, inclusiv în temeiul Regulamentului (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului²⁹⁺ și Regulamentului (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰, și cu excepția cazului în care se prevede altfel, atunci când evaluează durabilitatea de mediu a soluțiilor care contribuie la obiectivul zero emisii nete achiziționate în baza prezentului regulament, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să poată lua în considerare diferite elemente cu impact asupra climei și a mediului.
- (61) Ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili principii directoare pentru ca autoritățile contractante și entitățile contractante să specifice specificațiile tehnice, cerințele și condițiile de executare a contractelor legate de durabilitatea mediului pentru contractele de achiziții publice. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii aplicabil tehnologiilor specifice, inclusiv în temeiul Regulamentului (UE) 2024/...⁺⁺ și al Regulamentului (UE) 2023/1542.

²⁹ Regulamentul (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO, a se introduce numărul de referință și data adoptării documentului PE-CONS 106/23 [2022/0095(COD)] și a se completa nota de subsol corespunzătoare.

³⁰ Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1).

⁺⁺ JO: a se introduce numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 106/23 [2022/0095(COD)].

- (62) Pentru a ține seama, în cadrul unei proceduri de achiziții publice sau al unei licitații, de necesitatea de a sprijini producția sau consumul de energie din surse regenerabile și de necesitatea de a diversifica sursele de aprovizionare cu tehnologii „zero net”, în vederea desprinderii de situația existenței unei surse unice de aprovizionare, și fără a aduce atingere angajamentelor internaționale ale Uniunii, aprovizionarea ar trebui să fie considerată insuficient diversificată cel puțin în cazul în care tehnologia „zero net” sau componentele specifice principale ale acesteia provin dintr-o singură țară terță și reprezintă peste 50 % din aprovizionarea respectivă în cadrul Uniunii.
- (63) Pentru a promova conduita responsabilă în afaceri a ofertanților, securitatea cibernetică și securitatea datelor în cadrul tehnologiilor utilizate, al proiectelor și al infrastructurilor conexe și pentru a promova realizarea pe deplin și la timp a proiectelor, autoritățile publice care concep licitații pentru implementarea energiei din surse regenerabile ar trebui să includă criterii de precalificare legate de conduita responsabilă în afaceri, de securitatea cibernetică și securitatea datelor, precum și de capacitatea de a realiza proiectul pe deplin și la timp.

- (64) Pentru a sprijini obiectivul de a dezvolta și de a menține o bază industrială pentru furnizarea de tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile vizând asigurarea aprovizionării cu energie a Uniunii și pentru a evita dependențele în ceea ce privește aprovizionarea cu aceste tehnologii care ar întârzia eforturile Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră sau ar pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie, autoritățile publice care concep licitații pentru implementarea energiei din surse regenerabile ar trebui să sporească durabilitatea și reziliența aprovizionării cu aceste tehnologii în cadrul Uniunii. Statele membre ar trebui să evalueze contribuția licitațiilor la durabilitate prin examinarea ofertelor din punctul de vedere al durabilității mediului, al contribuției acestora la inovare și al contribuției lor la integrarea sistemului energetic. În acest scop, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a introduce criterii de precalificare sau de atribuire în proiectul licitației. Deși toate proiectele ofertanților ar trebui să îndeplinească criteriile de precalificare pentru a putea participa la licitație, criteriile de atribuire vizează evaluarea și clasificarea diferitelor proiecte care participă la o licitație.

- (65) Atunci când analizează ofertele din punctul de vedere al durabilității mediului, fie pe baza unor criterii de precalificare, fie pe baza unor criterii de atribuire, autoritățile publice care concep licitațiile pentru implementarea energiei din surse regenerabile pot lua în considerare diferite elemente cu impact asupra climei și a mediului. Aceste elemente ar putea include durabilitatea și fiabilitatea soluției; ușurința reparării și a întreținerii și accesul la astfel de servicii; ușurința modernizării și a recondiționării; ușurința și calitatea reciclării; utilizarea substanțelor; consumul de energie, apă și alte resurse în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produsului; greutatea și volumul produsului și ale ambalajului acestuia; încorporarea unor materiale regenerabile, reciclate sau a unor componente uzate; cantitatea, caracteristicile și disponibilitatea consumabilelor necesare pentru o funcționare și o întreținere corespunzătoare; amprenta de mediu a produsului și impactul acestuia asupra mediului pe durata ciclului de viață; amprenta de carbon a produsului; eliberarea microplasticilor; emisiile în aer, apă sau sol eliberate în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produsului; cantitățile de deșeuri generate și condițiile de utilizare.
- (66) Pentru a sprijini conceperea și producția de tehnologii mai inovatoare și mai avansate în domeniul energiei din surse regenerabile, se poate ține seama, în ceea ce privește contribuția ofertelor la durabilitate, fie pe baza unor criterii de precalificare, fie pe baza unor criterii de atribuire, de contribuția lor la inovare prin prevederea unor criterii de precalificare sau de atribuire care promovează utilizarea unor soluții complet noi sau îmbunătățirea unor soluții comparabile de ultimă generație.

- (67) Pentru a sprijini integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul energetic al Uniunii și beneficiile acesteia pentru o decarbonizare eficientă din punctul de vedere al costurilor, se poate ține seama, în ceea ce privește contribuția ofertelor la durabilitate, de contribuția lor la integrarea sistemului energetic, de exemplu prin stocarea energiei, recuperarea căldurii reziduale și a frigului, precum și producția de hidrogen din surse regenerabile.
- (68) Pentru a spori reziliența aprovizionării cu tehnologii „zero net” în domeniul energiei din surse regenerabile și pentru a evita dependența excesivă de țările cu o concentrație ridicată de aprovizionare în Uniune, autoritățile publice ar trebui să ia în considerare, prin intermediul unor criterii de precalificare sau de atribuire, contribuția la reziliență a diferitelor proiecte care participă la licitații pentru implementarea energiei din surse regenerabile, ținând seama de necesitatea de a diversifica aprovizionarea cu tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile, fără a aduce atingere angajamentelor internaționale ale Uniunii. Atunci când aplică criteriul rezilienței, autoritățile publice ar trebui să țină seama de faptul că aprovizionarea ar trebui cel puțin să fie considerată insuficient diversificată în cazul în care peste 50 % din cererea din cadrul Uniunii pentru o tehnologie specifică „zero net” sau pentru componentele specifice principale ale acesteia provin dintr-o singură țară terță.

- (69) Atunci când sunt aplicate drept criterii de atribuire, ponderarea criteriilor privind contribuția ofertei la durabilitate și reziliență în cadrul licitațiilor pentru implementarea energiei din surse regenerabile nu aduce atingere posibilității autorităților care concep licitațiile respective de a stabili un prag mai ridicat pentru criteriile referitoare la durabilitatea mediului, inovare și integrarea sistemului energetic acolo unde acest lucru este compatibil cu eventualele limite pentru criteriile nelegate de preț stabilite în temeiul normelor privind ajutoarele de stat. În orice caz, aplicarea acestor criterii și ponderea lor minimă și combinată în cadrul licitațiilor ar trebui să asigure faptul că licitațiile rămân competitive și respectă articolele 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

- (70) Pentru a spori aprovizionarea Uniunii cu tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile pentru a atinge, până în 2030, necesarul anual global de referință pentru producție în cadrul Uniunii, în prezentul regulament ar trebui să se prevadă o parte specifică din volumul licitat pentru care se aplică criteriile nelegate de preț. Această pondere ar trebui evaluată o dată la doi ani de către Comisie pentru a stabili impactul criteriilor nelegate de preț asupra dezvoltării producției anuale de tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile de către Uniune și asupra utilizării energiei din surse regenerabile, inclusiv impactul lor financiar și impactul lor asupra vitezei de implementare, ținând seama, în același timp, de fezabilitatea și claritatea sistemului pentru dezvoltatorii de proiecte. În cazul în care evaluările arată că aplicarea criteriilor de reziliență și durabilitate contribuie în mod pozitiv la securitatea aprovizionării Uniunii cu tehnologii „zero net”, în special prin creșterea capacității de producție în Uniune a tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile, și nu împiedică în mod semnificativ realizarea obiectivelor privind energia din surse regenerabile prevăzute în Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului³¹, inclusiv implementarea în fiecare stat membru, aplicarea dispozițiilor respective ar trebui să crească treptat. Fiecare etapă ar trebui să facă obiectul unei evaluări a impactului pentru a se asigura că ponderile mai mari continuă să contribuie în mod pozitiv la securitatea aprovizionării cu tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile și că aceste beneficii depășesc efectele asupra costului și vitezei de implementare a energiei din surse regenerabile. Prin stabilirea cotei din volumul licitat ar trebui, dacă este adecvat și fezabil, să se urmărească atingerea o creștere globală treptată, cu scopul de a contribui la îndeplinirea obiectivelor generale ale prezentului regulament și de a atinge 50 % până la sfârșitul anului 2029.

³¹ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

- (71) În funcție de obiectivele lor privind implementarea energiei din surse regenerabile și de strategiile lor naționale de decarbonizare, statele membre ar putea fi afectate foarte diferit de aplicarea criteriilor de reziliență și durabilitate. Atunci când evaluează impactul acestor criterii asupra implementării energiei din surse regenerabile, Comisia ar trebui, prin urmare, să examineze impactul financiar global și efectele asupra implementării în Uniune, precum și impactul asupra statelor membre și a altor părți interesate relevante, inclusiv asupra gospodăriilor și întreprinderilor. Pentru a determina impactul asupra implementării energiei din surse regenerabile și pentru a ține seama de experiențele practice în ceea ce privește aplicarea unor criterii nelegate de preț, Comisia ar trebui să consulte, în cadrul evaluării sale și într-un mod structurat și transparent, autoritățile naționale care desfășoară licitații.
- (72) Criteriile pentru licitații ar putea adăuga o sarcină excesivă pentru inițiatorii proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile cu capacitate redusă. Pentru a limita impactul prezentului regulament asupra licitațiilor pentru sprijinirea proiectelor cu o capacitate maximă de 10 megawați, statele membre ar trebui să poată exclude licitațiile respective din calculul volumului total al capacității licitate pe an.
- (73) În cazul în care licitațiile cărora li se aplică criterii de precalificare, reziliență și durabilitate sunt subsubscrise, implementarea energiei din surse regenerabile nu ar trebui încetinită prin obligarea statelor membre să aplice aceste criterii la partea subsubscrisă din volumul licitației. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată exclude din cerințele pentru licitații partea din volumul licitației care este subsubscrisă. Se consideră că o licitație este subsubscrisă atunci când ofertele prezentate pentru licitația respectivă acoperă un volum mai mic decât volumul total al capacității licitate.

- (74) În scopul instituirii unor sisteme în beneficiul gospodăriilor, întreprinderilor sau al consumatorilor care să stimuleze achiziționarea de produse finale bazate pe tehnologie „zero net” și fără a aduce atingere angajamentelor internaționale ale Uniunii, aprovizionarea ar trebui să fie considerată insuficient diversificată în cazul în care un singur furnizor acoperă peste 50 % din cererea totală pentru o tehnologie specifică „zero net” în cadrul Uniunii. Pentru a asigura o aplicare coerentă, Comisia ar trebui să publice anual o listă, începând de la data aplicării prezentului regulament, cu distribuția provenienței produselor finite bazate pe tehnologie „zero net” încadrate în această categorie, defalcată în funcție de ponderea aprovizionării Uniunii din diferite surse în cel mai recent an pentru care sunt disponibile date.
- (75) Decizia 2014/115/UE a Consiliului³² a aprobat, printre altele, modificarea AAP. Obiectivul AAP este de a institui un cadru multilateral de drepturi și obligații echilibrate referitoare la contractele de achiziții publice în scopul de a realiza liberalizarea și expansiunea comerțului mondial. Pentru contractele reglementate de appendicele I al Uniunii la AAP, precum și de alte acorduri internaționale pertinente obligatorii pentru Uniune, inclusiv acordurile de liber schimb și articolul III alineatul (8) litera (a) din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 privind achizițiile de către agențiile guvernamentale de produse dobândite în scopul revânzării sau în vederea utilizării în producția de bunuri în scopul vânzării, autoritățile contractante și entitățile contractante nu ar trebui să aplice cerințele de reziliență la tehnologiile „zero net” sau la principalele componente specifice ale acestora care provin din surse de aprovizionare semnatare ale acordurilor respective.

³² Decizia 2014/115/UE a Consiliului din 2 decembrie 2013 privind încheierea Protocolului de modificare a Acordului privind achizițiile publice (JO L 68, 7.3.2014, p. 1).

- (76) Aplicarea dispozițiilor privind reziliența în cadrul procedurilor de achiziții publice în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere articolului 25 din Directiva 2014/24/UE și articolelor 43 și 85 din Directiva 2014/25/UE și în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 24 iulie 2019 intitulată „Orientări privind accesul ofertanților și al bunurilor din țările terțe pe piața achizițiilor publice din UE”. În mod similar, dispozițiile privind achizițiile publice ar trebui să se aplice în continuare lucrărilor, produselor și serviciilor care fac obiectul prezentului regulament, inclusiv articolul 67 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE și orice măsuri de punere în aplicare care rezultă din Regulamentul (UE) 2024/...⁺.
- (77) Pentru a limita sarcina administrativă care rezultă din necesitatea de a lua în considerare cerințele referitoare la contribuția ofertei la durabilitate și reziliență, în special pentru achizitorii publici mai mici și pentru contractele cu o valoare mai mică care nu au un impact major asupra pieței, aplicarea dispozițiilor relevante ale prezentului regulament ar trebui amânată cu doi ani pentru achizitorii publici care nu sunt organisme centrale de achiziție și pentru contractele cu o valoare mai mică de 25 de milioane EUR.
- (78) În sensul aplicării dispozițiilor privind procedurile de achiziții publice în temeiul prezentului regulament, în cazul în care un produs face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului³³, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să achiziționeze numai produsele care respectă obligația prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

⁺ JO: a se introduce numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 106/23 [2022/0095(COD)].

³³ Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

- (79) Gospodăriile, întreprinderile și consumatorii finali reprezintă o parte esențială a cererii de produse finite bazate pe tehnologie „zero net” în Uniune, iar schemele de sprijin public pentru a stimula achiziția unor astfel de produse de către gospodării, în special gospodăriile și consumatorii vulnerabili cu venituri mici și medii inferioare, sunt instrumente importante pentru accelerarea tranziției verzi. În cadrul inițiativei privind acoperișurile solare, anunțată în comunicarea Comisiei din 18 mai 2022, statele membre ar trebui, de exemplu, să instituie programe naționale pentru a sprijini implementarea masivă a energiei solare produse pe acoperișuri. În planul REPowerEU, Comisia a invitat statele membre să valorifice pe deplin măsurile de sprijin care încurajează tranziția către pompele de căldură. Aceste scheme de sprijin instituite la nivel național de către statele membre sau la nivel local de către autoritățile locale sau regionale ar trebui să contribuie, de asemenea, la sporirea durabilității și a rezilienței tehnologiilor „zero net” din Uniune. Autoritățile publice ar trebui, de exemplu, să ofere beneficiarilor o compensație financiară mai mare pentru achiziționarea de produse finite bazate pe tehnologie „zero net” care vor spori reziliența Uniunii. Autoritățile publice pot condiționa eligibilitatea schemelor de contribuția la durabilitate și reziliență. În acest sens, statele membre sunt încurajate să țină seama de accesibilitatea schemei pentru cetățenii care trăiesc în sărăcie energetică. Autoritățile publice ar trebui să se asigure că schemele pe care le instituie sunt deschise, transparente și nediscriminatorii, astfel încât să contribuie la creșterea cererii de produse bazate pe tehnologie „zero net” în Uniune.

De asemenea, autoritățile publice ar trebui să limiteze compensația financiară suplimentară oferită pentru aceste produse, astfel încât să nu încetinească implementarea tehnologiilor „zero net” în Uniune. Pentru a spori eficiența acestor scheme, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile sunt ușor accesibile atât pentru consumatori, cât și pentru producătorii de tehnologii „zero net”, pe un site cu acces gratuit. Utilizarea de către autoritățile publice a criteriului privind contribuția la durabilitate și reziliență în cadrul schemelor destinate consumatorilor sau gospodăriilor nu ar trebui să aducă atingere normelor privind ajutoarele de stat și nici normelor OMC privind subvențiile.

- (80) Atunci când concep scheme destinate gospodăriilor, întreprinderilor sau consumatorilor care să stimuleze achiziția de produse finite bazate pe tehnologie „zero net”, statele membre, autoritățile regionale sau locale, organismele de drept public sau asociațiile formate din una sau mai multe astfel de autorități sau unul sau mai multe astfel de organisme de drept public ar trebui să asigure respectarea angajamentelor internaționale ale Uniunii, inclusiv prin asigurarea faptului că schemele respective nu ajung la o amploare care aduce prejudicii grave intereselor membrilor OMC.

- (81) Comisia ar trebui, de asemenea, să ajute statele membre în conceperea de scheme destinate gospodăriilor, întreprinderilor și consumatorilor pentru a crea sinergii și a face schimb de bune practici. Platforma Europa „zero net” („platforma”) ar trebui să joace, de asemenea, un rol important în accelerarea punerii în aplicare de către statele membre și autoritățile publice a criteriului privind contribuția la durabilitate și reziliență în cadrul practicilor lor legate de proceduri de achiziții publice și licitații. După consultarea platformei, Comisia ar trebui să adopte un act de punere în aplicare care să precizeze criteriile de evaluare a contribuției la durabilitate și reziliență. Acest act ar trebui să acorde o atenție deosebită întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), care ar trebui să aibă o șansă echitabilă de a participa la piața substanțială a achizițiilor publice. De asemenea, ar trebui să se asigure că cerințele privind durabilitatea și reziliența sunt aplicate într-un mod care să asigure o concurență loială și egală între actorii de pe piață, indiferent de structura acționariatului acestora.
- (82) Pentru a se asigura că procedurile de achiziții publice și licitațiile în scopul implementării surselor regenerabile de energie contribuie cu adevărat la reziliența Uniunii, aceste activități trebuie să fie previzibile pentru industrie. Pentru a permite industriei să își ajusteze producția la timp, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să informeze în prealabil piața cu privire la nevoile lor estimate în materie de achiziții de produse bazate pe tehnologie „zero net”.

- (83) Pe lângă măsurile orientate către cererea publică și cererea din partea gospodăriilor, Uniunea ar putea lua în considerare acțiuni pentru a înlesni implementarea tehnologiilor „zero net” în lanțurile valorice industriale ale Uniunii, acordând o atenție deosebită IMM-urilor, în special prin facilitarea legăturii dintre cererea și oferta din partea industriei.
- (84) Astfel cum se indică în Comunicarea privind un Plan industrial al Pactului verde, cotele de piață ale industriei Uniunii sunt supuse unei presiuni puternice din cauza faptului că subvențiile din țările terțe subminează condițiile de concurență echitabile. Această situație reprezintă o provocare concurențială pentru Uniune în ceea ce privește menținerea și dezvoltarea propriei industrii și creează necesitatea unei reacții rapide și ambițioase din partea Uniunii în ceea ce privește modernizarea cadrului său juridic.

- (85) Având în vedere obiectivul Uniunii de a reduce dependențele strategice de țările terțe în ceea ce privește tehnologiile „zero net”, este esențial ca mecanismele de sprijin public, cum ar fi procedurile de achiziții publice și licitațiile, să nu exacerbeze o astfel de dependență. Prin urmare, atunci când este necesar și adecvat, ar trebui stabilite limitări justificate în ceea ce privește proporția de produse din contractele de furnizare care provin din țări terțe, în cazul în care Comisia a stabilit că sunt îndeplinite condițiile legate de reziliență prevăzute în prezentul regulament. În plus, ar trebui depuse eforturi pentru a combate în mod eficace subvențiile neloiale din partea țărilor terțe care subminează condițiile de concurență echitabile, de exemplu prin utilizarea tuturor măsurilor posibile prevăzute în Regulamentele (UE) 2022/1031³⁴ și (UE) 2022/2560³⁵ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

³⁴ Regulamentul (UE) 2022/1031 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iunie 2022 privind accesul operatorilor economici, al bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piețele de achiziții publice și de concesiuni din Uniune și procedurile de sprijinire a negocierilor referitoare la accesul operatorilor economici, al bunurilor și al serviciilor din Uniune pe piețele de achiziții publice și de concesiuni din țări terțe (Instrumentul pentru achiziții publice internaționale – IPI) (JO L 173, 30.6.2022, p. 1).

³⁵ Regulamentul (UE) 2022/2560 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind subvențiile străine care denaturează piața internă (JO L 330, 23.12.2022, p. 1).

- (86) Accesul la finanțare publică și privată este esențial pentru asigurarea autonomiei strategice deschise a Uniunii și pentru stabilirea unei baze de producție solide și competitive pentru tehnologiile „zero net” și lanțurile de aprovizionare aferente în întreaga Uniune.
- Majoritatea investițiilor necesare pentru atingerea obiectivelor Pactului verde european vor proveni din capital privat, atras atât de potențialul de creștere al ecosistemului „zero net”, cât și de un cadru de politici stabil și ambițios. Prin urmare, existența unor piețe de capital funcționale, active și integrate va fi esențială pentru mobilizarea și canalizarea fondurilor necesare pentru tranziția verde și pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”.
- Așadar, sunt necesare progrese rapide în direcția realizării uniunii piețelor de capital pentru ca Uniunea să își îndeplinească obiectivele de reducere la zero a emisiilor nete. Agenda privind finanțarea durabilă (și finanțarea mixtă) joacă, de asemenea, un rol esențial în sporirea investițiilor în tehnologiile „zero net” de-a lungul lanțurilor valorice, garantând, în același timp, competitivitatea sectorului. După cum se arată în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește prezentul regulament, necesarul de investiții se ridică la aproximativ 92 de miliarde EUR pentru perioada 2023-2030, variind de la aproximativ 52 de miliarde EUR până la aproximativ 119 miliarde EUR, în funcție de diferite scenarii, astfel încât necesarul de finanțare publică ar fi de 16-18 miliarde EUR. Având în vedere că această evaluare ia în considerare doar șase tehnologii specifice, este probabil ca nevoile reale de investiții să fie semnificativ mai mari.

- (87) Investițiile private ale întreprinderilor și ale investitorilor financiari sunt vitale. Atunci când investițiile private nu sunt ele însele suficiente, implementarea eficace a proiectelor de producere de tehnologie „zero net” poate necesita sprijin public, de exemplu sub formă de garanții, împrumuturi sau investiții de capital și de cvasicapital, evitându-se în același timp denaturarea pieței interne. Atunci când acest sprijin public ia forma ajutoarelor de stat, acesta ar trebui să aibă un efect stimulator și să fie necesar, specific, temporar, adecvat și proporțional, menținând în același timp concurența și coeziunea pe piața internă.
- Orientările existente privind ajutoarele de stat, care au făcut recent obiectul unei revizuirii aprofundate în conformitate cu obiectivele dublei tranziții, oferă posibilități ample de sprijinire a investițiilor pentru proiecte care intră sub incidența prezentului regulament, sub rezerva anumitor condiții. Statele membre pot avea un rol important în facilitarea accesului la finanțare pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, abordând disfuncționalitățile pieței prin acordarea de sprijin specific și temporar sub formă de ajutor de stat. Cadrul temporar de criză și de tranziție, adoptat la 9 martie 2023, urmărește să asigure condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, vizându-se sectoarele în care s-a identificat un risc de delocalizare către o țară terță și asigurându-se proporționalitatea în ceea ce privește cuantumurile ajutoarelor. Cadrul permite statelor membre să instituie măsuri care să sprijine investițiile noi în instalații de producție din anumite sectoare „zero net”, inclusiv prin beneficii fiscale. Valoarea permisă a ajutorului poate fi modulată cu intensități mai mari ale ajutorului și plafoane mai mari ale cuantumului ajutorului în cazul în care investiția este situată în zone asistate, pentru a contribui la obiectivul de convergență între statele membre și între regiuni. Pentru a evita fragmentarea pieței interne, sunt necesare condiții adecvate pentru a se verifica riscurile concrete de deturnare a investiției în afara SEE și faptul că nu există niciun risc de relocare în interiorul SEE. Pentru a mobiliza resurse naționale în acest scop, statele membre sunt încurajate să cheltuiască, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, 25 % din veniturile din ETS pe care statele membre le încasează anual din licitațiile ETS.

- (88) Orice mobilizare suplimentară a ajutorului de stat ar trebui să fie specifică, temporară și în concordanță cu obiectivele de politică ale Uniunii, cum ar fi Pactul verde european și Pilonul. O astfel de finanțare nu ar trebui conducă la disparități suplimentare între statele membre, în conformitate cu politicile Uniunii în materie de concurență și coeziune.
- (89) Sprijinul public ar trebui utilizat pentru a aborda, în mod proporționat, disfuncționalitățile specifice identificate ale pieței sau situațiile de investiții insuficiente, iar acțiunile nu ar trebui să se suprapună peste finanțarea privată sau să o excludă ori să denatureze concurența pe piața internă. Acțiunile ar trebui să aibă o valoare adăugată clară pentru Uniune. Investițiile publice se pot axa în special pe investițiile necesare în infrastructură, pe promovarea inovării și pe extinderea tehnologiilor revoluționare.

- (90) Mai multe programe de finanțare ale Uniunii, cum ar fi Mecanismul de redresare și reziliență instituit prin Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶, InvestEU instituit prin Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului³⁷, programele politicii de coeziune sau Fondul pentru inovare instituit în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸, sunt, de asemenea, disponibile pentru a finanța investiții în proiecte de producere de tehnologie „zero net”. În plus, STEP va contribui la o mai bună direcționare a fondurilor existente ale Uniunii către investiții critice menite să sprijine dezvoltarea sau fabricarea de tehnologii critice, inclusiv de tehnologii curate.

³⁶ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

³⁷ Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a Programului InvestEU și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/1017 (JO L 107, 26.3.2021, p. 30).

³⁸ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

- (91) Regulamentul (UE) 2023/435³⁹ pune la dispoziția statelor membre un sprijin nerambursabil suplimentar în valoare de 20 de miliarde EUR pentru a promova eficiența energetică și a înlocui combustibilii fosili, printre altele prin proiecte industriale bazate pe tehnologie „zero net” în Uniune. Astfel cum se subliniază în Orientările Comisiei privind capitolele dedicate planului REPowerEU, statele membre sunt încurajate să includă în capitolul privind REPowerEU din planurile lor de redresare și reziliență măsuri care sprijină investițiile în producția de tehnologii „zero net” și în inovarea industrială, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰.
- (92) InvestEU este programul emblematic al Uniunii de stimulare a investițiilor, în special în tranziția verde și digitală, prin furnizarea de finanțare și de asistență tehnică, de exemplu prin mecanisme de finanțare mixtă. O astfel de abordare contribuie la atragerea de capital public și privat suplimentar. În plus, statele membre sunt încurajate să contribuie la compartimentul pentru statele membre din cadrul InvestEU pentru a sprijini produsele financiare disponibile pentru producția de tehnologie „zero net”, fără a aduce atingere normelor aplicabile privind ajutoarele de stat.

³⁹ Regulamentul (UE) 2023/435 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 februarie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2021/241 în ceea ce privește capitolele privind REPowerEU din planurile de redresare și reziliență și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1303/2013, (UE) 2021/1060 și (UE) 2021/1755 și a Directivei 2003/87/CE (JO L 63, 28.2.2023, p. 1).

⁴⁰ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

- (93) Statele membre pot oferi sprijin în cadrul programelor politicii de coeziune în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹ pentru a încuraja adoptarea unor proiecte strategice „zero net” și a unor proiecte de producere de tehnologie „zero net” în toate regiunile, în special în regiunile mai puțin dezvoltate, în regiunile de tranziție și în teritoriile care primesc sprijin din Fondul pentru o tranziție justă, prin pachete de investiții în infrastructură, investiții productive în inovare, capacitatea de producție în IMM-uri, servicii, măsuri de formare și de perfecționare, inclusiv sprijin pentru consolidarea capacităților autorităților publice și ale inițiatorilor proiectelor. Instrumentul de sprijin tehnic instituit prin Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului⁴² poate ajuta statele membre și regiunile să elaboreze strategii de creștere axate pe zero emisii nete, să îmbunătățească mediul de afaceri, să reducă birocrația și să accelereze procesul de autorizare. Statele membre ar trebui încurajate să promoveze durabilitatea proiectelor „zero net” prin integrarea acestor investiții în lanțurile valorice ale Uniunii, bazându-se în special pe rețelele de cooperare interregională și transfrontalieră. Adoptarea unor astfel de măsuri ar trebui luată în considerare în special în ceea ce privește văile.

⁴¹ Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (JO L 231, 30.6.2021, p. 159).

⁴² Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

- (94) Fondul pentru inovare reprezintă, de asemenea, un mijloc foarte promițător și eficient din punctul de vedere al costurilor de a sprijini extinderea producției și a implementării hidrogenului curat și a altor tehnologii „zero net” în Uniune, consolidând astfel suveranitatea Uniunii în ceea ce privește tehnologiile esențiale pentru combaterea schimbărilor climatice și securitatea energetică.
- (95) Pentru a depăși limitările actualelor eforturi fragmentate în materie de investiții publice și private, precum și pentru a facilita integrarea și rentabilitatea investițiilor, Comisia și statele membre ar trebui să coordoneze mai bine programele de finanțare existente la nivelul Uniunii și la nivel național și să creeze sinergii între acestea, precum și să asigure o mai bună coordonare și colaborare cu industria și cu principalele părți interesate din sectorul privat. Platforma joacă un rol esențial în construirea unei imagini de ansamblu a oportunităților de finanțare disponibile și relevante și în discutarea nevoilor individuale de finanțare pentru proiectele strategice „zero net”. În vederea stimulării producției de tehnologii „zero net” în Uniune, platforma poate discuta despre modalitățile de abordare a finanțării, despre cadrul de reglementare, precum și despre garanțiile de investiții și de localizare.
- (96) În plus, având în vedere importanța proiectelor de producere de tehnologie „zero net” și a proiectelor strategice „zero net” pentru aprovizionarea cu energie a Uniunii, anumite restricții administrative ar trebui să fie parțial eliminate sau simplificate pentru a accelera punerea în aplicare a acestor proiecte.

- (97) Datele și serviciile spațiale puse la dispoziție de către Programul spațial al Uniunii instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului⁴³, în special Copernicus, sunt utilizate, în măsura posibilului, pentru a furniza informații privind geologia, biologia, ecologia, dezvoltarea socioeconomică și disponibilitatea resurselor în scopul evaluărilor și autorizațiilor de mediu. Aceste date și servicii, în special capacitatea Copernicus de monitorizare și verificare a emisiilor antropice de CO₂, sunt relevante pentru evaluarea impactului proiectelor industriale și al absorbanților antropogeni de CO₂ asupra concentrațiilor și fluxurilor globale de gaze cu efect de seră.
- (98) În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁴, Comisia ar trebui să solicite uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să redacteze standarde europene în sprijinul obiectivelor prezentului regulament.

⁴³ Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a Programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru Programul spațial și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 912/2010, (UE) nr. 1285/2013 și (UE) nr. 377/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE (JO L 170, 12.5.2021, p. 69).

⁴⁴ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și al Consiliului, (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

- (99) Văile de hidrogen cu aplicații finale în sectorul industrial joacă un rol important în decarbonizarea industriilor mari consumatoare de energie. Planul REPowerEU stabilește ca obiectiv dublarea numărului văilor de hidrogen din Uniune. Pentru atingerea acestui obiectiv, statele membre ar trebui să accelereze procesul de autorizare, să ia în considerare instituirea unor spații de testare în materie de reglementare „zero net” și să acorde prioritate accesului la finanțare. Pentru a consolida reziliența axată pe zero emisii nete, statele membre ar trebui să asigure interconectarea văilor de hidrogen dincolo de frontierele Uniunii. Instalațiile industriale care își produc propria energie și care pot avea o contribuție pozitivă la producția de energie electrică ar trebui încurajate să contribuie la rețeaua electrică inteligentă în calitate de producători de energie prin simplificarea cerințelor de reglementare.

- (100) Spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” pot fi un instrument important de promovare a inovării în domeniul acestor tehnologii și al învățării în materie de reglementare. Inovarea trebuie să fie facilitată prin spații de experimentare, deoarece rezultatele științifice trebuie să fie testate într-un mediu real controlat. Ar trebui introduse spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” pentru a testa tehnologii inovatoare „zero net” sau alte tehnologii inovatoare cu potențialul de a permite tranziția către o economie curată și neutră din punct de vedere climatic și de a reduce dependențele strategice, într-un mediu real controlat și pentru o perioadă limitată de timp, consolidând astfel învățarea în materie de reglementare și posibila extindere și implementare pe scară mai largă. Este oportun să se găsească un echilibru între securitatea juridică oferită participanților la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” și realizarea obiectivelor dreptului Uniunii. Statele membre ar trebui să poată prevedea derogări în ceea ce privește spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” în dreptul național, asigurând conformitatea cu dreptul Uniunii și cu cerințele esențiale privind tehnologiile „zero net” prevăzute în dreptul intern. În 2023, Comisia a publicat un document de orientare privind spațiile de testare, astfel cum s-a anunțat în Noua agendă europeană de inovare, pentru a sprijini statele membre în pregătirea spațiilor de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”. Aceste tehnologii inovatoare ar putea fi, în cele din urmă, esențiale pentru atingerea obiectivului de neutralitate climatică al Uniunii și pentru a asigura securitatea aprovizionării și reziliența sistemului energetic al Uniunii.

(101) Planul strategic al Uniunii privind tehnologiile energetice (Planul SET) revizuit în comunicarea Comisiei din 20 octombrie 2023 sprijină dezvoltarea unor tehnologii energetice curate, eficiente și competitive din punctul de vedere al costurilor prin coordonarea și colaborarea în cercetarea și inovarea în domeniul energiei curate, reunind reprezentanți ai industriei europene, ai organizațiilor de cercetare și ai guvernelor din țările Planului SET⁴⁵. Revizuirea Planului SET urmărește să alinieze obiectivele strategice inițiale ale Planului SET la Pactul verde european, la REPowerEU și la Planul industrial al Pactului verde, în special la prezentul regulament. Acesta vizează promovarea unei abordări unificate în ceea ce privește atingerea obiectivelor de decarbonizare ale Europei, sprijinirea tehnologiilor „zero net” europene și construirea unui viitor energetic durabil și rezilient. Planul SET a avut un efect de structurare asupra acțiunilor comune de cercetare și inovare, ajutându-le să atingă obiectivele comune în materie de cercetare și tehnologie în domeniul energiei cu mai multă rapiditate și eficacitate. Planul SET a contribuit la alinierea eforturilor de cercetare și inovare și la mobilizarea finanțării publice naționale a țărilor participante pentru a sprijini prioritățile în materie de cercetare și inovare convenite de comun acord prin intermediul Parteneriatului pentru tranziția către o energie curată și al Parteneriatului pentru stimularea tranziției urbane din cadrul programului Orizont Europa, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/695 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶, ca exemplu de succes al cooperării transsectoriale a Uniunii. Planul SET joacă un rol central în punerea în aplicare a dimensiunii de cercetare, inovare și competitivitate a uniunii energetice a planurilor naționale privind energia și clima. Cu toate acestea, de la începutul său în 2007, Planul SET a fost un forum neoficial. Prezentul regulament oferă un impuls pentru consolidarea legăturii dintre inovarea europeană și producția de noi tehnologii inovatoare.

⁴⁵ În prezent, toate statele membre ale UE, plus IS, NO și TR.

⁴⁶ Regulamentul (UE) 2021/695 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont Europa, de stabilire a normelor sale de participare și de diseminare și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1290/2013 și (UE) nr. 1291/2013 (JO L 170, 12.5.2021, p. 1).

- (102) Sunt necesari lucrători calificați suplimentari pentru a permite tranziția verde și cea digitală și creșterea durabilă și competitivitatea Uniunii, extinderea lanțurilor de aprovizionare ale industriilor tehnologice „zero net” din Uniune și menținerea locurilor de muncă de calitate în Uniune. Aceasta implică nevoi importante de investiții în recalificare și perfecționare, inclusiv în domeniul educației și formării profesionale.. Tranziția energetică va necesita o sporire semnificativă a numărului de lucrători calificați într-o serie de sectoare, inclusiv cel al energiei din surse regenerabile, al stocării energiei și al materiilor prime, și are un mare potențial de creare de locuri de muncă de calitate. Nevoile de competențe în subsectorul pilelor de combustie cu hidrogen sunt estimate, numai în producție, la 180 000 de lucrători, tehnicieni și ingineri formați până în 2030, conform Planului SET. În sectorul energiei solare fotovoltaice, ar fi necesare până la 66 000 de locuri de muncă numai în producție. Prin urmare, este extrem de important ca locurile de muncă din domeniul tehnologiilor „zero net” să devină atractive și accesibile și să se abordeze actuala necorelare dintre competențele lucrătorilor și nevoile întreprinderilor.

- (103) Întrucât consolidarea capacității de producție a tehnologiilor esențiale „zero net” în Uniune nu va fi posibilă fără o forță de muncă calificată considerabilă, este necesar să se introducă măsuri de stimulare a integrării și a activării unui număr mai mare de persoane pe piața forței de muncă, în special a femeilor, a tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET), a persoanelor provenite dintr-un context de migrație, a persoanelor în vârstă și a persoanelor cu handicap. În plus, aceasta ar trebui să includă lucrătorii din țări terțe, deoarece Uniunea atrage doar o mică parte din migranții calificați. În conformitate cu obiectivele Recomandării Consiliului privind asigurarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică, este important să se acorde un sprijin specific pentru tranziția de la un loc de muncă la altul pentru lucrătorii din sectoarele redundante și cele aflate în declin. Acest lucru înseamnă investiții în competențe pentru toți, având în același timp o abordare specifică pentru grupurile vulnerabile și regiunile aflate în tranziție. Obiectivul final ar trebui să fie crearea de locuri de muncă de calitate în Uniune, necesare pentru tehnologiile „zero net”, în conformitate cu obiectivele privind ocuparea forței de muncă și formarea prevăzute în cadrul pilonului, inclusiv salarii echitabile și adecvate, îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă și asigurarea unor locuri de muncă sigure și sănătoase, precum și dreptul la învățare pe tot parcursul vieții de calitate. Deficitul de competențe și de forță de muncă poate fi și rezultatul neatractivității unor locuri de muncă și al unor condiții de muncă precare. Îmbunătățirea calității locurilor de muncă în sectoarele și întreprinderile cu condiții de muncă precare este, prin urmare, un element important pentru atragerea lucrătorilor.

Pornind de la inițiativele existente și ținând seama pe deplin de acestea, cum ar fi Pactul european privind competențele, activitățile la nivelul Uniunii referitoare la informațiile și previziunile privind competențele, cum ar fi cele desfășurate de Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop) și Autoritatea Europeană a Muncii, precum și planurile de cooperare sectorială în materie de competențe, obiectivul este de a mobiliza toți actorii pentru a asigura relevanța și a spori gradul de utilizare al programelor de formare, inclusiv autoritățile statelor membre, inclusiv la nivel regional și local, furnizorii de educație și formare, partenerii sociali și industria, în special IMM-urile, precum și toate tipurile de universități, pentru a identifica nevoile în materie de competențe, a dezvolta programe de educație și formare și a le implementa pe scară largă în mod rapid și operațional. Proiectele strategice „zero net” joacă un rol esențial în acest sens. Statele membre și Comisia ar trebui să asigure sprijin financiar relevant, inclusiv prin canalizarea posibilităților oferite de bugetul Uniunii prin intermediul unor instrumente precum Fondul social european Plus, InvestEU, Fondul pentru o tranziție justă, Orizont Europa, fondurile europene de dezvoltare regională, Mecanismul de redresare și reziliență, Fondul pentru modernizare instituit în temeiul articolului 10d din Directiva 2003/87/CE, REPowerEU, Programul privind piața unică și STEP. Sprijinul financiar ar trebui să includă finanțare de tip „seed” care urmează să fie furnizată de Comisie pentru a înființa academiile europene pentru industria „zero net” (denumite în continuare „academii”) și pentru a permite funcționarea acestora, astfel încât acestea să devină sustenabile din punct de vedere financiar la trei ani de la înființarea lor, inclusiv prin primirea de contribuții financiare din partea sectorului privat.

- (104) Academiiile ar trebui lansate pentru a crea programe de educație și formare, conținut și materiale, precum și certificate care să indice faptul că un program de învățare a fost elaborat de una dintre academii, pentru a perfecționa și a recalifica persoanele apte de muncă de toate vârstele de care este nevoie pentru lanțurile valorice esențiale ale tehnologiilor „zero net” și pentru a oferi programele, conținutul și materialele respective furnizorilor de educație și formare corespunzători și altor actori implicați în perfecționarea și recalificarea profesională din statele membre pentru utilizarea lor pe bază voluntară. Academiiile ar trebui să joace un rol de facilitare, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește conținutul materialelor didactice și organizarea sistemelor de învățământ, precum și conținutul și organizarea formării profesionale. În acest sens, academiiile ar trebui să contribuie la obiectivul pe termen lung de a reindustrializa și a decarboniza în același timp Uniunea, ca răspuns la deficitele de competențe critice, precum și de a contribui la autonomia sa strategică deschisă și de a răspunde nevoii de tehnologii „zero net” fabricate în Uniune, prin consolidarea capacității sale de a inova și de a produce. Academiiile ar trebui lansate pe baza unei evaluări de către Comisie a deficitului de competențe, pe baza unor studii existente și obiective, în industriile tehnologice „zero net” esențiale pentru transformarea industrială și decarbonizare. Fiecare Academie ar trebui să elaboreze un plan de acțiune care să stabilească obiective intermediare și ținte, inclusiv în ceea ce privește numărul de cursanți, care să se bazeze pe evaluarea deficitului de competențe.

- (105) Academiile ar trebui să încurajeze predarea competențelor transversale care facilitează mobilitatea profesională, împreună cu alte competențe necesare. Academiile ar trebui să își pună la dispoziție conținutul educațional în diferite limbi, astfel încât programele de învățare să poată fi accesate de cât mai mulți cursanți. Ele ar trebui să ofere formare la toate nivelurile de competențe în măsura în care este necesar, vizând astfel toate nivelurile de educație și calificări de-a lungul lanțului valoric al sectoarelor în cauză. Furnizorii de educație și formare din statele membre pot completa conținutul și materialele educaționale și de formare elaborate de academii cu informații suplimentare relevante elaborate la nivelul statelor membre și care reflectă, de exemplu, dreptul intern privind munca și drepturile sociale, contractele colective de muncă aplicabile sau cerințele teritoriale sau sectoriale, implicând parteneri sociali și economici, după caz. Conținutul didactic ar trebui să vizeze, de asemenea, angajații din administrațiile naționale și locale, în special pe cei responsabili cu autorizarea, evaluarea impactului și reglementarea noilor tehnologii, contribuind astfel la dezvoltarea capacității administrațiilor naționale și la reducerea disparităților dintre statele membre.

- (106) Pentru a susține transparența și portabilitatea competențelor, precum și mobilitatea lucrătorilor, academiile vor elabora și promova implementarea de către furnizorii de educație și formare a unor certificate, inclusiv, dacă este cazul, micro-certificate, pentru recunoașterea rezultatelor învățării. Certificatele elaborate de academii pot fi emise de furnizorii de educație și formare sau de organismele de atribuire din statele membre, în cazul în care un program de educație și formare elaborat de academii a fost finalizat cu succes. Certificatele ar trebui eliberate sub forma unor certificate digitale europene pentru învățare și pot fi integrate în Europass și, acolo unde este relevant și fezabil, incluse în cadrele naționale ale calificărilor. Serviciul European de Ocupare a Forței de Muncă (EURES), care oferă informații, consiliere și recrutare sau plasare în beneficiul lucrătorilor și al angajatorilor din întreaga Uniune, pot juca un rol semnificativ în publicarea posturilor vacante legate de tehnologiile „zero net” și, după caz, în implementarea profilurilor profesionale europene.

- (107) Platforma ar trebui să ofere asistență la orientarea activității academiilor, asigurându-se că conținutul lor vizează deficitul de competențe identificat în exercițiul de evaluare al Comisiei și asigurând supravegherea generală. Statele membre ar trebui să se asigure că reprezentantul național desemnat poate acționa ca o punte între ministerele și autoritățile naționale competente ale statelor membre, pe de o parte, și partenerii sociali și reprezentanții industriei, pe de altă parte. Platforma ar trebui să monitorizeze progresele înregistrate de diferitele academii, să analizeze cauzele profunde ale deficitului de competențe și să identifice în ce măsură implementarea programelor de formare ale academiilor abordează deficitul de competențe în industriile tehnologice „zero net” și completează oportunitățile de formare existente în domeniul tehnologiilor „zero net” în statele membre. Platforma ar trebui să raporteze cu privire la implementarea programelor de învățare, inclusiv prin intermediul unui raport privind progresele înregistrate care urmează să fie prezentat la trei ani de la înființarea fiecărei academii și care să precizeze numărul de cursanți care beneficiază de programele academiilor, defalcat pe sectoare industriale, gen, vârstă și niveluri de educație și calificare.

- (108) În absența unor dispoziții specifice stabilite în dreptul Uniunii care să introducă cerințe minime de formare pentru accesul la o profesie reglementată sau pentru exercitarea acesteia, competența de a decide dacă și în ce mod să reglementeze o profesie le aparține statelor membre. Cu toate acestea, normele naționale privind accesul la profesiile reglementate nu ar trebui să constituie un obstacol nejustificat sau disproporționat în calea exercitării acestor drepturi fundamentale. Competența de a reglementa accesul la o profesie trebuie exercitată în limitele principiilor nediscriminării și proporționalității, în conformitate cu Directiva (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁷. În evaluarea pe care o fac, statele membre ar trebui să ia în considerare orice efecte negative pe care reglementarea sau profesiile le-ar putea avea asupra disponibilității competențelor în industria „zero net” și să încerce să limiteze cât mai mult posibil reglementarea în aceste domenii.
- (109) În cazul în care statele membre determină că programele de învățare elaborate de academii sunt echivalente cu calificările specifice cerute de statul membru gazdă pentru accesul la activități reglementate într-o anumită profesie cu un interes deosebit pentru industria tehnologiilor „zero net” din statul membru respectiv, statele membre ar trebui, în contextul accesului la o profesie reglementată și pentru a facilita mobilitatea în cadrul profesiilor din industria tehnologiilor „zero net”, să considere certificatele respective drept titlu de calificare suficient, în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁸.

⁴⁷ Directiva (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii (JO L 173, 9.7.2018, p. 25).

⁴⁸ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

- (110) Contribuția tehnologiilor „zero net” la obiectivele de decarbonizare ale Uniunii se concretizează numai atunci când tehnologiile respective sunt implementate. Această implementare poate avea loc, într-o anumită măsură, în gospodăriile private, însă cea mai mare parte a decarbonizării se poate realiza prin decarbonizarea proceselor industriale. Pentru a se asigura faptul că investițiile pentru această decarbonizare se realizează în Uniune, ceea ce este foarte important pentru a se asigura locuri de muncă de calitate și prosperitate în Uniune, precum și pentru îndeplinirea obiectivelor de decarbonizare ale Uniunii, este esențial ca prezentul regulament să contribuie la îmbunătățirea climatului investițional pentru industria din Uniune.
- (111) La nivelul Uniunii, ar trebui instituită o platformă compusă din statele membre și prezidată de Comisie. Platforma poate oferi consiliere și asistență Comisiei și statelor membre cu privire la chestiuni specifice și poate constitui un organism de referință în cadrul căruia Comisia și statele membre își pot coordona acțiunile și pot face schimb de informații cu privire la aspecte legate de prezentul regulament. Mai mult, platforma ar trebui să îndeplinească sarcinile prevăzute în prezentul regulament, în special în ceea ce privește procesul de autorizare, inclusiv punctele unice de contact, proiectele strategice „zero net”, coordonarea finanțării, accesul la piețe, competențele, spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, precum și să asiste Comisia pentru evaluarea fezabilității și proporționalității propunerii de măsuri în cazul în care Comisia concluzionează că este improbabil ca obiectivele generale ale regulamentului să fie atinse. Dacă este necesar, platforma poate înființa subgrupuri permanente sau temporare și poate invita terți, cum ar fi experți sau reprezentanți ai industriilor „zero net”.

- (112) După caz și dacă este util, platforma ar trebui să urmărească o colaborare strânsă cu alte inițiative, platforme și grupuri relevante ale Comisiei, pentru a încerca să obțină sinergii, a face schimb de expertiză și de informații și a încuraja implicarea părților interesate, evitând în același timp duplicarea și suprapunerile. Platforma va colabora cu alianțele industriale existente ale Uniunii și, prin urmare, va contribui la activitatea alianțelor prin implicarea statelor membre. Principalele alianțe pentru colaborarea cu platforma sunt Alianța europeană pentru baterii, Alianța europeană a industriei energiei solare fotovoltaice, Alianța europeană pentru hidrogen curat, Alianța pentru aviație cu emisii zero, Alianța industrială pentru procesoare și tehnologiile semiconductoarelor și Alianța industrială pentru lanțul valoric al combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Sectoarele care nu sunt reprezentate în prezent în alianțele industriale beneficiază în egală măsură de cadrul structurat pe care îl oferă platforma. În ceea ce privește parteneriatele strategice „zero net”, este prevăzută o colaborare strânsă cu Comitetul pentru materii prime critice, după caz.

- (113) Reducerea sarcinii administrative și de reglementare și existența unui cadru de reglementare adecvat sunt deosebit de importante pentru ca industriile să se adapteze în mod eficace la tranziția climatică și la tranziția energetică. Prin urmare, Uniunea ar trebui să urmărească realizarea, până în 2030, a unei reduceri semnificative a sarcinii generale de reglementare pentru industrie, în special pentru introducerea unui nou produs pe piața internă. În special, aceste eforturi ar trebui depuse pentru o mai bună legiferare și fără a aduce atingere standardelor de mediu și de muncă ale Uniunii. Comisia ar trebui să informeze platforma cu privire la evoluțiile în ceea ce privește sarcina de reglementare și administrativă pentru industriile tehnologice „zero net” din Uniune, pe baza Raportului Comisiei din 24 octombrie 2023 intitulat „Progresele în materie de competitivitate a tehnologiilor energetice curate” și a Analizei anuale a sarcinii de reglementare a Comisiei din 2022. Pentru a facilita activitatea instituțiilor Uniunii de a menține la minimum sarcina de reglementare pentru industriile tehnologice „zero net”, prezentul regulament instituie un Grup științific consultativ privind sarcina de reglementare aferentă tehnologiilor „zero net” (denumit în continuare „grupul științific consultativ”). Grupul științific consultativ ar trebui să elaboreze avize științifice cu privire la impactul sarcinii de reglementare din Uniune asupra industriilor „zero net”, utilizând o metodologie bazată pe date științifice și, după caz, ținând seama de setul de instrumente pentru o mai bună legiferare, pentru evaluarea impactului sarcinilor de reglementare. Activitatea grupului științific consultativ nu aduce atingere prerogativelor instituțiilor Uniunii.

- (114) Regulamentul (UE) 2018/1999 prevede că statele membre au trebuit să prezinte proiecte actualizate ale planurilor naționale privind energia și clima pentru perioada 2021-2030. Astfel cum se subliniază în Orientările Comisiei adresate statelor membre pentru respectivele actualizări, planurile naționale actualizate privind energia și clima ar trebui să descrie obiectivele și politicile statelor membre pentru facilitarea extinderii pe teritoriul lor a proiectelor de producere de tehnologii, de echipamente și de componente cu emisii scăzute de carbon, eficiente din punct de vedere energetic și care să fie disponibile pe piață. De asemenea, aceste planuri ar trebui să descrie obiectivele și politicile statelor membre pentru realizarea acestei extinderi prin eforturi de diversificare în țări terțe și pentru a permite industriilor lor să capteze, să transporte și să stocheze permanent emisiile de CO₂ în siturile de stocare geologică. Planurile respective ar trebui să constituie elementul pe baza căruia se stabilește nevoia de tehnologii „zero net”. Atunci când iau în considerare prezentul regulament la elaborarea planurilor lor naționale privind energia și clima, statele membre ar trebui să ia în considerare atât competitivitatea generală, cât și cercetarea și inovarea pe termen lung în domeniul industriilor „zero net”.

- (115) Ca parte a Planului industrial al Pactului verde, Comisia și-a anunțat intenția de a încheia parteneriate industriale pentru tehnologii „zero net”, intensificându-și eforturile de a-și uni forțele cu partenerii angajați în Acordul de la Paris. Cooperarea prin intermediul unor astfel de parteneriate va promova, probabil, adoptarea tehnologiilor „zero net” la nivel mondial și va sprijini parteneriatele care se consolidează reciproc între Uniune și țările terțe, inclusiv investițiile durabile și asistența tehnică. Parteneriatele industriale pentru tehnologii „zero net” ar trebui să fie reciproc avantajoase pentru Uniune și partenerii săi și ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor climatice globale. Parteneriatele respective pot contribui, de asemenea, la diversificarea și reziliența ofertei UE de astfel de tehnologii „zero net” și de componente ale acestora, pot îmbunătăți schimbul de informații între Uniune și partenerii săi cu privire la dezvoltarea tehnologiilor „zero net” și pot sprijini industriile „zero net” ale Uniunii în accesul la piața mondială a energiei curate, sprijinind în același timp industriile în curs de dezvoltare în domeniul tehnologiilor pentru energie curată din țări terțe, cu avantaje comparative clare. Comisia și statele membre pot coordona parteneriatele industriale pentru tehnologii „zero net” în cadrul platformei, discutând despre parteneriatele și procesele relevante existente, cum ar fi parteneriatele verzi, dialogurile privind energia și alte forme de contracte bilaterale existente, precum și despre potențialele sinergii cu acordurile bilaterale relevante încheiate de statele membre cu țări terțe.

- (116) Uniunea ar trebui să urmărească diversificarea și stimularea comerțului internațional și a investițiilor în tehnologii „zero net”, creând parteneriate care se consolidează reciproc, promovând în același timp la nivel mondial standarde sociale, de muncă și de mediu ridicate. Acest lucru ar trebui făcut în strânsă cooperare și în parteneriat cu țările care împărtășesc aceeași viziune, prin acorduri deja în vigoare sau noi acorduri strategice. În mod similar, ar trebui depuse eforturi mai susținute de cooperare internațională în materie de cercetare și inovare pentru dezvoltarea și implementarea tehnologiilor „zero net” în strânsă cooperare cu țările partenere, în cadrul unei abordări deschise și echilibrate și pe baza reciprocității și a intereselor mutuale.
- (117) Pentru a identifica și a atenua riscurile potențiale în materie de aprovizionare legate de tehnologiile „zero net”, ar trebui să fie posibilă monitorizarea continuă a indicatorilor referitori la tendințele pieței, la capacitățile de producție, la inovare, la ocuparea forței de muncă și la competențe, la termenele de autorizare a tehnologiilor „zero net” și la capacitățile de injectare de CO₂. Cu toate acestea, în prezent nu există suficiente date de înaltă calitate disponibile pentru monitorizarea acestor indicatori. Întrucât sarcinile prevăzute în prezentul regulament depind de disponibilitatea unor date de calitate, este necesar ca, în cadrul monitorizării sale, Comisia să acorde prioritate tehnologiilor „zero net” pe baza importanței lor în Uniune, lucrând în același timp la îmbunătățirea disponibilității acestor date. De asemenea, Comisia va colabora îndeaproape cu Eurostat, autoritatea statistică a Uniunii, pentru a elabora coduri comune pentru tehnologiile „zero net” necesare pentru o raportare și statistici de înaltă calitate și pe termen lung.

- (118) În cazul în care competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE este delegată Comisiei în temeiul prezentului regulament, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁴⁹. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (119) În măsura în care oricare dintre măsurile prevăzute de prezentul regulament constituie ajutor de stat, dispozițiile referitoare la astfel de măsuri nu aduc atingere aplicării articolelor 107 și 108 din TFUE.
- (120) Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunilor, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

⁴⁹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

Capitolul I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect

- (1) Obiectivul general al prezentului regulament este de a îmbunătăți funcționarea pieței interne prin instituirea unui cadru care să asigure accesul Uniunii la o aprovizionare sigură și durabilă cu tehnologii „zero net”, inclusiv prin extinderea capacității de producere de tehnologii „zero net” și a lanțurilor lor de aprovizionare pentru a le proteja reziliența, contribuind în același timp la realizarea obiectivelor climatice și a obiectivului privind neutralitatea climatică ale Uniunii, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2021/1119, în vederea decarbonizării economiei și a societății Uniunii, precum și prin contribuția la crearea de locuri de muncă de calitate în domeniul tehnologiilor „zero net”, îmbunătățind astfel și competitivitatea Uniunii.
- (2) Pentru a realiza obiectivul general menționat la alineatul (1), prezentul regulament stabilește măsuri care vizează:
 - (a) reducerea riscului de perturbări ale aprovizionării legate de tehnologiile „zero net” susceptibile să denatureze concurența și să fragmenteze piața internă, în special prin identificarea posibilității de extindere a capacității de producție a tehnologiilor „zero net” și a lanțurilor lor de aprovizionare și prin sprijinirea acestei extinderi;

- (b) instituirea unei piețe a Uniunii pentru serviciile de stocare a CO₂;
- (c) încurajarea cererii de tehnologii „zero net” durabile și reziliente prin proceduri de achiziții publice, licitații și alte forme de intervenții publice;
- (d) consolidarea competențelor prin sprijinirea academiilor, protejând și creând astfel locuri de muncă de calitate;
- (e) sprijinirea inovării prin crearea unor spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, prin coordonarea activităților de cercetare și inovare prin intermediul Grupului de coordonare pentru Planul strategic privind tehnologiile energetice, precum și prin utilizarea achizițiilor înainte de comercializare și a achizițiilor publice de soluții inovatoare;
- (f) îmbunătățirea capacității Uniunii de a monitoriza și de a atenua riscurile în materie de aprovizionare cu tehnologii „zero net”.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Cu excepția articolelor 33 și 34 din prezentul regulament, care se aplică tehnologiilor inovatoare „zero net” și altor tehnologii inovatoare, prezentul regulament se aplică tehnologiilor „zero net”. Materiile prime critice care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2024/...⁺ sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

⁺ JO: a se introduce numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 78/23 [2023/0079(COD)].

- (2) În cazul instalațiilor de producție integrată care acoperă producția de materiale care intră atât sub incidența Regulamentului (UE) 2024/...⁺, cât și a prezentului regulament, regulamentul aplicabil se stabilește în funcție de produsul finit al instalațiilor.
- (3) Cu excepția articolelor 5, 25, 26 și 28, prezentul regulament se aplică proiectelor de decarbonizare ale industriei mari consumatoare de energie care fac parte din lanțul de aprovizionare al unei tehnologii „zero net” și care reduc în mod semnificativ și permanent ratele de emisii de CO₂ echivalent ale proceselor industriale într-o măsură fezabilă din punct de vedere tehnic.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „tehnologii «zero net»” înseamnă tehnologiile enumerate la articolul 4, în cazul în care acestea sunt produse finale, componente specifice sau utilaje specifice utilizate în principal pentru fabricarea produselor respective;
2. „componentă” înseamnă o parte a produsului finit al unei tehnologii „zero net”, care este fabricată și comercializată de o întreprindere, inclusiv materialele prelucrate;
3. „tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile” înseamnă tehnologii care produc energie din surse regenerabile;

⁺ JO: a se introduce în text numărul de referință al documentului PE-CONS 78/23 [2023/0079(COD)].

4. „energie din surse regenerabile” înseamnă energie din surse regenerabile sau energie regenerabilă în sensul definiției de la articolul 2 al doilea paragraf punctul 1 din Directiva (UE) 2018/2001;
5. „stocarea energiei” înseamnă stocarea energiei electrice și termice, precum și alte forme de stocare care sunt utilizate pentru stocarea energiei fără combustibili fosili;
6. „combustibili de origine nebiologică produși din surse regenerabile” înseamnă combustibili de origine nebiologică produși din surse regenerabile în sensul definiției de la articolul 2 al doilea paragraf punctul 36 din Directiva (UE) 2018/2001;
7. „combustibili alternativi durabili” înseamnă combustibili de aviație durabili, combustibili de aviație sintetici cu emisii scăzute de dioxid de carbon sau hidrogen pentru aviație, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 7, 13 sau 17 din Regulamentul (UE) 2023/2405, destinați sectorului aviației sau combustibili destinați sectorului maritim, astfel cum sunt identificați în conformitate cu criteriile definite la articolul 10 alineatul (1) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2023/1805;
8. „tehnologii industriale transformatoare pentru decarbonizare” înseamnă extinderea capacității de producție a tehnologiilor industriale transformatoare care sunt utilizate pentru a reduce în mod semnificativ și permanent ratele emisiilor de CO₂ echivalent ale unei instalații comerciale a unei întreprinderi mari consumatoare de energie, în sensul definiției de la articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului⁵⁰, în sectoarele oțelului, aluminiului, metalelor neferoase, substanțelor chimice, cimentului, varului, sticlei, ceramicii, îngrășămintelor, precum și în sectoarele celulozei și hârtiei, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic;

⁵⁰ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

9. „soluții biotehnologice în domeniul climei și al energiei” înseamnă tehnologii ancorate în utilizarea microorganismelor sau a moleculelor biologice, cum ar fi enzimele, rășinile sau biopolimerii, care sunt capabile să reducă emisiile de CO₂ prin înlocuirea factorilor de producție fosili sau chimici energointensivi în procesele de producție industrială relevante, printre altele, pentru captarea dioxidului de carbon, producția de biocombustibili și producția de materiale de origine biologică, în conformitate cu principiile economiei circulare;
10. „utilizate în principal” înseamnă produse finite și componente specifice, care sunt esențiale pentru producția de tehnologii „zero net”, astfel cum sunt prevăzute în anexă, sau produsele finite, componentele specifice și mașinile specifice care sunt esențiale pentru producția de tehnologii „zero net”, pe baza dovezilor furnizate unei autorități naționale competente de către inițiatorul proiectului, cu excepția proiectelor de decarbonizare ale industriei mari consumatoare de energie pentru care nu sunt necesare astfel de dovezi;
11. „material prelucrat” înseamnă un material care a fost prelucrat astfel încât să fie adecvat pentru o funcție specifică în cadrul unui lanț de aprovizionare al tehnologiei „zero net”, cu excepția materiilor prime critice definite în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2024/...⁺;
12. „tehnologii inovatoare «zero net»” înseamnă tehnologii „zero net” care cuprind inovații autentice care nu sunt disponibile în prezent pe piață și care sunt suficient de avansate pentru a fi testate într-un mediu controlat;

⁺ JO: a se introduce numărul de referință al regulamentului conținut în documentul PE-CONS 78/23 [2023/0079(COD)].

13. „alte tehnologii inovatoare” înseamnă tehnologii din domeniul energiei sau climei cu potențial dovedit de a contribui la decarbonizarea sistemelor industriale sau energetice și de a reduce dependențele strategice, care includ inovații autentice care nu sunt disponibile în prezent pe piața Uniunii și care sunt suficient de avansate pentru a fi testate într-un mediu controlat;
14. „achiziție înainte de comercializare” înseamnă achiziția de tehnologii „zero net” într-o fază precomercială, care presupune partajarea riscurilor și beneficiilor în condiții de piață și dezvoltarea concurențială în etape;
15. „achiziții publice de soluții inovatoare” înseamnă o procedură de achiziții publice în cadrul căreia autoritățile contractante sau entitățile contractante acționează în calitate de client de lansare pentru tehnologiile „zero net” și care poate include testarea de conformitate;
16. „proiect de producere de tehnologie «zero net»” înseamnă o instalație comercială planificată sau o extindere ori reafectare a unei instalații existente în vederea producerii de tehnologii „zero net” sau un proiect de decarbonizare a industriei mari consumatoare de energie;
17. „proiecte de decarbonizare a industriei mari consumatoare de energie” înseamnă construirea sau transformarea instalației comerciale a unei întreprinderi mari consumatoare de energie în sensul definiției de la articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/96/CE în sectoarele oțelului, aluminiului, metalelor neferoase, substanțelor chimice, cimentului, varului, sticlei, ceramicii, îngrășămintelor, precum și în sectoarele celulozei și hârtiei care fac parte din lanțul de aprovizionare al unei tehnologii „zero net” și care reduc în mod semnificativ și permanent ratele de emisii de CO₂ echivalent ale proceselor industriale într-o măsură fezabilă din punct de vedere tehnic;

18. „proiect strategic «zero net»” înseamnă un proiect de producere de tehnologie „zero net”, un proiect de captare a CO₂, un proiect de stocare a CO₂ sau un proiect de infrastructură de transport al CO₂ situat în Uniune, pe care un stat membru l-a recunoscut drept proiect strategic „zero net” în temeiul articolelor 13 și 14;
19. „procedură de acordare a autorizațiilor” înseamnă o procedură care vizează toate autorizațiile relevante pentru construirea, extinderea, modificarea și exploatarea proiectelor de producere de tehnologie „zero net” și a proiectelor strategice „zero net”, inclusiv autorizațiile de construcție, de utilizare a substanțelor chimice și de conectare la rețea, evaluările și autorizațiile de mediu, dacă sunt necesare, și care cuprinde toate cererile și procedurile de la confirmarea faptului că cererea este completă până la notificarea deciziei exhaustive privind rezultatul procedurii de către punctul unic de contact în cauză, precum și în ceea ce privește stocarea geologică a CO₂, procedura de acordare a autorizațiilor de stocare, care vizează prelucrarea tuturor autorizațiilor necesare pentru instalațiile de suprafață în vederea exploatării unui sit de stocare, inclusiv autorizațiile de construcție și autorizațiile privind conductele și a autorizației de mediu pentru injectarea și stocarea CO₂, finalizată în conformitate cu Directiva 2009/31/CE;
20. „decizie exhaustivă” înseamnă decizia sau ansamblul deciziilor luate de autoritățile statelor membre care stabilește dacă unui inițiator al proiectului i se acordă sau nu autorizarea pentru implementarea unui proiect de producere de tehnologie „zero net”, fără a aduce atingere niciunei decizii luate în contextul unei căi de atac;

21. „inițiator al proiectului” înseamnă orice întreprindere sau consorțiu de întreprinderi care dezvoltă un proiect de producere de tehnologie „zero net” sau un proiect strategic „zero net”;
22. „spațiu de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile «zero net»” înseamnă un sistem care le permite întreprinderilor să testeze tehnologii inovatoare „zero net” și alte tehnologii inovatoare într-un mediu real controlat, în cadrul unui plan specific, elaborat și monitorizat de o autoritate competentă;
23. „procedură de achiziții publice” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) orice tip de procedură de atribuire reglementată de Directiva 2014/24/UE pentru încheierea unui contract de achiziție publică sau de Directiva 2014/25/UE pentru încheierea unui contract de achiziții de produse, lucrări și servicii;
 - (b) o procedură de atribuire a unei concesiuni de lucrări sau de servicii, reglementată de Directiva 2014/23/UE;
24. „autoritate contractantă” înseamnă, în contextul procedurilor de achiziții publice, o autoritate contractantă astfel în sensul definiției de la articolul 6 din Directiva 2014/23/UE, de la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/24/UE și de la articolul 3 din Directiva 2014/25/UE;
25. „entitate contractantă” înseamnă, în contextul procedurilor de achiziții publice, o entitate contractantă în sensul definiției de la articolul 7 din Directiva 2014/23/UE și la articolul 4 din Directiva 2014/25/UE;

26. „contract” înseamnă, în contextul procedurilor de achiziții publice, contracte de achiziții publice în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24/UE, „contracte de achiziții de produse, lucrări și servicii” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2014/25/UE și „concesiuni” în sensul definiției de la articolul 5 punctul 1 din Directiva 2014/23/UE;
27. „licitație” înseamnă un mecanism pentru proceduri competitive de atribuire vizând sprijinirea producției sau a consumului de energie din surse regenerabile, care nu intră sub incidența Directivei 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵¹ sau a Directivelor 2014/23/UE, 2014/24/UE sau 2014/25/UE;
28. „capacitate de injectare de CO₂” înseamnă cantitatea anuală de CO₂ care poate fi injectată într-un sit de stocare geologică operațional, autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE, cu scopul de a reduce emisiile sau de a spori absorbțiile de carbon, în special cele provenite de la instalațiile industriale de mari dimensiuni, măsurată în tone pe an;
29. „infrastructură de transport al CO₂” înseamnă rețeaua de conducte, inclusiv stațiile de comprimare conexe, pentru transportul CO₂ la situl de stocare, precum și orice nave, moduri de transport rutier sau feroviar, inclusiv dispozitive de lichefiere și instalații de stocare temporară, dacă este necesar, pentru transportul CO₂ către instalațiile portuare și situl de stocare;

⁵¹ Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).

30. „integrarea sistemului energetic” înseamnă soluții pentru planificarea și funcționarea sistemului energetic în ansamblul său, cu implicarea mai multor purtători de energie, infrastructuri și sectoare de consum, prin crearea de legături mai strânse între aceștia cu obiectivul de a furniza servicii energetice fără combustibili fosili, flexibile, fiabile și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, la cel mai mic cost posibil pentru societate, economie și mediu;
31. „parteneriat industrial pentru tehnologii «zero net»” înseamnă un angajament între Uniune și o țară terță de a intensifica cooperarea în ceea ce privește tehnologiile „zero net”, care este stabilit printr-un instrument fără caracter juridic obligatoriu care prevede acțiuni concrete de interes reciproc;
32. „de pionierat” înseamnă o instalație de tehnologie „zero net” nouă sau modernizată în mod substanțial care aduce o inovare în ceea ce privește procesul de producere a tehnologiei „zero net” și care nu este încă prezentă în mod substanțial sau cuprinsă în procesele de fabricație din Uniune;
33. „capacitate de producție” înseamnă volumul total al capacității de producție a tehnologiilor „zero net” produse în cadrul unui proiect de producere sau, în cazul în care un proiect de producere fabrică componente specifice sau utilaje specifice utilizate în principal pentru fabricarea unor astfel de produse, mai degrabă decât produsele finite propriu-zise, capacitatea de producție a produselor finite pentru care sunt fabricate astfel de componente sau utilaje specifice.

Articolul 4
Lista tehnologiilor „zero net”

- (1) Tehnologiile „zero net” care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sunt:
- (a) tehnologii solare, inclusiv tehnologii fotovoltaice, electrotermice solare și termosolare;
 - (b) tehnologii de energie eoliană onshore și de energie din surse regenerabile offshore;
 - (c) tehnologii din domeniul bateriilor și tehnologii de stocare a energiei;
 - (d) pompe de căldură și tehnologii de energie geotermală;
 - (e) tehnologii pe bază de hidrogen, inclusiv electrolizoare și pile de combustie;
 - (f) tehnologii durabile pe bază de biogaz și biometan;
 - (g) tehnologii de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC);
 - (h) tehnologii din domeniul rețelelor electrice, inclusiv tehnologii de încărcare cu energie electrică pentru transport și tehnologii de digitalizare a rețelei;
 - (i) tehnologii de producere a energiei prin fisiune nucleară, inclusiv tehnologiile bazate pe ciclul combustibilului nuclear;
 - (j) tehnologii din domeniul combustibililor alternativi durabili;
 - (k) tehnologii din domeniul energiei hidroelectrice;

- (l) tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile care nu sunt incluse în categoriile anterioare;
 - (m) tehnologii de eficiență energetică legate de sistemul energetic, inclusiv tehnologii de rețea de termoficare;
 - (n) tehnologii din domeniul combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică;
 - (o) soluții biotehnologice în domeniul climei și al energiei;
 - (p) tehnologii industriale transformatoare pentru decarbonizare care nu sunt incluse în categoriile anterioare;
 - (q) tehnologii de transport și de utilizare a CO₂;
 - (r) tehnologii de propulsie eoliană și electrică pentru transport;
 - (s) tehnologii nucleare care nu sunt incluse în categoriile anterioare.
- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a alege între diferite surse de energie și de a stabili structura generală a aprovizionării sale cu energie.
- (3) Alineatul (1) nu aduce atingere alocării de fonduri din partea Uniunii, în special în ceea ce privește criteriile de eligibilitate sau de atribuire, astfel cum au fost adoptate în conformitate cu procedurile corespunzătoare, sau în ceea ce privește sprijinul acordat de Uniune prin intermediul BEI.

Capitolul II

Condiții favorizante pentru producția de tehnologii „zero net”

SECȚIUNEA I

INDICI DE REFERINȚĂ

Articolul 5

Indici de referință

- (1) Comisia și statele membre sprijină proiectele de producere de tehnologii „zero net” în conformitate cu prezentul capitol pentru a asigura reducerea dependențelor strategice în Uniune de tehnologiile „zero net” și lanțurile lor de aprovizionare prin atingerea unei capacități de producție pentru tehnologiile respective cu:
- (a) un indice de referință de cel puțin 40 % din nevoile anuale de implementare ale Uniunii pentru tehnologiile corespunzătoare necesare pentru atingerea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie pentru 2030;
 - (b) o cotă mai mare a Uniunii pentru tehnologiile corespunzătoare, cu scopul de a atinge 15 % din producția mondială până în 2040 pe baza monitorizării în temeiul articolului 42, cu excepția cazului în care creșterea capacității de producție a Uniunii ar fi semnificativ mai mare decât nevoile de implementare ale Uniunii pentru tehnologiile corespunzătoare necesare pentru atingerea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie pentru 2040.

SECȚIUNEA II
SIMPLIFICAREA PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE
ȘI DE ACORDARE A AUTORIZAȚIILOR

Articolul 6

Puncte unice de contact

- (1) Până la ... [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre stabilesc sau desemnează una sau mai multe autorități drept puncte unice de contact la nivelul administrativ relevant. Fiecare punct unic de contact este responsabil de facilitarea și coordonarea procedurii de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv pentru proiectele strategice „zero net”, și de furnizarea de informații privind raționalizarea procesului administrativ în conformitate cu articolul 7, inclusiv informații privind momentul în care o cerere este considerată completă în conformitate cu articolul 9 alineatul (10).
- (2) În cazul în care un stat membru stabilește sau desemnează mai mult de un punct de contact în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, statul membru oferă instrumente pentru a ajuta inițiatorii de proiecte să identifice punctul de contact stabilit sau desemnat adecvat pe pagina web online creată în conformitate cu articolul 7.

- (3) Un punct unic de contact stabilit sau desemnat în temeiul alineatului (1) este singurul punct de contact pentru inițiatorul proiectului în procedura de acordare a autorizațiilor pentru un proiect de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv pentru un proiect strategic „zero net”. Acesta coordonează și facilitează prezentarea tuturor documentelor și informațiilor relevante și notifică inițiatorului proiectului rezultatul deciziei exhaustive.
- (4) Inițiatorii proiectelor pot prezenta în format electronic orice documente relevante pentru procedura de acordare a autorizațiilor.
- (5) Autoritățile competente se asigură că sunt luate în considerare toate studiile relevante efectuate, sau permisele sau autorizațiile eliberate pentru un anumit proiect și că nu sunt necesare duplicări ale studiilor, permiselor sau autorizațiilor, cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul Uniunii sau în dreptul intern.
- (6) Statele membre se asigură că solicitanții au acces cu ușurință la informații privind procedurile de soluționare a litigiilor referitoare la procedura de acordare a autorizațiilor, inclusiv, după caz, la mecanismele alternative de soluționare a litigiilor, în cazul în care astfel de proceduri sunt prevăzute în dreptul intern.
- (7) Statele membre se asigură că punctul unic de contact și toate autoritățile competente responsabile de orice etapă din cadrul procedurii de acordare a autorizațiilor, inclusiv de toate etapele procedurale, dispun de suficient personal calificat și de suficiente resurse financiare, tehnice și tehnologice necesare, inclusiv, după caz, pentru perfecționare și recalificare, pentru exercitarea eficace a atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

- (8) Platforma menționată la articolele 38 și 39 discută periodic despre punerea în aplicare a prezentei secțiuni și a articolelor 15 și 16 și face schimb de bune practici pentru organizarea punctelor unice de contact.
- (9) Autoritățile implicate în procedura de acordare a autorizațiilor și alte autorități vizate precizează și fac cunoscute punctului unic de contact în cauză cerințele și amploarea informațiilor solicitate inițiatorului proiectului înainte de începerea procedurii de acordare a autorizațiilor.

Articolul 7

Accesibilitatea online a informațiilor

Statele membre oferă acces online și într-un mod centralizat și ușor accesibil la următoarele informații privind procedurile relevante pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv pentru proiectele strategice „zero net”:

- (a) punctele unice de contact menționate la articolul 6 alineatul (1);
- (b) procedura de acordare a autorizațiilor, inclusiv informații privind soluționarea litigiilor;
- (c) serviciile de finanțare și de investiții;

- (d) posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii sau al statelor membre;
- (e) serviciile de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la declarațiile privind impozitul pe profit, legislația fiscală locală, dreptul muncii.

Articolul 8

Accelerarea punerii în aplicare

Statele membre oferă sprijin administrativ proiectelor de producere a tehnologiilor „zero net” de pe teritoriul lor, pentru a facilita punerea lor în aplicare în timp util și eficace, acordând o atenție deosebită IMM-urilor care participă la proiecte, inclusiv prin oferirea de:

- (a) asistență cu privire la asigurarea respectării obligațiilor administrative și de raportare aplicabile;
- (b) asistență pentru inițiatorii de proiecte să informeze publicul cu scopul de a crește gradul de acceptare a proiectului de către public;
- (c) asistență pentru inițiatorii de proiecte pe tot parcursul procedurii de acordare a autorizației, în special pentru IMM-uri.

Articolul 9

Durata procedurii de acordare a autorizațiilor

- (1) Procedura de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net” nu depășește niciunul dintre următoarele termene:
 - (a) 12 luni pentru construirea sau extinderea proiectelor de producere de tehnologie „zero net” cu o capacitate de producție anuală mai mică de 1 GW;
 - (b) 18 luni pentru construirea sau extinderea proiectelor de producere de tehnologie „zero net” cu o capacitate de producție anuală de 1 GW sau mai mare.
- (2) Procedura de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net” a căror capacitate de producție anuală nu se măsoară în GW nu depășește 18 luni.
- (3) În cazul în care proiectele de decarbonizare a industriei mari consumatoare de energie, inclusiv atunci când sunt recunoscute ca proiecte strategice, necesită construirea mai multor instalații sau unități într-un singur amplasament, inițiatorul proiectului și punctul unic de contact pot conveni să împartă proiectul în mai multe proiecte mai mici în scopul respectării termenelor aplicabile.
- (4) În cazul în care este necesară o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE, etapele evaluării menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (i) din directiva respectivă nu sunt incluse în durata procedurii de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

- (5) În cazul în care consultarea în temeiul articolului 1 alineatul (2) litera (g) punctul (ii) din Directiva 2011/92/UE determină necesitatea completării raportului privind evaluarea impactului asupra mediului cu informații suplimentare, punctul unic de contact îi poate oferi inițiatorului proiectului posibilitatea de a prezenta informații suplimentare. În acest caz, punctul unic de contact notifică inițiatorului proiectului termenul de prezentare a informațiilor suplimentare, care nu poate fi mai mic de 30 de zile de la data notificării. Perioada cuprinsă între termenul de prezentare a informațiilor suplimentare și prezentarea informațiilor respective nu este luată în considerare pentru durata procedurii de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.
- (6) În cazuri excepționale, atunci când natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului de producere de tehnologie „zero net” sau a proiectului strategic „zero net” propus impun acest lucru, un stat membru poate prelungi o singură dată termenele menționate alineatele (1), (2) și (7) de la prezentul articol și la articolul 16 alineatele (1) și (2) cu cel mult 3 luni, înainte de expirarea acestora și de la caz la caz.
- (7) În cazul în care consideră că proiectul de producere de tehnologie „zero net” sau proiectul strategic „zero net” propus prezintă riscuri excepționale pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor sau a populației generale și dacă este necesar mai mult timp pentru a se stabili dacă au fost instituite măsuri de abordare a riscurilor identificabile, un stat membru poate prelungi termenele menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol și la articolul 16 alineatele (1) și (2) cu 6 luni, în termen de 6 luni de la începerea procedurii de acordare a autorizațiilor.

- (8) La aplicarea alineatului (6) sau (7), punctul unic de contact informează în scris inițiatorul proiectului cu privire la motivele prelungirii și la data la care se așteaptă decizia exhaustivă.
- (9) Punctul unic de contact menționat la articolul 6 alineatul (1) din prezentul regulament notifică inițiatorului proiectului termenul de prezentare a raportului privind evaluarea impactului asupra mediului menționat la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, ținând seama de organizarea procedurii de acordare a autorizațiilor în statul membru în cauză și de necesitatea de a acorda suficient timp pentru evaluarea raportului. Perioada cuprinsă între termenul de prezentare a raportului privind evaluarea impactului asupra mediului și prezentarea raportului respectiv nu se ia în calcul pentru durata procedurii de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.
- (10) În termen de cel mult 45 de zile de la primirea cererii de acordare a autorizațiilor, punctul unic de contact în cauză confirmă dacă cererea este completă sau, în cazul în care inițiatorul proiectului nu a trimis toate informațiile necesare prelucrării cererii, îi solicită inițiatorului proiectului să depună o cerere completă fără întârzieri nejustificate, indicând informațiile care lipsesc. În cazul în care cererea depusă este considerată a fi incompletă pentru a doua oară, punctul unic de contact poate, în termen de 30 de zile de la a doua depunere, să formuleze o a doua cerere de informații. Punctul unic de contact nu solicită informații în domenii care nu fac obiectul primei cereri de informații suplimentare și are dreptul de a solicita dovezi suplimentare doar pentru a completa informațiile lipsă identificate. Data confirmării caracterului complet al cererii de către punctul unic de contact menționat la articolul 6 alineatul (1) marchează începerea procedurii de acordare a autorizațiilor pentru cererea respectivă.

- (11) În termen de cel mult două luni de la data primirii cererii, punctul unic de contact întocmește, în strânsă cooperare cu alte autorități vizate, un calendar detaliat al procedurii de acordare a autorizațiilor. Acest calendar începe din momentul în care punctul unic de contact confirmă caracterul complet al cererii. Punctul unic de contact publică acest calendar pe un site internet cu acces liber.
- (12) Termenele prevăzute în prezentul articol și la articolul 16 nu aduc atingere obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii și din cel internațional și nici căilor de atac administrative sau judiciare în fața unei instanțe judecătorești.
- (13) Termenele prevăzute în prezentul articol și la articolul 16 pentru oricare dintre procedurile de acordare a autorizațiilor nu aduc atingere unor eventuale termene mai scurte stabilite de statele membre.

Articolul 10

Evaluări și autorizații de mediu

- (1) În cazul în care este necesară efectuarea unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul articolelor 5-9 din Directiva 2011/92/UE, inițiatorul proiectului în cauză poate solicita, înainte de depunerea cererii, avizul punctului unic de contact cu privire la domeniul de aplicare și nivelul de detaliere a informațiilor care trebuie incluse în raportul privind evaluarea impactului asupra mediului în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directiva menționată. Punctul unic de contact se asigură că avizul respectiv este emis cât mai rapid posibil și în termen de cel mult 45 de zile de la data la care inițiatorul proiectului a transmis cererea de aviz.

- (2) În cazul în care obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului este prevăzută simultan într-una sau mai multe dintre Directivele 2000/60/CE, 2001/42/CE⁵², 2008/98/CE, 2009/147/CE, 2010/75/UE, 2011/92/UE, 2012/18/UE sau 92/43/CEE ale Parlamentului European și ale Consiliului, statele membre se asigură că se aplică proceduri coordonate sau comune care îndeplinesc toate cerințele respectivelor acte legislative ale Uniunii.

În cadrul procedurii coordonate menționate la primul paragraf, o autoritate competentă coordonează diversele evaluări individuale ale impactului unui anumit proiect asupra mediului, prevăzute de actele legislative relevante ale Uniunii.

În cadrul procedurii comune menționate la primul paragraf, o autoritate competentă prevede o singură evaluare a impactului unui anumit proiect asupra mediului, prevăzută de actele legislative relevante ale Uniunii. Aplicarea procedurii comune sau coordonate nu afectează conținutul evaluării impactului asupra mediului.

- (3) Statele membre se asigură că autoritățile competente prezintă concluzia motivată cu privire la evaluarea impactului asupra mediului, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (iv) din Directiva 2011/92/UE, în termen de 90 de zile de la primirea tuturor informațiilor necesare în temeiul articolelor 5, 6 și 7 din directiva respectivă și după finalizarea consultărilor menționate la articolele 6 și 7 din directiva respectivă.

⁵² Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

- (4) În cazuri excepționale, atunci când natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului propus impune acest lucru, statele membre pot prelungi termenul menționat la alineatul (3) cu cel mult 20 de zile, înainte de expirarea acestuia și de la caz la caz. În acest caz, punctul unic de contact în cauză informează în scris inițiatorul proiectului cu privire la motivele care justifică prelungirea și cu privire la termenul pentru concluzia sa motivată.
- (5) Termenele pentru consultarea publicului interesat, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2011/92/UE, și a autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1) din directiva respectivă cu privire la raportul de mediu menționat la articolul 5 alineatul (1) din directiva respectivă nu depășesc 85 de zile și, în conformitate cu articolul 6 alineatul (7) din directiva respectivă, nu sunt mai scurte de 30 de zile. În cazurile menționate la articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf din directiva respectivă, acest termen se poate prelungi cu cel mult 90 de zile, de la caz la caz.
- (6) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente și alte autorități desemnate în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE dispun de suficient personal calificat și de suficiente resurse financiare, tehnice și tehnologice necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul prezentului articol.

Articolul 11
Planificarea

- (1) Autoritățile naționale, regionale și locale responsabile cu elaborarea planurilor, inclusiv a planurilor de zonare, a planurilor de amenajare a teritoriului și a planurilor de utilizare a terenurilor, să includă în aceste planuri, după caz, dispoziții pentru dezvoltarea de proiecte de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv de proiecte strategice „zero net”, și, după caz, de văi de accelerare a industriei „zero net”, precum și infrastructura necesară. În cazul în care se are în vedere includerea unor astfel de dispoziții, se acordă prioritate suprafețelor artificiale și construite, siturilor industriale și siturilor dezafectate. Pentru a facilita dezvoltarea proiectelor de producere de tehnologie „zero net”, statele membre se asigură că toate datele relevante privind amenajarea teritoriului sunt disponibile online, în conformitate cu articolul 7.

- (2) În cazul în care planurile includ dispoziții pentru dezvoltarea unor proiecte de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv a unor proiecte strategice „zero net”, și a infrastructurii necesare pentru acestea, și sunt supuse unei evaluări în temeiul Directivei 2001/42/CE și al articolului 6 din Directiva 92/43/CEE, evaluările respective se combină. După caz, această evaluare combinată abordează, de asemenea, impactul asupra corpurilor de apă potențial afectate menționate în Directiva 2000/60/CE. În cazul în care statele membre relevante au obligația de a evalua efectele activităților existente și viitoare asupra mediului marin, inclusiv interacțiunile dintre uscat și mare, astfel cum se menționează la articolul 4 din Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵³, aceste efecte sunt incluse, de asemenea, în evaluarea combinată. Faptul că evaluările sunt combinate în temeiul prezentului alineat nu afectează conținutul sau calitatea acestora. Evaluarea combinată se efectuează astfel încât să nu ducă la o prelungire a termenelor stabilite în prezentul regulament.

Articolul 12

Aplicabilitatea convențiilor CEE-ONU

- (1) Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor prevăzute în Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu a Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU), semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, și în Convenția CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, semnată la Espoo la 25 februarie 1991, precum și în Protocolul privind evaluarea strategică de mediu la aceasta, semnat la Kiev la 21 mai 2003.

⁵³ Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim, (JO L 257, 28.8.2014, p. 135).

- (2) Toate deciziile adoptate în temeiul prezentei secțiuni și al articolelor 8, 15, 16 și 28 sunt puse la dispoziția publicului într-o manieră ușor de înțeles, iar toate deciziile referitoare la un proiect de producere de tehnologie „zero net” sau un proiect strategic „zero net” sunt puse la dispoziție pe același site internet.

SECȚIUNEA III

PROIECTE STRATEGICE „ZERO NET”

Articolul 13

Criterii de selecție

- (1) Statele membre recunosc drept proiecte strategice „zero net” proiectele de producere de tehnologie „zero net” situate în Uniune care contribuie la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 1, inclusiv care contribuie la obiectivele Uniunii în materie de climă sau energie, și care îndeplinesc cel puțin unul dintre următoarele criterii:
- (a) proiectul de producere de tehnologie „zero net” contribuie la reziliența tehnologică și industrială a tehnologiilor „zero net” ale Uniunii prin creșterea capacității de producție a unei componente sau a unui segment din lanțul de aprovizionare al tehnologiei „zero net” prin:
 - (i) adăugarea de capacitate de producție în Uniune pentru o tehnologie „zero net”, pentru care Uniunea depinde în proporție de peste 50 % de importurile provenite din țări terțe;

- (ii) adăugarea unei capacități de producție semnificative, care aduce o contribuție substanțială la obiectivele în materie de climă sau energie ale Uniunii pentru 2030; sau
 - (iii) adăugarea de capacitate de producție sau actualizarea capacității de producție existente în Uniune pentru o tehnologie „zero net” pentru care capacitatea de producție a Uniunii reprezintă o cotă semnificativă din producția mondială și care joacă un rol esențial în reziliența Uniunii;
- (b) proiectul de producere de tehnologie „zero net” are un impact pozitiv clar asupra lanțului de aprovizionare sau asupra sectoarelor din aval ale industriei „zero net” din Uniune, oferind industriilor europene „zero net” acces la cea mai bună tehnologie „zero net” disponibilă sau la produse fabricate într-o instalație de producție de pionierat și îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele criterii:
- (i) punerea în aplicare măsuri de atragere, reținere, perfecționare sau recalificare a forței de muncă necesare în domeniul tehnologiilor „zero net”, inclusiv prin ucenicii, stagii, educație și formare continuă în strânsă cooperare cu autoritățile regionale și locale, cu instituțiile de educație și formare și cu partenerii sociali, inclusiv sindicatele;
 - (ii) contribuția la competitivitatea IMM-urilor ca parte a lanțului de aprovizionare al tehnologiilor „zero net”;

- (c) proiectul contribuie la atingerea obiectivelor Uniunii în materie de climă sau energie prin producerea de tehnologii „zero net” prin practici care pun în aplicare caracteristici îmbunătățite de durabilitate și performanță de mediu sau circularitate, inclusiv practici cuprinzătoare cu emisii scăzute de carbon, eficiență energetică, a apei sau a materialelor și practici care reduc în mod semnificativ și permanent ratele emisiilor de CO₂ echivalent.
- (2) Până la ... [8 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește orientări care asigură condiții uniforme pentru punerea în aplicare a criteriilor prevăzute la prezentul articol. Orientările respective includ cel puțin orientări specifice privind criteriile care trebuie utilizate pentru a evalua:
- (a) dacă capacitatea de producție adăugată se referă la capacitatea de producție de pionierat sau la cea mai bună capacitate de producție disponibilă;
 - (b) dacă capacitatea de producție suplimentară poate fi considerată semnificativă.
- Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).
- (3) Statele membre acordă statutul de proiecte strategice „zero net” proiectelor de stocare a CO₂ care îndeplinesc cumulativ criteriile următoare:
- (a) situl de stocare a CO₂ este situat pe teritoriul Uniunii, în zonele economice exclusive sau pe platoul continental al acesteia, în sensul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS);

- (b) proiectul de stocare a CO₂ contribuie la realizarea obiectivului prevăzut la articolul 20;
- (c) pentru proiectul de stocare a CO₂ a fost depusă o cerere de obținere a autorizației pentru stocarea geologică sigură și permanentă a CO₂ în conformitate cu Directiva 2009/31/CE.

Orice proiect de captare a CO₂ legat de un proiect de stocare a CO₂ care îndeplinește criteriile de menționate la primul paragraf și orice proiect de infrastructură conex de transport al CO₂ necesar pentru transportul CO₂ capturat este, de asemenea, recunoscut drept un proiect strategic „zero net”.

- (4) Proiectele de producere de tehnologie „zero net” care corespund unei tehnologii „zero net”, care sunt situate în „regiuni mai puțin dezvoltate și de tranziție” și în teritoriile care primesc sprijin din Fondul pentru o tranziție justă și care sunt eligibile pentru a primi finanțare în temeiul normelor politicii de coeziune, sunt recunoscute de către statele membre, după finalizarea procedurii de atribuire, drept proiecte strategice „zero net” în temeiul articolului 14 alineatul (3), la cererea scrisă a inițiatorului proiectului, fără ca acesta să fie nevoit să depună o cerere formală în temeiul articolului 14 alineatul (2).
- (5) Un proiect de producere de tehnologie „zero net” situat în Uniune care contribuie la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 1 alineatul (1) și care beneficiază de Fondul pentru inovare finanțat de UE-ETS sau care face parte din proiectele importante de interes european comun, din proiectele văilor europene de hidrogen sau din proiectele Băncii Europene pentru Hidrogen, unde fondurile sprijină investițiile în capacități de producție, este recunoscut de către statele membre drept proiect strategic „zero net” în temeiul articolului 14 alineatul (3), la cererea scrisă a inițiatorului proiectului, fără ca acesta să fie nevoit să depună o cerere oficială în temeiul articolului 14 alineatul (2).

- (6) În cazul în care un proiect strategic „zero net” contribuie la un lanț valoric pentru o tehnologie pe care un stat membru nu o acceptă ca parte a structurii generale a aprovizionării sale cu energie, statul membru respectiv poate refuza să recunoască proiectul în cauză drept proiect strategic. În cazul în care există tehnologii „zero net” pentru care un stat membru intenționează să nu recunoască proiecte drept proiecte strategice, statul membru respectiv comunică acest lucru cât mai curând posibil și în mod public.

Articolul 14

Acreditarea și recunoașterea

- (1) Cererile de recunoaștere a proiectelor de producere de tehnologie „zero net” drept proiecte strategice „zero net” se prezintă statului membru relevant de către inițiatorul proiectului.
- (2) Cererea menționată la alineatul (1) trebuie să includă elementele următoare:
- (a) dovezi relevante referitoare la respectarea criteriilor stabilite la articolul 13 alineatul (1) sau (3);
 - (b) un plan de afaceri care evaluează viabilitatea financiară a proiectului în concordanță cu obiectivul creării de locuri de muncă de calitate; și
 - (c) o primă propunere de calendar al proiectului, pentru a estima momentul în care proiectul ar putea contribui la valoarea de referință a Uniunii privind capacitatea de producție menționată la articolul 5 sau la obiectivul de la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ menționat la articolul 20.

Comisia furnizează un formular prestabilit pentru depunerea cererilor menționate la alineatul (1).

- (3) Statele membre evaluează cererea menționată la alineatul (1) în cadrul unei proceduri echitabile și transparente în termen de o lună de la primirea cererii complete. În cazul în care inițiatorul proiectului nu a trimis toate informațiile relevante și complete necesare pentru prelucrarea unei cereri, statul membru solicită, o singură dată, ca inițiatorul proiectului să prezinte informații suplimentare fără întârzieri nejustificate, pentru a se obține o cerere completă. Data confirmării caracterului complet al cererii marchează începerea procedurii de evaluare. Decizia care rezultă în urma acestei proceduri se motivează și se comunică inițiatorului proiectului și platformei menționate la articolele 38 și 39.
- (4) În cazul în care nu există nicio decizie în termenul menționat la alineatul (3), inițiatorul proiectului poate notifica statul membru și poate solicita fără întârzieri nejustificate ca statul membru să îi ofere inițiatorului proiectului un termen actualizat, care nu poate depăși 30 de zile de la termenul inițial.
- (5) Comisia poate emite un aviz cu privire la proiectele strategice „zero net” aprobate. În cazul în care un stat membru respinge cererea, solicitantul are dreptul de a prezenta cererea Comisiei, care o evaluează în termen de 20 de zile lucrătoare. Evaluarea Comisiei nu aduce atingere deciziei statului membru.

- (6) În cazul în care, în urma evaluării efectuate în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, Comisia este de acord cu respingerea cererii de către statul membru, aceasta trimite solicitantului o scrisoare de notificare cu privire la concluzia sa. În cazul în care evaluarea Comisiei este diferită de cea a statului membru, platforma menționată la articolele 38 și 39 discută proiectul în cauză.
- (7) În cazul în care Comisia sau un stat membru constată că un proiect strategic „zero net” a suferit modificări substanțiale sau nu mai respectă criteriile stabilite la articolul 13 sau în cazul în care recunoașterea acestuia ca proiect strategic „zero net” s-a bazat pe o cerere care conținea informații incorecte, Comisia sau statul membru respectiv informează inițiatorul proiectului în acest sens. După audierea inițiatorului proiectului, statul membru poate anula decizia de recunoaștere a proiectului drept proiect strategic „zero net”.
- (8) Un proiect care nu mai este recunoscut drept proiect strategic „zero net” pierde toate drepturile legate de acest statut în temeiul prezentului regulament.
- (9) Comisia întocmește și menține un registru cu acces liber al proiectelor strategice „zero net”.

Articolul 15

Statutul prioritar al proiectelor strategice „zero net”

- (1) Inițiatorii proiectelor și toate autoritățile implicate se asigură că, pentru proiectele strategice „zero net”, procedurile relevante se desfășoară în cel mai rapid mod posibil, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
- (2) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de dreptul Uniunii, în cazul în care un proiect este recunoscut drept proiect strategic „zero net”, statele membre acordă proiectului strategic „zero net” respectiv statutul de proiect de cea mai mare importanță națională posibilă, dacă un astfel de statut există în dreptul intern, iar proiectul strategic „zero net” respectiv este tratat în mod corespunzător în cadrul procedurilor de acordare a autorizațiilor, inclusiv al celor legate de evaluările de mediu și, dacă sunt disponibile date, de amenajarea teritoriului.
- (3) Se consideră că proiectele strategice „zero net” contribuie la securitatea aprovizionării cu tehnologii „zero net” în Uniune și că ele servesc, prin urmare, interesului public. În ceea ce privește impactul asupra mediului sau obligațiile menționate la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE, la articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE, la articolul 6 alineatul (4) și la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE și în actele legislative ale Uniunii privind restaurarea naturii, proiectele strategice „zero net” din Uniune sunt considerate proiecte de interes public și pot fi considerate ca fiind de interes public superior și ca servind sănătății și siguranței publice, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în actele respective.

- (4) Toate procedurile de soluționare a diferendelor, litigiile, recursurile și căile de atac legate de proiectele strategice „zero net” în fața oricăror instanțe, tribunale și comisii naționale, inclusiv medierea sau arbitrajul, în cazul în care acestea există în dreptul intern, sunt considerate urgente, dacă și în măsura în care dreptul intern privind procedurile de acordare a autorizațiilor prevede astfel de proceduri de urgență și cu condiția respectării drepturilor la apărare aplicabile în mod normal persoanelor fizice sau comunităților locale. Inițiatorii proiectelor strategice „zero net” participă la o astfel de procedură de urgență, dacă este cazul.

Articolul 16

Durata procedurii de acordare a autorizațiilor pentru proiectele strategice „zero net”

- (1) Procedura de acordare a autorizațiilor pentru proiectele strategice „zero net” nu depășește:
- (a) 9 luni pentru construirea sau extinderea proiectelor strategice „zero net” cu o capacitate de producție anuală mai mică de 1 GW;
 - (b) 12 luni pentru construirea sau extinderea proiectelor strategice „zero net” cu o capacitate de producție anuală de 1 GW sau mai mare;
 - (c) 18 luni pentru toate autorizațiile necesare pentru exploatarea unui sit de stocare în conformitate cu Directiva 2009/31/CE.

- (2) Pentru proiectele strategice „zero net” a căror capacitate de producție anuală nu se măsoară în GW, procedura de acordare a autorizațiilor nu depășește 12 luni.
- (3) În cazul în care este necesară o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE, etapa evaluării menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (i) din directiva respectivă nu este inclusă în durata procedurii de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

Articolul 17

Văile de accelerare „zero net”

- (1) Statele membre pot decide să desemneze văi de accelerare „zero net” (denumite în continuare „văi”) drept zone specifice pentru accelerarea activităților industriale „zero net”, în special pentru a accelera punerea în aplicare a proiectelor de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv a proiectelor strategice „zero net” sau a clusterelor acestora, sau pentru a testa tehnologii „zero net” inovatoare. Obiectivele văilor sunt crearea de clustere de activități industriale „zero net” și simplificarea în continuare a procedurilor administrative.
- (2) Decizia menționată la alineatul (1):
 - (a) definește o sferă geografică și tehnologică clară pentru văi;

- (b) ia în considerare zonele care includ suprafețe artificiale și construite, situri industriale și situri dezafectate;
 - (c) face obiectul unei evaluări de mediu în temeiul Directivei 2001/42/CE și, după caz, al unei evaluări în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE; în măsura posibilului, rezultatele acestor evaluări facilitează pregătirea unor proiecte de producere de tehnologie „zero net” sau a unor proiecte strategice „zero net” în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentului regulament și a evitării duplicării evaluărilor; această dispoziție nu aduce atingere conformității proiectelor individuale cu dreptul Uniunii aplicabil în materie de mediu;
 - (d) asigură sinergii, acolo unde este posibil, cu desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁴.
- (3) Decizia unui stat membru de a desemna o vale este însoțită de un plan care stabilește măsuri naționale concrete pentru creșterea atractivității acesteia ca locație pentru activitățile de producție, incluzând cel puțin următoarele scheme de sprijin economic și administrativ pentru:
- (a) facilitarea dezvoltării infrastructurii necesare în vale;

⁵⁴ Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului (JO L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

- (b) sprijinirea investițiilor private în vale;
 - (c) asigurarea recalificării și perfecționării adecvate a forței de muncă locale;
 - (d) punerea la dispoziție online a informațiilor despre vale, în conformitate cu articolul 7.
- (4) Investițiile publice cu scopul de a crea văi, dotarea acestora cu o infrastructură adecvată, transformarea siturilor dezafectate și dezvoltarea unei rezerve de competențe locale adecvate pot beneficia, după caz, de ratele maxime de cofinanțare în temeiul Regulamentelor (UE) 2021/1058, (UE) 2021/1056 și (UE) 2021/1057.

Articolul 18

Autorizare în văi

- (1) Secțiunile II și III se aplică proiectelor individuale din văi. Pentru fiecare vale se desemnează un punct unic de contact.
- (2) Pentru a evita duplicarea evaluărilor, atunci când emite avizul menționat la articolul 10 alineatul (1), autoritatea competentă ține seama de rezultatele evaluărilor efectuate în temeiul articolului 17 alineatul (2) litera (c).

- (3) Punctul unic de contact pune la dispoziția inițiatorilor de proiecte modele care indică autorizațiile specifice necesare pentru proiectele din văi. Modelele respective includ informații privind orice caracteristici ale proiectului și măsurile avute în vedere pentru evitarea sau prevenirea efectelor negative semnificative asupra mediului, pentru a se asigura că numai proiectele cu impact semnificativ asupra mediului fac obiectul unei evaluări în temeiul Directivei 2011/92/UE și pentru a facilita stabilirea de către o autoritate competentă dacă proiectul trebuie să facă obiectul unei evaluări în temeiul articolului 4 alineatele (2)-(6) din directiva respectivă.
- (4) Se consideră că proiectele de producere de tehnologie „zero net” din văi contribuie la securitatea aprovizionării cu tehnologii „zero net” în Uniune și că ele servesc, prin urmare, interesului public. În ceea ce privește impactul asupra mediului sau obligațiile menționate la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE, la articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE, la articolul 6 alineatul (4) și la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE și în actele legislative ale Uniunii privind restaurarea naturii, proiectele de producere de tehnologie „zero net” în văile din Uniune sunt considerate proiecte de interes public și pot fi considerate ca fiind de interes public superior și ca servind sănătății și siguranței publice, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în actele respective.

Articolul 19

Coordonarea finanțării

- (1) Platforma, astfel cum este instituită la articolul 38, examinează blocajele și nevoile financiare la nivelul Uniunii ale proiectelor strategice „zero net”, oferă consiliere cu privire la modalitățile de coordonare a finanțării Uniunii și a finanțării naționale în ceea ce privește nevoile financiare respective și colectează bunele practici potențiale, printre altele, în scopul dezvoltării lanțurilor de aprovizionare transfrontaliere ale Uniunii, în special pe baza schimburilor periodice și a recomandărilor Grupului pentru industria „zero net” și cu alianțele industriale relevante.
- (2) La cererea inițiatorului unui proiect strategic „zero net”, platforma examinează și oferă consiliere cu privire la modalitatea de finanțare a proiectului, ținând seama de finanțarea deja asigurată și luând în considerare cel puțin următoarele elemente:
 - (a) sursele private de finanțare suplimentare;
 - (b) sprijinul din partea Grupului BEI sau a altor instituții financiare internaționale, inclusiv a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare;
 - (c) instrumentele și programele existente ale statelor membre, inclusiv din partea băncilor naționale de promovare, a instituțiilor și a agențiilor de creditare a exportului;
 - (d) fondurile și programele de finanțare relevante ale Uniunii.

- (3) Până la ... [trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și ulterior din doi în doi ani, platforma oferă recomandări Comisiei cu privire la modul de asigurare a unei finanțări suficiente, inclusiv de la bugetul Uniunii, pentru a urmări obiectivele prezentului regulament.
- (4) Statele membre și, dacă este cazul, Comisia întreprind activități pentru a accelera investițiile publice în proiecte de producere de tehnologie „zero net”. Fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE, aceste activități pot include acordarea de consultanță și coordonarea unui sprijin pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, care se confruntă cu dificultăți în accesul la finanțare.

Capitolul III

Capacitatea de injectare de CO₂

Articolul 20

Obiectivul de la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂

- (1) Se stabilește o capacitate anuală de injectare de CO₂ de cel puțin 50 de milioane de tone până în 2030 în situri de stocare, adică situri de stocare geologică autorizate conform Directivei 2009/31/CE, inclusiv zăcăminte de țiței și gaze depletate și acvifere saline, situate pe teritoriul Uniunii, în zonele sale economice exclusive sau pe platoul continental al acesteia, în sensul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, și care nu sunt combinate cu recuperarea intensificată a hidrocarburilor.

- (2) Toate siturile de stocare sunt proiectate astfel încât să funcționeze timp de cel puțin cinci ani și respectă principiile accesului echitabil și deschis oferit într-un mod nediscriminatoriu și transparent, astfel cum sunt definite în Directiva 2009/31/CE.
- (3) Până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și ulterior din doi în doi ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivului anual al Uniunii privind capacitatea de injectare, inclusiv situația pieței legate de capacitatea de injectare. Rapoartele includ o prezentare generală a răspândirii geografice a siturilor de stocare în Uniune. Primul raport evaluează dacă se consideră necesar să se introducă un obiectiv la nivelul Uniunii pentru 2040 sau mai devreme, dacă este nevoie.
- (4) Rapoartele menționate la alineatul (3) includ o evaluare a capacității de stocare și injectare a CO₂, utilizând, în special, informațiile colectate în temeiul articolului 21 alineatul (2) și al articolului 23 alineatul (6). Rapoartele:
- (a) oferă o analiză detaliată a planificării geografice și temporale a siturilor de stocare a CO₂ și a proiectelor de captare a CO₂ pentru emisiile de CO₂ provenite de la instalațiile industriale din Uniune, ținând seama de potențialul specific al utilizării CO₂ de a contribui la stocarea permanentă a CO₂;

- (b) identifică infrastructura principală necesară pentru transportul și stocarea de CO₂ de la instalațiile industriale în întreaga Uniune;
 - (c) furnizează o analiză detaliată a posibilelor obstacole care împiedică dezvoltarea pieței CSC.
- (5) Până la 31 decembrie 2028, Comisia poate prezenta, pe baza evaluării menționate la alineatul (3), o propunere legislativă de introducere a unui nou obiectiv la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ până în 2040 sau mai devreme, dacă este necesar. În cazul în care Comisia decide să nu propună o propunere legislativă pentru a introduce acest obiectiv, aceasta prezintă Parlamentului European și Consiliului motivele deciziei sale.
- (6) În termen de trei luni de la semnarea de către Uniune a unui acord internațional care privește prezentul capitol, Comisia prezintă un raport de evaluare a implicațiilor acordului internațional, în special în ceea ce privește promovarea și protejarea standardelor de mediu ale Uniunii, a obiectivelor climatice și a eventualei necesități de politici și măsuri suplimentare ale Uniunii având în vedere dispozițiile respectivului acord internațional. Pe baza acestui raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, după caz, o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în temeiul alineatului (1).

- (7) Comisia publică orientări care indică nivelurile adecvate de puritate a CO₂ și a microelementelor din fluxul de CO₂ pentru proiectele de stocare a CO₂ care contribuie la obiectivul Uniunii privind capacitatea de injectare.

Articolul 21

Transparența datelor referitoare la capacitatea de stocare a CO₂

- (1) Până la ... [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre:
- (a) pun la dispoziția publicului date privind toate zonele în care siturile de stocare a CO₂ ar putea fi autorizate pe teritoriul lor, inclusiv acviferele saline, fără a aduce atingere cerințelor privind protecția informațiilor confidențiale;
 - (b) obligă entitățile care dețin sau au deținut pe teritoriul lor o autorizație, astfel cum este definită la articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁵, să pună la dispoziția publicului, în mod independent, datele geologice referitoare la siturile de producție care au fost dezafectate sau a căror dezafectare a fost notificată autorității competente și, dacă sunt disponibile, evaluări economice preliminare ale costurilor respective pentru a permite injectarea de CO₂, cu excepția cazului în care entitatea a solicitat o autorizație de explorare în conformitate cu Directiva 2009/31/CE, inclusiv date care să indice:
 - (i) dacă situl este potrivit pentru injectarea și stocarea durabilă, sigură și permanentă de CO₂;

⁵⁵ Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor (JO L 164, 30.6.1994, p. 3).

- (ii) dacă sunt disponibile sau sunt necesare o infrastructură și moduri adecvate pentru a transporta în condiții de siguranță CO₂ până la sit.

În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, datele includ cel puțin informațiile solicitate în Comunicările Comisiei privind orientările adresate statelor membre pentru planurile naționale integrate privind energia și clima notificate în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1999 și actualizările acestora transmise în temeiul articolului 14 din regulamentul respectiv (planurile naționale privind energia și clima).

- (2) Până la ... [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, în fiecare an, fiecare stat membru prezintă Comisiei un raport care este pus la dispoziția publicului și care nu aduce atingere cerințelor privind protecția informațiilor confidențiale, și care descrie:
 - (a) o cartografiere a proiectelor de captare a CO₂ aflate în desfășurare pe teritoriul său sau în cooperare cu alte state membre și o estimare a nevoilor corespunzătoare în materie de capacități de injectare și stocare și de transport al CO₂;
 - (b) o cartografiere a proiectelor de stocare și de transport a CO₂ aflate în desfășurare pe teritoriul său, inclusiv statutul autorizației de care dispun acestea în temeiul Directivei 2009/31/CE, datele preconizate pentru decizia finală de investiție (DFI) și punerea în funcțiune;

- (c) măsurile naționale de sprijin care au fost sau vor fi adoptate în vederea inițierii proiectelor menționate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, precum și măsurile referitoare la transportul transfrontalier de CO₂;
 - (d) strategia națională și obiectivele care vor fi și au fost stabilite pentru captarea CO₂ până în 2030, după caz;
 - (e) cooperarea bilaterală și regională care facilitează transportul transfrontalier de CO₂, inclusiv implicațiile acestora pentru accesul entităților care captează CO₂ la un mijloc sigur și nediscriminatoriu de transport al CO₂;
 - (f) proiectele de transport de CO₂ în curs și o estimare a capacității viitoare necesare a proiectelor de transport al CO₂ pentru a corespunde capacității corespunzătoare de captare și stocare.
- (3) În cazul în care raportul menționat la alineatul (2) arată că niciun proiect de stocare a CO₂ nu este în curs de desfășurare pe teritoriul lor, statele membre raportează cu privire la planurile de facilitare a decarbonizării sectoarelor industriale. Aceasta ar trebui să includă, dacă este cazul, transportul transfrontalier de CO₂ către siturile de stocare situate în alte state membre, precum și proiectele de utilizare a CO₂.

Articolul 22

Infrastructura de transport al CO₂

- (1) Pentru a facilita realizarea obiectivului prevăzut la articolul 20, Uniunea și statele sale membre, după caz în colaborare cu întreprinderile relevante, depun toate eforturile rezonabile pentru a dezvolta infrastructura necesară de transport al CO₂, inclusiv infrastructura transfrontalieră, ținând seama totodată de beneficiile economice și de mediu ale proximității siturilor de captare și stocare.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite accesul la rețelele de transport al CO₂ și la siturile de stocare în scopul stocării geologice a CO₂ produs și captat, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere economic sau atunci când un potențial client este dispus să plătească, în conformitate cu articolul 21 din Directiva 2009/31/CE.
- (3) În cazul în care CO₂ este captat și transportat într-un stat membru și transportat și stocat în alte state membre, statele membre coordonează măsurile luate de ele în temeiul alineatului (2). Comisia poate facilita o astfel de coordonare prin înființarea de grupări regionale CSC atunci când există o cerere comună din partea statelor membre implicate.

Articolul 23

Contribuția producătorilor de petrol și gaze autorizați

- (1) Fiecare entitate care deține o autorizație în sensul definiției de la articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/22/CE aduce o contribuție individuală la realizarea obiectivului la nivelul Uniunii privind capacitatea disponibilă de injectare de CO₂ stabilită la articolul 20 din prezentul regulament. Aceste contribuții individuale se calculează proporțional cu cota din producția de țiței și gaze naturale a Uniunii deținută de fiecare entitate în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2023 și constau în capacitatea de injectare de CO₂ într-un sit de stocare autorizat în conformitate cu Directiva 2009/31/CE și pusă la dispoziție pe piață până în 2030. Entitățile care produc țiței și gaze naturale sub pragul stabilit în conformitate cu un act delegat în temeiul alineatului (12) de la prezentul articol, sunt excluse din acest calcul și nu fac obiectul obligației de a aduce o contribuție.
- (2) Până la ... [trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre identifică și raportează Comisiei entitățile menționate la alineatul (1) și cotele aferente de producție de țiței și gaze naturale în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2023.
- (3) După primirea rapoartelor prezentate în temeiul articolului 21 alineatul (2) și după consultarea statelor membre și a părților interesate, Comisia precizează contribuțiile entităților menționate la alineatul (1) de la prezentul articol la realizarea obiectivului Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ până în 2030.

- (4) Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], entitățile menționate la alineatul (1) prezintă Comisiei un plan detaliat privind modul în care intenționează să își îndeplinească contribuția la realizarea obiectivului Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ până în 2030. Aceste planuri:
- (a) confirmă contribuția entității, exprimată în volumul-țintă de noi capacități de stocare și de injectare de CO₂ date în exploatare până în 2030;
 - (b) precizează mijloacele și obiectivele intermediare pentru atingerea volumului-țintă.
- (5) Pentru a-și atinge volumele-țintă privind capacitatea de injectare disponibilă, entitățile menționate la alineatul (1) pot:
- (a) investi în proiecte de stocare a CO₂ în mod individual sau în cooperare cu alte entități sau dezvolta aceste proiecte;
 - (b) încheia acorduri cu alte entități menționate la alineatul (1);
 - (c) încheia acorduri cu dezvoltatori sau investitori terți în proiecte de stocare pentru a-și îndeplini contribuția.
- (6) Până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și ulterior în fiecare an, entitățile menționate la alineatul (1) prezintă Comisiei un raport detaliat privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea contribuției lor. Comisia pune aceste rapoarte la dispoziția publicului.

- (7) Prin derogare de la alineatul (1), un stat membru poate solicita Comisiei să scutească entitățile menționate la alineatul respectiv de contribuțiile individuale în ceea ce privește activitățile de producție pe care le-au desfășurat pe teritoriul statului membru respectiv în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2023, cu condiția ca:
- (a) capacitatea anuală totală de injectare a tuturor siturilor de stocare exploatate de orice entitate care a primit o autorizație de stocare în sensul Directivei 2009/31/CE și care a ajuns la o decizie finală de investiții situată pe teritoriul statului membru respectiv depășește suma contribuțiilor individuale ale entităților menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în legătură cu activitățile de producție relevante și capacitățile anuale de injectare asociate siturilor de stocare respective corespund celor menționate în autorizațiile de stocare și în deciziile finale de investiții și contribuie la obiectivul la nivelul Uniunii privind capacitatea disponibilă de injectare de CO₂ stabilit la articolul 20 din prezentul regulament;
 - (b) cererea să fie depusă înainte de sfârșitul anului 2027.
- (8) Sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatul (7), Comisia adoptă o decizie prin care scutește entitățile în cauză de contribuția lor individuală în legătură cu activitățile de producție pe care le-au desfășurat pe teritoriul statului membru care prezintă cererea.

- (9) Entitățile scutite în temeiul alineatului (8) pot încheia acorduri în conformitate cu alineatul (5) literele (b) și (c) numai în ceea ce privește orice capacitate de injectare care depășește contribuția individuală de care sunt scutite și suma contribuțiilor individuale care au făcut obiectul unei scutiri.
- (10) La un an de la decizia de scutire și, ulterior, în fiecare an, statul membru prezintă Comisiei un raport detaliat cu privire la progresele înregistrate de entitățile scutite în temeiul alineatului (8) în direcția îndeplinirii contribuției lor la obiectivul la nivelul Uniunii privind capacitatea disponibilă de injectare de CO₂ stabilită la articolul 20. Comisia pune aceste rapoarte la dispoziția publicului.
- (11) Până la 31 decembrie 2028, Comisia evaluează, pe baza rapoartelor menționate la articolul 42 alineatul (1) litera (c) și la articolul 42 alineatul (8), relația dintre cererea de capacitate de injectare provenind de la proiectele de captare a CO₂ și infrastructurile principale necesare pentru transportul de CO₂ care sunt în curs de implementare sau planificate să fie operaționale până în 2030 și suma contribuțiilor individuale ale entităților menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în legătură cu activitățile de producție de pe teritoriul unui anumit stat membru. În cazul unui dezechilibru substanțial, statul membru în cauză poate solicita, în mod excepțional, Comisiei o derogare cu privire la data până la care trebuie îndeplinite contribuțiile individuale.

- (12) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 44, acte delegate de completare a prezentului regulament referitoare la:
- (a) normele privind identificarea entităților care au obligația de a aduce o contribuție în temeiul alineatului (1), inclusiv pragul sub care entitățile sunt scutite de contribuție;
 - (b) modalitățile în care acordurile încheiate între entitățile menționate la alineatul (1) și investițiile în capacitatea de stocare deținută de terți sunt luate în considerare pentru îndeplinirea contribuției individuale în temeiul alineatului (5) literele (b) și (c);
 - (c) conținutul rapoartelor menționate la alineatul (6);
 - (d) condițiile detaliate în care Comisia poate acorda o scutire sau o derogare entităților menționate la alineatul (7), (8) sau (11).
- (13) Până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre stabilesc, prin intermediul unor proceduri administrative judiciare, sau ambele, sancțiunile aplicabile în cazul încălcării de către entitățile menționate la alineatul (1) în ceea ce privește obligațiile care le revin în temeiul alineatului (3). Sancțiunile respective sunt efective, proporționale și disuasive.

Articolul 24

Cadrul de reglementare a pieței pentru CO₂ captat

- (1) Până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia efectuează o evaluare a funcționării pieței pentru CO₂ captat. Evaluarea respectivă se bazează pe o metodologie clară, ia în considerare rapoartele anuale menționate la articolul 21 alineatul (2) și, în special, analizează dacă:
- (a) obligațiile prevăzute la articolul 23 alineatul (1) promovează în mod eficace dezvoltarea pieței de stocare a CO₂ în Uniune;
 - (b) piața asigură accesul deschis, echitabil și nediscriminatoriu, precum și siguranța stocării de CO₂ și a rețelei de transport;
 - (c) piața asigură accesul deschis, echitabil și nediscriminatoriu la CO₂ captat în scopul utilizării sau al stocării acestuia;
 - (d) adecvarea rețelei de transport de CO₂ și a altor infrastructuri din întreaga Uniune pentru a sprijini în mod suficient obiectivele privind capacitatea de injectare, precum și necesitatea captării CO₂;
 - (e) funcționarea pieței CO₂ asigură un acces suficient la capacitatea de injectare pentru emisiile de CO₂ greu de redus.

- (2) Pe baza evaluării menționate la alineatul (1), Comisia poate propune un act legislativ de reglementare a pieței în vederea remedierii eventualelor deficiențe identificate, în special în ceea ce privește emisiile greu de redus.

Capitolul IV

Accesul la piețe

Articolul 25

Contribuția la durabilitate și reziliență în cadrul procedurilor de achiziții publice

- (1) Pentru procedurile de achiziții publice care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/23/UE, 2014/24/UE sau 2014/25/UE, în cazul în care obiectul acestor contracte include tehnologii strategice „zero net” care figurează în lista de la articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(k) din prezentul regulament sau în cazul contractelor de lucrări și al concesiunilor de lucrări care includ tehnologiile menționate, autoritățile contractante și entitățile contractante aplică cerințele minime obligatorii privind durabilitatea mediului stabilite în actul de punere în aplicare menționat la alineatul (5) de la prezentul articol.
- (2) Alineatul (1) nu împiedică autoritățile contractante sau entitățile contractante să utilizeze cerințe minime sau criterii de atribuire suplimentare în legătură cu durabilitatea mediului.

- (3) În pofida alineatului (1), autoritățile contractante și entitățile contractante aplică cel puțin una dintre următoarele condiții, cerințe sau obligații contractuale pentru contractele de lucrări și concesiunile de lucrări menționate la alineatul (1):
- (a) o condiție specială care se referă la considerente sociale sau legate de ocuparea forței de muncă, care ia forma unei clauze de executare a contractului în sensul articolului 70 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 87 din Directiva 2014/25/UE și al principiilor generale ale Directivei 2014/23/UE;
 - (b) cerința de a demonstra conformitatea cu cerințele de securitate cibernetică aplicabile, astfel cum sunt prevăzute într-un regulament privind reziliența cibernetică, inclusiv, dacă este cazul și dacă este disponibil, prin intermediul unui sistem european de certificare în materie de securitate cibernetică relevant;
 - (c) o obligație contractuală specifică de a furniza la timp componenta contractului referitoare la tehnologii „zero net” care figurează în lista de la articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(k), care poate da naștere obligației de a plăti o taxă adecvată în cazul în care obligația respectivă nu este îndeplinită și care depășește cerințele prevăzute în legislația națională aplicabilă, în cazul în care o astfel de legislație există.

- (4) Cerințele minime obligatorii menționate la alineatul (1), acolo unde este cazul, iau, după caz, forma unor:
- (a) specificații sau cerințe tehnice în sensul articolului 36 din Directiva 2014/23/UE, al articolului 42 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 60 din Directiva 2014/25/UE; sau
 - (b) clauze de executare a contractului în sensul articolului 70 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 87 din Directiva 2014/25/UE și al principiilor generale ale Directivei 2014/23/UE.
- (5) Până la ... [9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă un act de punere în aplicare care specifică cerințele minime privind durabilitatea mediului pentru procedurile de achiziții publice menționate la alineatul (1).

Atunci când adoptă respectivul act de punere în aplicare, Comisia ia în considerare cel puțin următoarele elemente:

- (a) situația de piață la nivelul Uniunii a tehnologiilor relevante;
- (b) dispozițiile privind durabilitatea mediului prevăzute în alte acte legislative și fără caracter legislativ ale Uniunii aplicabile procedurilor de achiziții publice care fac obiectul obligației prevăzute la alineatul (1);

- (c) angajamentele internaționale ale Uniunii, inclusiv AAP și alte acorduri internaționale obligatorii pentru Uniune.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).

- (6) Un stat membru nu discriminează și nu acordă un tratament diferit nejustificat unui furnizor sau produselor „zero net” din alt stat membru.
- (7) Contribuția la reziliență a ofertei este luată în considerare în cazul procedurilor de achiziții publice care intră sub incidența Directivelor 2014/23/UE, 2014/24/UE sau 2014/25/UE în cazul în care obiectul contractelor respective include tehnologii „zero net” care figurează în lista de la articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(k) din prezentul regulament sau în cazul contractelor de lucrări și al concesiunilor de lucrări menționate la alineatul (1) care includ tehnologiile menționate, precum și în cazul contractelor atribuite pe baza unui acord-cadru, în cazul în care valoarea estimată a acordurilor respective este mai mare sau egală cu valorile prevăzute la articolul 8 din Directiva 2014/23/UE, la articolul 4 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 15 din Directiva 2014/25/UE, în conformitate cu prezentul alineat.

În cazul în care, la momentul publicării invitației la procedura concurențială de ofertare pentru o procedură de achiziții publice, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, sau la momentul începerii unei astfel de proceduri, Comisia a stabilit, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2), că proporția unei tehnologii specifice „zero net” sau a componentelor sale specifice principale originare dintr-o țară terță reprezintă mai mult de 50 % din aprovizionarea Uniunii cu respectiva tehnologie „zero net” specifică sau cu componentele sale specifice principale sau în cazul în care Comisia a stabilit, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2), că proporția aprovizionării în Uniune cu o tehnologie „zero net” specifică sau cu componentele sale specifice principale originare dintr-o țară terță a crescut cu cel puțin 10 puncte procentuale în medie timp de doi ani consecutivi și atinge cel puțin 40 % din aprovizionarea Uniunii, autoritățile contractante și entitățile contractante includ următoarele condiții pentru procedurile de achiziții publice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol:

- (a) obligația, valabilă pe durata contractului, de a nu se aproviziona cu mai mult de 50 % din valoarea tehnologiei strategice „zero net” specifice menționate la prezentul alineat din fiecare țară terță în parte, astfel cum s-a stabilit de către Comisie;
- (b) obligația, valabilă pe durata contractului, ca maximum 50 % din valoarea componentelor specifice principale ale tehnologiei specifice „zero net” menționate la prezentul alineat să fie furnizate sau puse la dispoziție direct de ofertantul câștigător sau de un subcontractant din fiecare țară terță în parte, astfel cum s-a stabilit de către Comisie;

- (c) obligația de a pune la dispoziția autorităților contractante și a entităților contractante, la cererea acestora, a unor dovezi adecvate în ceea ce privește obligația de la litera (a) sau (b), cel târziu la finalizarea executării contractului;
 - (d) obligația de a plăti o taxă proporțională, în cazul nerespectării condițiilor menționate la litera (a) sau (b), de cel puțin 10 % din valoarea tehnologiilor „zero net” specifice din contractul menționat la prezentul alineat.
- (8) Pentru contractele reglementate de apendicele I al Uniunii la AAP, precum și de alte acorduri internaționale relevante obligatorii pentru Uniune, autoritățile contractante și entitățile contractante nu aplică cerințele de la alineatul (7) al doilea paragraf literele (a)-(d) în cazul în care tehnologia specifică „zero net” sau principalele componente specifice ale acesteia provin din surse de aprovizionare care sunt semnatare ale acestor acorduri.
- (9) Autoritățile contractante și entitățile contractante pot decide, în mod excepțional, să nu aplice alineatele (1)-(4) în cazul în care:
- (a) tehnologia „zero net” necesară poate fi furnizată numai de un anumit operator economic și nu există o alternativă sau un substitut rezonabil, iar absența concurenței nu este rezultatul unei restrângeri artificiale a parametrilor procedurii de achiziții publice;

- (b) nu a fost depusă nicio ofertă adecvată sau nicio cerere de participare adecvată ca răspuns la o procedură similară de achiziții publice anterioară lansată de aceeași autoritate contractantă sau entitate contractantă în ultimii doi ani care preced începerea noii proceduri de achiziții publice planificate;
 - (c) aplicarea acestora ar obliga autoritatea contractantă sau entitatea contractantă respectivă să achiziționeze echipamente cu costuri disproporționate sau ar duce la o incompatibilitate tehnică de exploatare și întreținere.
- (10) Diferențele de cost estimate mai mari de 20 %, pe baza unor date obiective și transparente, pot fi considerate disproporționate de către autoritățile contractante și entitățile contractante.
- (11) În cazul în care aplicarea contribuției la reziliență în temeiul alineatului (7) de la prezentul articol a condus la o situație în care nu a fost depusă nicio ofertă adecvată sau nicio cerere de participare adecvată ca răspuns la o procedură de achiziții publice, autoritățile contractante sau entitățile contractante pot, în mod excepțional:
- (a) să decidă utilizarea procedurii de negociere fără publicare prealabilă, în temeiul articolului 32 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2014/24/UE, al articolului 50 litera (a) din Directiva 2014/25/UE sau al articolului 31 alineatul (5) din Directiva 2014/23/UE; sau
 - (b) să decidă să nu aplice alineatul (7) de la prezentul articol în cadrul unei proceduri de achiziții publice specifice ulterioare care urmărește să răspundă aceluiași nevoi precum cele care au condus la începerea procedurii inițiale menționate la prezentul alineat.

- (12) Prezentul articol nu aduce atingere:
- (a) posibilității de a utiliza criterii nelegate de preț suplimentare;
 - (b) posibilității de a exclude ofertele anormal de scăzute în temeiul articolului 69 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 84 din Directiva 2014/25/UE;
 - (c) articolelor 107 și 108 din TFUE, în cazul procedurilor de achiziții publice necompetitive.

Articolul 26

Licitații pentru implementarea surselor regenerabile de energie

- (1) Pentru tehnologiile enumerate la articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(j), care sunt tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile, statele membre includ, atunci când concep licitații pentru implementarea energiei din surse regenerabile:
- (a) criterii de precalificare legate de:
 - (i) comportamentul responsabil în afaceri;
 - (ii) securitatea cibernetică și securitatea datelor; și
 - (iii) capacitatea de a realiza proiectul integral și la timp;
 - (b) criterii de precalificare sau criterii de atribuire pentru evaluarea contribuției la durabilitate și reziliență a licitației, astfel cum se menționează la alineatul (2).

Prezentul alineat nu aduce atingere articolului 4 din Directiva (UE) 2018/2001 și articolelor 107 și 108 din TFUE și nici obligațiilor internaționale ale Uniunii.

- (2) Contribuția la durabilitate și reziliență a licitațiilor se bazează pe criteriile stabilite la prezentul alineat. Respectivele criterii sunt obiective, transparente și nediscriminatorii.

Licitațiile contribuie la reziliență, ținând seama de proporția tehnologiilor „zero net” sau a componentelor lor specifice principale originare dintr-o țară terță care reprezintă peste 50 % din aprovizionarea cu respectiva tehnologie „zero net” specifică sau cu componentele sale specifice principale în cadrul Uniunii.

În sensul celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, țara de origine se determină în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁶.

Licitațiile contribuie de asemenea la cel puțin una dintre următoarele:

- (a) o durabilitate a mediului superioară cerințelor minime din dreptul aplicabil;
- (b) inovare prin furnizarea de soluții complet noi sau prin îmbunătățirea unor soluții comparabile de ultimă generație;
- (c) integrarea sistemului energetic.

⁵⁶ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

Prezentul alineat nu împiedică statele membre să utilizeze criterii nelegate de preț suplimentare, altele decât cele menționate la prezentul alineat.

- (3) Până la ... [9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care detaliază criteriile de precalificare și de atribuire menționate la alineatul (1).

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).

- (4) Statele membre acordă fiecăruia dintre criteriile de evaluare a contribuției la durabilitate și reziliență a licitației, atunci când acestea sunt aplicate drept criterii de atribuire, o pondere minimă de 5 % și o pondere combinată cuprinsă între 15 % și 30 % din criteriile de atribuire. Acest lucru nu aduce atingere posibilității de a acorda o pondere mai mare criteriilor menționate la alineatul (2) al patrulea paragraf, în conformitate cu eventualele limite pentru criteriile nelegate de preț stabilite în temeiul normelor privind ajutoarele de stat.
- (5) Statele membre nu sunt obligate să aplice considerațiile legate de criteriile de precalificare și de atribuire stabilite la alineatul (1) în cazul în care, prin aplicarea criteriilor respective, ar suporta costuri disproporționate. Diferențele de cost estimate mai mari de 15 % per licitație, pe baza unor date obiective și verificabile, pot fi considerate disproporționate de către statele membre.

- (6) După caz, statele membre iau măsuri pentru a maximiza rata de execuție a proiectelor prin stimulente adecvate, de exemplu prin aplicarea indexării prețurilor. Statele membre pot evalua efectele licitațiilor negative asupra vitezei și a amplitudinii implementării.
- (7) Alineatele (1)-(5) se aplică pentru cel puțin 30 % din volumul licitat anual pentru fiecare stat membru sau, ca alternativă, pentru cel puțin 6 GW pe an pentru fiecare stat membru.
- (8) Până la 31 decembrie 2027 și ulterior din doi în doi ani, Comisia efectuează o evaluare cuprinzătoare a aplicării criteriilor de reziliență și durabilitate pentru licitațiile având ca obiect implementarea energiei din surse regenerabile, precum și a efectului acestora asupra implementării accelerate a tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile. În special, Comisia evaluează impactul criteriilor de reziliență și durabilitate asupra:
- (a) dezvoltării producției anuale de tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile înregistrată de către Uniune;
 - (b) implementării energiei din surse regenerabile, inclusiv impactul lor financiar și impactul lor asupra vitezei de implementare, ținând seama, în același timp, de fezabilitatea sistemului, inclusiv de sarcina administrativă, și de claritatea sistemului pentru dezvoltatorii de proiecte și pentru administrația națională, pe baza datelor disponibile.

În cadrul acestei evaluări, Comisia consultă experți din statele membre în domeniul licitațiilor.

- (9) În cazul în care evaluarea menționată la alineatul (8) este pozitivă, în special dacă aplicarea criteriilor de reziliență și durabilitate nu a împiedicat în mod semnificativ implementarea energiei din surse regenerabile, Comisia prezintă, după caz, o propunere de modificare a alineatului (7) pentru a stabili cotele din volumul licitat anual pentru fiecare stat membru sau volumul absolut cărui i se aplică alineatele (1)-(5), în special în vederea măririi volumelor respective, și pentru a adapta pragul diferențelor de cost estimate menționate la alineatul (5).
- (10) În scopul calculării volumelor scoase la licitație pe an pentru fiecare stat membru, licitațiile pentru instalații cu o dimensiune maximă a proiectului de 10 MW pot fi excluse. În cazul licitațiilor pentru o anumită tehnologie cărora li se aplică alineatele (1)-(5) și care au fost subcotate ulterior, partea subcotată din volumul licitațiilor poate fi exclusă de la aplicarea alineatelor (1)-(5).
- (11) Pentru a facilita punerea în aplicare pentru toate statele membre, în special pentru cele cu un volum redus de licitații, statele membre care nu au lansat mai mult de 2 licitații pe an în ultimii 2 ani pot calcula cota licitațiilor cărora li se aplică alineatele (1)-(5) pe perioada respectivă de 2 ani.

Articolul 27

Achiziții înainte de comercializare și achiziții publice de soluții inovatoare

- (1) Statele membre urmăresc să utilizeze, după caz, achizițiile înainte de comercializare și achizițiile publice de soluții inovatoare pentru a stimula inovarea în domeniul tehnologiilor „zero net” și crearea de noi capacități de producție pentru tehnologiile „zero net” în Uniune. Atât achizițiile înainte de comercializare, cât și achizițiile publice de soluții inovatoare pot fi suplimentate cu finanțare la nivelul Uniunii în cadrul programelor existente ale Uniunii pentru achizițiile înainte de comercializare sau achizițiile publice comune în toate statele membre.
- (2) Platforma pregătește recomandări privind proiectarea achizițiilor înainte de comercializare sau a achizițiilor publice de soluții inovatoare.

Articolul 28

Alte forme de intervenție publică

- (1) Fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE și articolului 4 din Directiva (UE) 2018/2001 și în conformitate cu angajamentele internaționale ale Uniunii, atunci când decid să instituie scheme noi sau să actualizeze schemele existente în beneficiul gospodăriilor, al întreprinderilor sau al consumatorilor care să stimuleze achiziția de produse finite bazate pe tehnologie „zero net”, statele membre, autoritățile regionale sau locale, organismele de drept public sau asociațiile formate din una sau mai multe astfel de autorități sau din unul sau mai multe astfel de organisme de drept public concep schemele respective astfel încât să promoveze achiziționarea de către beneficiari a unor produse finite bazate pe tehnologie „zero net” cu o contribuție ridicată la durabilitate și reziliență, astfel cum se menționează la alineatul (4) de la prezentul articol, oferind compensații financiare suplimentare proporționale sau condiționând eligibilitatea schemei pe baza criteriilor stabilite la alineatul (4) de la prezentul articol, luând totodată în considerare accesibilitatea schemei pentru cetățenii care trăiesc în sărăcie energetică.
- (2) Compensația financiară suplimentară acordată de autorități în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, ca urmare a aplicării criteriilor stabilite la alineatul (4) primul paragraf teza introductivă și literele (b) și (c) de la prezentul articol, nu depășește 5 % din costul pentru consumator al produsului finit bazat pe tehnologie „zero net”, cu excepția schemelor care vizează cetățenii care trăiesc în sărăcie energetică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁷, pentru care limita este de 15 %.

⁵⁷ Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de instituire a Fondului social pentru climă și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1060 (JO L 130, 16.5.2023, p. 1).

- (3) Atunci când concepe și pune în aplicare o schemă în temeiul alineatului (1), autoritatea evaluează contribuția la reziliență și durabilitate a produselor finite bazate pe tehnologie „zero net” disponibile pe piață, pe baza unui proces deschis, nediscriminatoriu și transparent. Participarea la schemă a oricărui produs finit bazat pe tehnologie „zero net” poate fi solicitată în orice moment. Autoritatea precizează un punctaj minim obligatoriu pentru acordarea compensației financiare suplimentare unui produs finit bazat pe tehnologie „zero net” în cadrul schemei de sprijin.
- (4) Contribuția la durabilitate și reziliență a altor forme de intervenție publică se bazează pe contribuția lor la reziliență, ținând seama de proporția tehnologiei „zero net” sau a componentelor sale specifice principale originare dintr-o țară terță care reprezintă peste 50 % din aprovizionarea cu respectiva tehnologie „zero net” specifică în cadrul Uniunii, și cel puțin unul dintre următoarele:
- (a) o durabilitate a mediului superioară cerințelor minime din dreptul aplicabil;
 - (b) contribuția la inovare prin furnizarea de soluții complet noi sau prin îmbunătățirea unor soluții comparabile de ultimă generație;
 - (c) contribuția la integrarea sistemului energetic.

Criteriile menționate la primul subparagraf trebuie să fie obiective, transparente și nediscriminatorii.

Acest lucru nu împiedică statele membre să utilizeze criterii nelegate de preț suplimentare, altele decât cele stabilite la primul paragraf.

În sensul contribuției la reziliență menționate la primul paragraf teza introductivă de la prezentul alineat, țara de origine se determină în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

- (5) Statele membre pun la dispoziția publicului, pe un site unic cu acces liber, toate informațiile referitoare la schemele instituite în temeiul alineatului (1) pentru fiecare produs finit bazat pe tehnologie „zero net” relevant.

Articolul 29

Coordonarea inițiativelor privind accesul la piețe

- (1) Acolo unde este cazul, Comisia oferă orientări cu privire la aplicarea criteriilor de evaluare a contribuției la reziliență și durabilitate a produselor bazate pe tehnologie „zero net” care fac obiectul formelor de intervenție publică menționate la articolele 25, 26 și 28.
- (2) În scopul evaluării contribuției la reziliență, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care include o listă cu fiecare produs finit bazat pe tehnologie „zero net” și cu componentele specifice principale ale acestora. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).

Pe baza actului de punere în aplicare menționat la primul paragraf, Comisia furnizează informații actualizate privind cotele de aprovizionare a Uniunii aferente diferitelor țări terțe în cel mai recent an pentru care sunt disponibile date pentru fiecare dintre tehnologiile „zero net” și pentru componentele lor specifice principale. Țara de origine se determină în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

- (3) Platforma discută despre măsurile adoptate de statele membre pentru a pune în aplicare articolele 25-28 și face schimb de bune practici, printre altele, în ceea ce privește utilizarea practică a criteriilor care definesc contribuția la durabilitate și reziliență în cadrul procedurilor de achiziții publice sau schemele de stimulare a achiziției de produse finite bazate pe tehnologie „zero net”.

Capitolul V

Consolidarea competențelor

pentru crearea de locuri de muncă de calitate

Articolul 30

Academiile europene pentru industria „zero net”

- (1) Pe baza unei evaluări efectuate de Comisie, utilizând datele și rapoartele existente, cu privire la deficitul de competențe în industriile tehnologice „zero net” esențiale pentru transformarea industrială și decarbonizare și respectând pe deplin competența statelor membre în domeniul educației și formării, Comisia sprijină, inclusiv prin furnizarea de finanțare de tip „seed”, lansarea de academii europene pentru industria „zero net” (denumite în continuare „academii”), ca organizații, consorții sau proiecte ale părților interesate relevante, care au următoarele obiective:
- (a) să dezvolte, pentru utilizarea pe bază voluntară de către statele membre și furnizorii de educație și formare de pe teritoriul lor, programe, conținut și materiale de învățare pentru formare și educație, cum ar fi privind dezvoltarea, fabricarea, instalarea, punerea în funcțiune, operarea, întreținerea, repararea, proiectarea ecologică, reutilizarea și reciclarea tehnologiilor „zero net”, precum și privind materiile prime și aspecte relevante privind sănătatea și securitatea în muncă și competențele transversale, reflectând evaluarea deficitului de competențe și sprijinind capacitățile autorităților publice, în special ale celor competente să elibereze permisele și autorizațiile menționate în capitolul II și ale autorităților contractante și entităților contractante menționate în capitolul IV din prezentul regulament;

- (b) să promoveze utilizarea pe bază voluntară a programelor, a conținutului și a materialelor de învățare de către furnizorii de educație și formare din statele membre;
 - (c) să ofere sprijin furnizorilor de educație și formare care utilizează programele, conținutul și materialele de învățare produse de academii pentru a susține calitatea formării oferite și pentru a dezvolta mecanisme de asigurare a calității formării oferite;
 - (d) să dezvolte certificări, inclusiv, dacă este cazul, microcertificări, pentru utilizarea voluntară de către statele membre și de către furnizorii de educație și formare de pe teritoriile lor, pentru a facilita identificarea competențelor și, după caz, recunoașterea calificărilor, a spori transferabilitatea de la un loc de muncă la altul și de la o industrie la alta, a facilita mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă, a promova corelarea competențelor cu locuri de muncă de calitate relevante prin intermediul unor instrumente cum ar fi Serviciul European de Ocupare a Forței de Muncă (EURES) și EURAXESS, precum și pentru a asigura vizibilitatea faptului că un program de învățare sau un conținut de învățare a fost elaborat de o academie.
- (2) Academii implică actori relevanți, cum ar fi industria tehnologiilor „zero net”, furnizorii de educație și formare și partenerii sociali dintr-o serie de state membre. Academii elaborează planuri de acțiune care stabilesc, printre altele, obiective intermediare, ținte, inclusiv în ceea ce privește numărul de cursanți, care să se bazeze pe evaluarea deficitului de competențe, precum și un plan financiar care vizează obținerea sustenabilității financiare. Planurile de acțiune respective acordă o atenție deosebită regiunilor aflate în proces de transformare industrială sau cu o rată ridicată a șomajului, după caz.

- (3) Academiile produc conținut echilibrat din punctul de vedere al genului, contribuie la combaterea stereotipurilor de gen și promovează accesul egal la conținut de învățare pentru toți, acordând o atenție deosebită necesității de a activa pe piața forței de muncă un număr mai mare de femei și tineri, îndeosebi tineri care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET), persoane în vârstă, lucrători cu profesii pe cale dispariție sau al căror conținut și ale căror sarcini sunt puternic transformate de noile tehnologii, persoane care lucrează în regiuni aflate în tranziție și persoane cu handicap. Academiile promovează diversitatea și incluziunea persoanelor cu handicap, a migranților și a persoanelor în situații vulnerabile.
- (4) Fără a aduce atingere competențelor respective ale autorității bugetare, se pun la dispoziție, după caz, mijloace financiare la nivelul Uniunii pentru a sprijini lansarea academiilor cu finanțarea de tip „seed” astfel cum se menționează la alineatul (1). În plus, statele membre sunt încurajate să utilizeze fondurile relevante ale Uniunii, cum ar fi FSE+, pentru a sprijini implementarea conținutului de învățare elaborat de academii.

Articolul 31

Profesiile reglementate în industriile tehnologice „zero net” și recunoașterea calificărilor profesionale

- (1) În termen de nouă luni de la finalizarea conținutului și a materialelor de învățare elaborate de o academie și, ulterior, din doi în doi ani, statele membre depun eforturi pentru a stabili dacă programele de învățare elaborate de academia respectivă sunt echivalente cu calificările specifice cerute de statul membru gazdă pentru accesul la activități reglementate într-o anumită profesie cu un interes deosebit pentru industria tehnologiilor „zero net” din statul membru respectiv. Statele membre se asigură că rezultatele evaluărilor sunt puse la dispoziția publicului și că acestea sunt ușor accesibile online. În cazul în care programele de învățare nu sunt considerate a fi echivalente cu calificările cerute de statul membru gazdă pentru accesul la activități reglementate sau în cazul în care un stat membru nu a depus eforturi pentru a stabili echivalența, statul membru respectiv informează platforma, furnizând informații relevante cu privire la:
- (a) motivele pentru care nu a finalizat exercițiul de stabilire a echivalenței; sau
 - (b) diferențele dintre programele de învățare elaborate de academii și calificările specifice cerute de statul membru gazdă respectiv, precum și cu privire la modul de obținere a echivalenței.

- (2) În cazul în care un stat membru stabilește că programele de învățare elaborate de o academie sunt echivalente cu calificările specifice cerute de statul membru gazdă pentru accesul la activități reglementate, respectivul stat membru facilitează recunoașterea certificatelor eliberate de furnizorii de educație și formare pe baza programelor de învățare elaborate de academie, în temeiul titlului III capitolul I din Directiva 2005/36/CE, în cazul în care titularul unui astfel de certificat solicită accesul la o profesie reglementată în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE și de o importanță deosebită pentru industria tehnologiilor „zero net”, considerând certificatul drept titlu de calificare formală suficient, în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2005/36/CE.
- (3) În cazul în care accesul la o profesie de o importanță deosebită pentru industria tehnologiilor „zero net” este reglementat în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE, statele membre depun eforturi în vederea elaborării unui set comun de cunoștințe, abilități și competențe minimale necesare pentru exercitarea respectivei profesii specifice, în scopul instituirii unui cadru comun de formare, astfel cum se menționează la articolul 49a alineatul (1) din Directiva 2005/36/CE, pentru a permite recunoașterea automată a calificărilor. De asemenea, platforma poate prezenta sugestii privind cadre comune de formare, astfel cum se menționează la articolul 49a alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE.

Articolul 32

Platforma Europa „zero net” și competențele

Platforma sprijină și completează acțiunea statelor membre în ceea ce privește implementarea competențelor în domeniul tehnologiilor „zero net”, respectând în același timp competența acestora, prin oferirea de consiliere și asistență Comisiei și statelor membre, inclusiv autorităților competente și autorităților contractante și entităților contractante menționate în capitolele II și IV, prin următoarele mijloace:

- (a) evaluarea, monitorizarea continuă și anticiparea cererii și ofertei de forță de muncă posedând seturile de competențe necesare în domeniul tehnologiilor „zero net”, precum și a disponibilității și adoptării oportunităților de educație și formare corespunzătoare, cu scopul de a oferi contribuții la activitățile academiilor, după caz;
- (b) monitorizarea activității academiilor, pe baza datelor și a informațiilor privind numărul de persoane care au beneficiat de programele de învățare elaborate de academii, inclusiv a datelor defalcate în funcție de sectorul industrial, de gen, de vârstă și de nivelul de educație și calificare, promovând sinergiile cu alte inițiative și proiecte ale Uniunii și naționale în materie de competențe și consolidând și extinzând bunele practici, printre altele, pentru a atrage o forță de muncă diversă și pentru a asigura supravegherea generală;

- (c) analizarea cauzelor profunde ale deficitului de forță de muncă și de competențe, pe baza informațiilor și a datelor existente, inclusiv a cauzelor legate de calitatea ofertei de locuri de muncă, evaluând astfel dacă sunt necesare măsuri suplimentare pentru a atrage mai mulți lucrători cu toate nivelurile de calificare în anumite industrii;
- (d) sprijinirea mobilizării părților interesate, inclusiv a industriei, a întreprinderilor, inclusiv a IMM-urilor, a partenerilor sociali și a furnizorilor de educație și formare, cum ar fi universitățile, pentru promovarea programelor de învățare elaborate de academii și, în conformitate cu practicile naționale, pentru posibila participare a părților interesate respective la implementarea acestor programe;
- (e) sprijinirea adoptării certificatelor care atestă rezultatele învățării, elaborate de akademiile din statele membre, pentru a promova identificarea competențelor și, după caz, recunoașterea calificărilor și corelarea competențelor cu locurile de muncă, printre altele promovând valabilitatea și acceptarea certificatelor pe întreaga piață a forței de muncă din Uniune;
- (f) monitorizarea adoptării și recunoașterii certificatelor care atestă rezultatele învățării și participarea la găsirea de soluții în cazul în care sunt detectate probleme de nerecunoaștere;

- (g) facilitarea, după caz, a creării unor profiluri profesionale europene, pentru utilizarea pe bază voluntară de către statele membre, care constau într-un set comun de cunoștințe, abilități și competențe pentru profesiile-cheie din domeniul tehnologiilor „zero net”, bazându-se, printre altele, pe programele de învățare elaborate de academii și, dacă este cazul, utilizând terminologia aferentă clasificării europene a aptitudinilor, competențelor, calificărilor și ocupațiilor (ESCO) pentru a facilita transparența și mobilitatea între locurile de muncă și dincolo de frontierele pieței interne;
- (h) promovarea perspectivelor de carieră și a condițiilor de muncă de calitate, inclusiv a unor salarii adecvate, în cadrul locurilor de muncă din industriile tehnologice „zero net”, a integrării pe piața forței de muncă din cadrul industriilor tehnologice „zero net” a unui număr mai mare de femei și tineri, în special NEET, persoane în vârstă, lucrători cu profesii pe cale dispariție sau al căror conținut și ale căror sarcini sunt puternic transformate de noile tehnologii, persoane care lucrează în regiuni aflate în tranziție și persoane cu handicap, precum și atragerea de lucrători calificați din țări terțe prin intermediul unor instrumente precum cartea albastră europeană și în conformitate cu competențele, dreptul și practicile naționale, realizând astfel o forță de muncă mai diversificată;

- (i) încurajarea și sprijinirea mobilității forței de muncă în întreaga Uniune și promovarea publicării de către EURES a posturilor vacante legate de tehnologiile „zero net”, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁸;
- (j) facilitarea coordonării mai strânse și a schimbului de bune practici și de know-how dintre statele membre și în cadrul sectorului privat, pentru a spori disponibilitatea competențelor în domeniul tehnologiilor „zero net”, inclusiv prin contribuția la politicile Uniunii și ale statelor membre ce vizează atragerea de talente noi provenind din țări terțe și având toate nivelurile de educație, în conformitate cu competențele, dreptul și practicile naționale și în coordonare cu structurile deja existente de cooperare europeană în domeniul educației și formării;
- (k) căutarea de sinergii cu programele de formare sau educație existente, vizând printre altele corelarea programelor de învățare ale academiilor cu nevoile industriei Uniunii.

⁵⁸ Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 (JO L 107, 22.4.2016, p. 1).

Capitolul VI

Inovarea

Articolul 33

Spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”

- (1) Până la ... [9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre stabilesc sau desemnează unul sau mai multe puncte de contact atunci când creează spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”. Un punct de contact unic este responsabil pentru fiecare cerere de instituire a unui spațiu de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” în temeiul prezentului articol.
- (2) Statele membre, împreună cu autoritățile locale și regionale și cu alte state membre, după caz, pot institui, din proprie inițiativă, spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”. Statele membre instituie spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, în strânsă colaborare cu industria și, după caz, cu institutele de cercetare, cu partenerii sociali și cu societatea civilă, în conformitate cu alineatul (1), la cererea oricărei întreprinderi, organizații sau consorțiu care dezvoltă tehnologii inovatoare „zero net” și care îndeplinește criteriile de eligibilitate și de selecție stabilite la alineatul (3) al doilea paragraf litera (a) și care a fost selectat(ă) de autoritățile competente în urma procedurii de selecție menționate la alineatul (3) al doilea paragraf litera (b).

- (3) Modalitățile și condițiile de instituire și operare a spațiilor de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” în temeiul alineatului (2) se adoptă prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Modalitățile și condițiile respective sprijină flexibilitatea autorităților competente în ceea ce privește stabilirea unei ordini a priorităților între cererile de instituire a unor spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” și aprobarea unor astfel de cereri. Modalitățile și condițiile respective încurajează inovarea și învățarea în materie de reglementare și țin seama în special de circumstanțele și capacitățile speciale ale IMM-urilor participante și ale start-upurilor.

Actele de punere în aplicare respective includ principii de bază comune cu privire la următoarele aspecte:

- (a) criteriile de eligibilitate și procedura de selecție pentru participarea la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”;
- (b) procedura de depunere a cererilor, participare, monitorizare, ieșire din spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” și încheiere a utilizării acestora;
- (c) clauzele și condițiile aplicabile participanților.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).

- (4) Participarea la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” nu afectează competențele de supraveghere și corective ale autorităților care supraveghează spațiul de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”. Testarea, dezvoltarea și validarea tehnologiilor inovatoare „zero net” sau ale altor tehnologii inovatoare au loc sub supravegherea și cu sprijinul autorităților competente. Autoritățile competente își exercită competențele de supraveghere într-un mod flexibil, în limitele dreptului relevant, adaptând practicile de reglementare existente și utilizându-și competențele discreționare atunci când pun în aplicare și asigură respectarea dispozițiilor legale pentru un proiect specific de spațiu de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, cu scopul de a elimina barierele, de a reduce sarcina de reglementare și incertitudinea în materie de reglementare și de a sprijini de a sprijini inovarea în domeniul tehnologiilor inovatoare „zero net” sau al altor tehnologii inovatoare.

- (5) În scopul atingerii obiectivului prezentului articol, autoritățile competente iau în considerare acordarea de derogări sau scutiri în dreptul intern în măsura permisă de dreptul relevant al Uniunii. Autoritățile competente se asigură că planul privind spațiul de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” respectă cerințele dreptului Uniunii și obiectivele-cheie și cerințele esențiale ale dreptului intern. Autoritățile competente se asigură că orice risc semnificativ pentru sănătate, siguranță sau mediu identificate în timpul dezvoltării și testării unor tehnologii inovatoare „zero net” sau a altor tehnologii inovatoare este comunicat publicului și conduce la suspendarea imediată a procesului de dezvoltare și testare până la atenuarea acestui risc. În cazul în care consideră că proiectul propus prezintă riscuri excepționale pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor, a populației generale sau pentru mediu, în special din cauza faptului că pentru testare, dezvoltare sau validare sunt folosite substanțe deosebit de toxice, autoritățile competente aprobă planul privind spațiul de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” numai dacă s-au asigurat că au fost instituite garanții adecvate, proporționale cu riscul excepțional identificat.

- (6) Participanții la spațiul de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” rămân responsabili, în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii și al statelor membre în materie de răspundere, pentru orice prejudiciu material adus terților ca urmare a testării care are loc în spațiul de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”.
- (7) Durata spațiului de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” poate fi prelungită prin aceeași procedură, cu acordul autorității naționale competente.
- (8) Spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” sunt concepute și puse în aplicare astfel încât, dacă este cazul, să faciliteze cooperarea transfrontalieră între autoritățile naționale competente. Statele membre care au instituit spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” își coordonează activitățile și cooperează în cadrul platformei, cu scopul de a face schimb de informații relevante cu alte state membre. Platforma poate invita întreprinderile care au participat la un spațiu de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” să își împărtășească experiența dobândită în acest proces. Comisia, pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a discuțiilor desfășurate pe platformă, prezintă un raport periodic privind rezultatele punerii în aplicare a spațiilor de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, inclusiv bunele practici, lecțiile învățate și recomandările privind instituirea acestora și, dacă este cazul, privind aplicarea în spațiul de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” a prezentului regulament și a altor acte legislative ale Uniunii într-un mod adaptat la contextul spațiului de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”.

Articolul 34

Măsuri pentru IMM-uri și start-upuri

- (1) Statele membre:
 - (a) oferă IMM-urilor și start-upurilor acces prioritar la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, în măsura în care acestea îndeplinesc condițiile de eligibilitate prevăzute la articolul 33;
 - (b) organizează activități de sensibilizare cu privire la participarea IMM-urilor și start-upurilor la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”;
 - (c) după caz, stabilesc un canal special de comunicare cu IMM-urile și start-upurile, pentru a oferi orientări și a răspunde la întrebări legate de punerea în aplicare a articolului 33.
- (2) Statele membre iau în considerare interesele și nevoile specifice ale IMM-urilor și start-upurilor și oferă sprijin administrativ adecvat pentru participarea acestora la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”. Fără a aduce atingere aplicării articolelor 107 și 108 din TFUE, statele membre informează IMM-urile și start-upurile cu privire la sprijinul financiar disponibil pentru activitățile desfășurate de acestea în spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”.

Articolul 35

Instituirea Grupului de coordonare pentru Planul strategic privind tehnologiile energetice

- (1) Se instituie Grupul de coordonare pentru Planul strategic privind tehnologiile energetice (Grupul de coordonare pentru Planul SET).
- (2) Grupul de coordonare pentru Planul SET îndeplinește sarcinile prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 36

Sarcinile Grupului de coordonare pentru Planul SET

- (1) Grupul de coordonare pentru Planul SET oferă orientări și îndrumări pentru Planul strategic privind tehnologiile energetice.
- (2) Comisia și statele membre desfășoară lucrări și se coordonează în cadrul Grupului de coordonare pentru Planul SET pentru a contribui la sprijinirea dezvoltării de tehnologii energetice curate, eficiente și competitive din punctul de vedere al costurilor prin coordonarea și colaborarea în materie de cercetare și inovare în domeniul energiei curate și, după caz, cu țările terțe, atunci când primesc o invitație în acest sens.
- (3) Grupul de coordonare pentru Planul SET consiliază Comisia și îi oferă asistență acesteia la elaborarea inițiativelor legate de sarcinile menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 37

Structura și funcționarea Grupului de coordonare pentru Planul SET

- (1) Grupul de coordonare pentru Planul SET este alcătuit din statele membre și Comisie. Acesta este prezidat de unul sau mai mulți reprezentanți ai Comisiei.
- (2) Fiecare stat membru numește un reprezentant la nivel înalt în Grupul de coordonare pentru Planul SET. Un stat membru poate numi mai mulți reprezentanți în funcție de diferitele sarcini ale Grupului de coordonare pentru Planul SET, atunci când funcția și expertiza necesare impun acest lucru. Fiecare reprezentant numit în Grupul de coordonare pentru Planul SET are un supleant.
- (3) La propunerea Comisiei, Grupul de coordonare pentru Planul SET își adoptă propriul regulament de procedură cu majoritatea simplă a membrilor săi.
- (4) Grupul de coordonare pentru Planul SET se reunește la intervale regulate pentru a asigura îndeplinirea eficace a sarcinilor care îi revin. Dacă este necesar, Grupul de coordonare pentru Planul SET se reunește ca urmare a unei cereri motivate a Comisiei sau a majorității simple a membrilor săi.
- (5) Comisia asistă Grupul de coordonare pentru Planul SET prin intermediul unui secretariat executiv care oferă sprijin tehnic și logistic.
- (6) Grupul de coordonare pentru Planul SET poate înființa grupuri de lucru permanente sau temporare și grupuri operative care să se ocupe cu chestiuni specifice și să îndeplinească sarcini precise.

Capitolul VII

Guvernanța

Articolul 38

Instituirea și sarcinile platformei Europa „zero net”

- (1) Se instituie platforma Europa „zero net” (denumită în continuare „platforma”).
- (2) Platforma îndeplinește sarcinile prevăzute în prezentul regulament.
- (3) Platforma poate oferi consiliere și asistență Comisiei și statelor membre în ceea ce privește acțiunile întreprinse în direcția realizării obiectivelor stabilite în capitolul I din prezentul regulament, evitând în același timp crearea unei sarcini administrative disproporționate pentru statele membre, atunci când acest lucru este fezabil, și luând în considerare planurile naționale privind energia și clima ale statelor membre.

- (4) Membrii platformei se coordonează cu privire la parteneriatele industriale pentru tehnologii „zero net” în cadrul platformei pentru a contribui la promovarea adoptării tehnologiilor „zero net” la nivel mondial, pentru a colabora la dezvoltarea de tehnologii inovatoare „zero net” și pentru a sprijini rolul capacităților industriale ale Uniunii în pregătirea terenului pentru tranziția mondială către o energie curată, în concordanță cu obiectivul general al prezentului regulament, astfel cum este stabilit la articolul 1. În cadrul platformei, se poate discuta periodic, printre altele, despre:
- (a) modalitățile de îmbunătățire și promovare a cooperării, a partajării de know-how și de tehnologie între Uniune și țările terțe de-a lungul lanțului valoric al tehnologiilor „zero net”;
 - (b) reziliența, inclusiv prin sporirea competitivității, a industriilor europene care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament în ceea ce privește lanțurile valorice globale, precum și despre acțiunile recomandate pentru consolidare;
 - (c) după caz, îmbunătățirea coerenței dintre prezentul regulament și alte inițiative ale Uniunii care ar putea contribui la obiectivele prezentului regulament și oportunitatea de a emite recomandări în acest sens;
 - (d) progresele înregistrate în ceea ce privește lanțurile valorice pentru tehnologiile „zero net”, schimbările tehnologice și industriale în curs și potențialele lanțuri valorice strategice emergente viitoare, având în vedere obiectivele prezentului regulament;

- (e) bunele practici în ceea ce privește punerea în aplicare a secțiunii II din capitolul II și a articolelor 15 și 16, precum și despre accelerarea termenelor de autorizare;
- (f) modalitățile de eliminare a barierelor netarifare în calea comerțului, de exemplu, prin recunoașterea reciprocă a evaluării conformității sau prin angajamente de evitare a restricțiilor la export;
- (g) țările terțe cărora li s-ar putea acorda prioritate la încheierea de parteneriate industriale pentru tehnologii „zero net”, ținând seama de următoarele aspecte:
 - (i) contribuția potențială la securitatea aprovizionării, luând în considerare capacitatea lor de producție de tehnologii „zero net”;
 - (ii) existența unor acorduri de cooperare încheiate între o țară terță și Uniune;
 - (iii) măsura în care cadrul de reglementare al unei țări terțe și punerea sa în aplicare asigură monitorizarea, prevenirea și reducerea la minimum a impactului asupra mediului, utilizarea unor practici responsabile din punct de vedere social, inclusiv respectarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor și colaborarea echitabilă și semnificativă cu comunitățile locale, utilizarea unor practici comerciale transparente și prevenirea efectelor negative asupra bunei funcționări a administrației publice și a statului de drept;
 - (iv) existența unor capacități de injectare și de stocare de CO₂ pe teritoriul lor;

- (h) modalitățile de stimulare a producției de tehnologii „zero net” în Uniune, prin abordarea finanțării, a cadrului de reglementare și a garanțiilor de investiții și de localizare;
- (i) evaluarea aplicării măsurilor comerciale în industriile „zero net”.

Prezentul alineat nu aduce atingere prerogativelor Consiliului în conformitate cu tratatele în ceea ce privește instrumentele internaționale fără caracter juridic obligatoriu.

- (5) Statele membre pot sprijini Comisia în punerea în aplicare a măsurilor de cooperare stabilite în cadrul parteneriatului industrial pentru tehnologii „zero net”.
- (6) Ținând seama de Raportul Comisiei din 24 octombrie 2023 intitulat „Progresele în materie de competitivitate a tehnologiilor energetice curate” și de Analiza anuală a sarcinii de reglementare a Comisiei din 2022, Comisia raportează platformei cu privire la evoluția sarcinii de reglementare pentru industriile „zero net” din Uniune.
- (7) Platforma se coordonează periodic cu Forumul la nivel înalt privind standardizarea pentru a discuta despre utilizarea standardizării în sprijinul dezvoltării de tehnologii „zero net” în Uniune.

Articolul 39

Structura și funcționarea platformei

- (1) Platforma este compusă din reprezentanți ai statelor membre și ai Comisiei și prezidată de un reprezentant al Comisiei.
- (2) Fiecare stat membru numește un reprezentant la nivel înalt în cadrul platformei. Un stat membru poate numi mai mulți reprezentanți în funcție de diferitele sarcini ale platformei, atunci când funcția și expertiza necesare impun acest lucru. Fiecare reprezentant numit în cadrul platformei are un supleant. Numai statele membre au drept de vot. Fiecare stat membru dispune de un singur vot, indiferent de numărul de reprezentanți.
- (3) La propunerea Comisiei, platforma adoptă propriul său regulament de procedură cu majoritatea simplă a membrilor săi.
- (4) Platforma se reunește la intervale regulate pentru a asigura îndeplinirea eficace a sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament. Dacă este necesar, platforma organizează reuniuni extraordinare ca urmare a unei cereri motivate a Comisiei sau a unui stat membru.
- (5) Comisia asistă platforma prin intermediul unui secretariat executiv care oferă sprijin tehnic și logistic.

- (6) Platforma poate institui subgrupuri permanente sau temporare care să se ocupe cu chestiuni specifice și să îndeplinească sarcini precise legate de prezentul regulament.

Platforma instituie cel puțin un subgrup pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a academiilor în temeiul capitolului V.

- (7) Platforma invită reprezentanți ai Parlamentului European să participe, în calitate de observatori, la reuniunile sale, inclusiv la reuniunile subgrupurilor permanente sau temporare menționate la alineatul (6). Parlamentul European primește toate documentele și informațiile referitoare la activitatea platformei în același timp cu membrii platformei.
- (8) Platforma înființează un grup pentru industria „zero net”. Din proprie inițiativă sau la cererea platformei, grupul respectiv furnizează recomandări platformei pentru a contribui la realizarea obiectivelor prezentului regulament.
- (9) Dacă este cazul, platforma sau Comisia poate invita experți care reprezintă sectorul industrial, societatea civilă, mediul academic, sindicatele și alți terți să participe la reuniunile platformei și ale subgrupurilor sau să furnizeze contribuții scrise. Experții respectivi nu participă la procesul decizional.
- (10) Platforma ia măsurile necesare pentru a asigura gestionarea și prelucrarea în condiții de siguranță a informațiilor confidențiale și sensibile din punct de vedere comercial.

- (11) Platforma depune toate eforturile pentru a lua decizii prin consens.
- (12) Platforma se coordonează și cooperează cu alianțele industriale existente și relevante și, după caz, le invită să participe la reuniunile sale, inclusiv la reuniunile subgrupurilor permanente sau temporare menționate la alineatul (6).
- (13) Platforma se reunește cel puțin o dată pe an cu reprezentanți ai Grupului de coordonare pentru Planul SET menționat la articolul 35 pentru a discuta cele mai recente evoluții, sinergiile dintre punerea în aplicare a prezentului regulament și Planul strategic privind tehnologiile energetice și pentru a emite recomandări în acest sens.

Articolul 40

Grupul științific consultativ privind sarcina de reglementare aferentă tehnologiilor „zero net”

- (1) Se instituie un Grup științific consultativ privind sarcina de reglementare aferentă tehnologiilor „zero net” (denumit în continuare „grupul științific consultativ”).
- (2) Grupul științific consultativ este format din cel puțin 7 experți științifici de înalt nivel, care acoperă o gamă largă de discipline relevante. Membrii grupului științific consultativ îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (4).
- (3) Cel mult doi membri ai grupului științific consultativ pot fi cetățeni ai aceluiași stat membru. Independența membrilor grupului științific consultativ trebuie să fie dincolo de orice îndoială.

- (4) Membrii grupului științific consultativ sunt numiți printr-o procedură de selecție deschisă, echitabilă și transparentă pentru un mandat de patru ani, care poate fi înnoit o singură dată. Selecția membrilor se bazează pe următoarele criterii:
- (a) excelență științifică;
 - (b) experiență în realizarea de evaluări științifice și în furnizarea de consultanță științifică în domeniile lor de competență;
 - (c) competențe în domeniul administrației publice sau în alte domenii relevante pentru sarcinile grupului științific consultativ;
 - (d) experiență profesională într-un mediu interdisciplinar într-un context internațional.
- (5) Membrii grupului științific consultativ sunt numiți cu titlu personal și își emit avizele în deplină independență față de statele membre și de instituțiile Uniunii. Grupul științific consultativ alege un președinte din rândul membrilor săi pentru o perioadă de patru ani. Grupul își adoptă propriul regulament de procedură.

- (6) În exercitarea activităților sale, grupul științific consultativ funcționează exclusiv cu titlu consultativ și acționează fără a aduce atingere dreptului de inițiativă al Comisiei, Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare și funcțiilor de control, inclusiv de control al calității, exercitate de Comisie în cadrul Comitetului de control normativ.
- (7) Grupul științific consultativ sprijină, în conformitate cu alineatul (6), activitatea Comisiei, a Parlamentului European și a statelor membre, acționând în același timp în mod independent în îndeplinirea sarcinilor sale prin furnizarea de rapoarte consultative privind impactul normativ și sarcina de reglementare ale dreptului Uniunii asupra activităților industriale care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Pentru a oferi consiliere consecventă, grupul științific consultativ evaluează impactul normativ și sarcinile de reglementare asupra activităților industriale care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, utilizând o metodologie bazată pe date științifice și, după caz, ținând seama de setul de instrumente pentru o mai bună legiferare.
- (8) Comisia asigură secretariatul grupului științific consultativ.
- (9) Grupul științific consultativ face periodic schimb de opinii cu platforma cu privire la activitatea sa.

Articolul 41

Planurile naționale privind energia și clima

Statele membre iau în considerare prezentul regulament la elaborarea planurilor naționale privind energia și clima, în special în ceea ce privește dimensiunea „cercetare, inovare și competitivitate” a uniunii energetice, reflectând prioritățile Strategiei privind uniunea energetică și ale Planului strategic privind tehnologiile energetice, precum și la prezentarea rapoartelor intermediare bienale în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

Capitolul VIII

Monitorizarea

Articolul 42

Monitorizarea

- (1) Comisia monitorizează în permanență:
 - (a) progresele înregistrate de Uniune în ceea ce privește obiectivele Uniunii menționate la articolul 1, în special riscurile de aprovizionare cu tehnologii „zero net” care ar denatura concurența sau ar fragmenta piața internă, precum și impactul aferent al prezentului regulament;
 - (b) progresele înregistrate de Uniune în ceea ce privește atingerea valorilor de referință menționate la articolul 5, ținând seama de constrângerile și oportunitățile de pe piața mondială;

- (c) valoarea sau volumul importurilor pe teritoriul său și al exporturilor în afara teritoriului Uniunii de tehnologii „zero net”;
 - (d) progresele înregistrate în direcția realizării obiectivului de la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ menționat la articolul 20 și a infrastructurii de transport al CO₂ aferente, precum și în ceea ce privește activitățile de captare a CO₂ conexe.
- (2) Statele membre și autoritățile naționale pe care le desemnează în acest scop colectează și furnizează date și alte dovezi necesare în temeiul alineatului (1).

În special, acestea colectează, cel puțin din trei în trei ani, date privind:

- (a) obstacolele în calea comerțului cu tehnologii „zero net” sau cu bunuri care utilizează tehnologii „zero net” pe piața internă și potențialii lor factori determinanți, inclusiv în cazul în care aceste obstacole rezultă din perturbări ale lanțului de aprovizionare la nivel mondial;
- (b) evoluțiile tehnologiilor „zero net” și tendințele pieței, precum și prețurile de piață pentru tehnologiile „zero net” respective, inclusiv informații privind licitațiile, frecvența acestora, prețurile de atribuire și volumul, în funcție de relevanța lor în vederea îndeplinirii cerințelor din capitolul IV;

- (c) capacitatea de producție de tehnologii „zero net” și activitățile conexe, inclusiv date privind ocuparea forței de muncă și competențele;
- (d) numărul de IMM-uri care fac parte din proiecte de producere de tehnologie „zero net”;
- (e) următoarele informații referitoare la procedurile de acordare a autorizațiilor pentru fiecare tehnologie „zero net”:
 - (i) numărul de proceduri de acordare a autorizațiilor inițiate, numărul de cereri respinse și numărul de decizii exhaustive luate, specificând dacă proiectul a fost aprobat sau respins;
 - (ii) durata procedurilor de acordare a autorizațiilor în cazul în care a fost luată o decizie exhaustivă, inclusiv durata prelungirii termenelor;
 - (iii) informații privind resursele alocate funcționării punctelor unice de contact;
- (f) numărul și natura spațiilor de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”;
- (g) cantitatea de CO₂ stocată permanent în subteran în conformitate cu Directiva 2009/31/CE.

- (3) În cazul în care datele menționate la alineatul (2) nu sunt deja incluse în planurile naționale privind energia și clima sau nu sunt în conformitate cu elementele acestora, fiecare stat membru transmite Comisiei un raport care prezintă datele respective până la 15 martie 2027 și ulterior din trei în trei ani.
- (4) Obligația de raportare menționată la alineatul (3) de la prezentul articol nu se aplică în cazul în care statele membre consideră că acest lucru ar fi contrar intereselor lor esențiale în materie de securitate, în conformitate cu articolul 346 din TFUE.
- (5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să pună la dispoziție un model pentru rapoartele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).
- (6) Pe baza rapoartelor prezentate în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, Comisia monitorizează progresele Uniunii menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol și publică recomandări conexe ca parte a rapoartelor anuale privind competitivitatea tehnologiilor energetice curate, în temeiul articolului 35 alineatul (2) litera (m) din Regulamentul (UE) 2018/1999. Recomandările analizează, de asemenea, dacă prezentul regulament acoperă toate tehnologiile „zero net” necesare pentru atingerea obiectivelor de la articolul 1 din prezentul regulament.

- (7) Pe baza cererilor de emitere a proiectelor de autorizații prezentate în temeiul articolului 10 din Directiva 2009/31/CE și a rapoartelor prezentate în temeiul articolului 21 alineatul (2) și al articolului 23 alineatele (4) și (6) din prezentul regulament, Comisia monitorizează progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivului la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ menționat la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol. Comisia prezintă un raport anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la acest aspect.
- (8) Comisia informează platforma cu privire la constatările sale referitoare la prezentul articol.

Capitolul IX

Dispoziții finale

Articolul 43

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 44 pentru a modifica modalitățile în care acordurile încheiate între entitățile menționate la articolul 23 alineatul (1) și investițiile în capacitatea de stocare deținută de terți sunt luate în considerare pentru îndeplinirea contribuției individuale prevăzute la articolul 23 alineatul (5) și pentru a stabili conținutul rapoartelor menționate la articolul 23 alineatul (6).

Articolul 44
Exercitarea delegării

- (1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 23 alineatul (12), la articolul 43 și la articolul 46 alineatul (7) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 23 alineatul (12), la articolul 43 și la articolul 46 alineatul (7) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 23 alineatul (12), al articolului 43 sau al articolului 46 alineatul (7) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 45
Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011. În ceea ce privește aspectele legate de articolul 25 din prezentul regulament, Comisia este asistată de Comitetul consultativ pentru achizițiile publice instituit prin Decizia 71/306/CEE a Consiliului⁵⁹. În ceea ce privește aspectele legate de articolul 26 din prezentul regulament, Comisia este asistată de Comitetul uniunii energetice instituit prin articolul 44 din Regulamentul (UE) 2018/1999.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 46
Evaluarea

- (1) Până la ... [4 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, din trei în trei ani, Comisia evaluează prezentul regulament și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele sale constatări.

⁵⁹ Decizia 71/306/CEE a Consiliului din 26 iulie 1971 de instituire a Comitetului consultativ pentru achizițiile publice de lucrări (JO L 185, 16.8.1971, p. 15).

- (2) Evaluarea prevăzută la alineatul (1) analizează:
- (a) dacă obiectivele prezentului regulament, astfel cum sunt stabilite la articolul 1, în special contribuția acestuia la funcționarea pieței interne, au fost atinse, impactul prezentului regulament asupra întreprinderilor utilizatoare, în special asupra IMM-urilor și a utilizatorilor finali, precum și obiectivele Pactului verde european;
 - (b) dacă prezentul regulament este adecvat pentru a da rezultate după 2030 și, pe termen mai lung, pentru îndeplinirea obiectivului de realizare a neutralității climatice până în 2050 menționat la articolul 1, ținând seama, printre altele, de posibilitatea de a include în prezentul regulament alte tehnologii care pot juca un rol semnificativ în realizarea neutralității climatice până în 2050;
 - (c) dacă sunt necesare criterii de referință pentru anumite tehnologii pentru a asigura securitatea aprovizionării cu aceste tehnologii pentru Uniune.
- (3) Evaluarea ține seama de:
- (a) rezultatul procesului de monitorizare menționat la articolul 42;
 - (b) nevoile tehnologice care decurg din actualizările planurilor naționale privind energia și clima, inclusiv ale Planului strategic privind tehnologiile energetice, luând în considerare cel mai recent raport privind starea uniunii energetice.

- (4) În aceeași perioadă menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, precum și după fiecare înnoire sau actualizare a planurilor naționale privind energia și clima și după consultarea platformei, Comisia evaluează necesitatea extinderii listei tehnologiilor „zero net” prevăzută la articolul 4 și, după caz, prezintă o propunere.
- (5) Autoritățile competente ale statelor membre furnizează Comisiei orice informație relevantă pe care o dețin și de care Comisia ar putea avea nevoie în vederea întocmirii raportului menționat la alineatul (1).
- (6) În cazul în care, pe baza raportului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia ajunge la concluzia că este probabil ca Uniunea să nu realizeze obiectivele stabilite la articolul 1 alineatul (1), aceasta, după consultarea platformei, evaluează fezabilitatea și proporționalitatea propunerii de măsuri pentru a asigura realizarea obiectivelor respective.

- (7) Până la ... [9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 44 pentru a modifica anexa pe baza listei tehnologiilor „zero net” prevăzută la articolul 4, în vederea identificării subcategoriilor din cadrul tehnologiilor „zero net” și a listei componentelor specifice utilizate pentru tehnologiile respective. Actul delegat respectiv se bazează pe o evaluare cuprinzătoare pentru a identifica componentele esențiale specifice care pot fi considerate în mod rezonabil ca fiind utilizate în principal pentru tehnologiile „zero net”. Evaluarea respectivă se bazează pe o analiză metodologică a lanțurilor de aprovizionare cu tehnologii „zero net”, ținând seama, în special, de disponibilitatea comercială a componentelor, de nivelul adecvat de detaliere și de evoluțiile tehnologice. Comisia poate revizui actul delegat respectiv pe baza evaluării respective.

Articolul 47

Tratarea informațiilor confidențiale

- (1) Informațiile obținute în cursul punerii în aplicare a prezentului regulament sunt utilizate numai în sensul prezentului regulament și sunt protejate de dreptul Uniunii și de dreptul intern relevant.

- (2) Statele membre și Comisia asigură protecția secretelor comerciale și de afaceri și a altor informații sensibile, confidențiale și clasificate obținute și prelucrate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv a recomandărilor și a măsurilor care urmează să fie luate, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern relevant.
- (3) Comisia și statele membre se asigură că informațiile clasificate transmise sau schimbate în temeiul prezentului regulament nu sunt declassate sau declassificate fără acordul prealabil scris al emitentului în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern relevant.
- (4) În cazul în care un stat membru consideră că divulgarea de informații agregate în temeiul articolului 23 este de natură să îi compromită interesele de securitate națională, acesta poate, prin intermediul unui aviz motivat, să se opună divulgării de către Comisie a informațiilor respective.
- (5) Comisia și autoritățile naționale, funcționarii și angajații lor și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestor autorități asigură confidențialitatea informațiilor obținute în îndeplinirea sarcinilor și activităților lor în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern relevant. Această obligație se aplică, de asemenea, tuturor reprezentanților statelor membre, observatorilor, experților și altor participanți care participă la reuniunile platformei în temeiul articolului 39.

Articolul 48
Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1724

Regulamentul (UE) 2018/1724 se modifică după cum urmează:

1. În prima coloană din anexa I se adaugă un nou rând „R. Proiecte de producere de tehnologie «zero net»”.
2. Pe rândul „R. Proiecte de producere de tehnologie «zero net»” din a doua coloană din anexa I se adaugă următoarele puncte:
 - „1. informații privind procedura de acordare a autorizațiilor;
 2. serviciile de finanțare și de investiții;
 3. posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii sau al statelor membre;
 4. serviciile de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la declarațiile privind impozitul pe profit, legislația fiscală locală, dreptul muncii.”
3. În prima coloană din anexa II se adaugă un nou rând „Proiecte de producere de tehnologie «zero net»”.

4. Pe rândul „Proiecte de producere de tehnologie «zero net»” din a doua coloană din anexa II se adaugă următorul punct:

„Proceduri pentru toate autorizațiile relevante pentru construirea, extinderea, convertirea și exploatarea proiectelor de producere de tehnologie zero net» și a proiectelor strategice «zero net», inclusiv autorizațiile de construcție, de utilizare a substanțelor chimice și de conectare la rețea, evaluările și autorizațiile de mediu, dacă sunt necesare, și care cuprind toate cererile și procedurile”.

5. Pe rândul „Proiecte de producere de tehnologie «zero net»” din a treia coloană din anexa II se adaugă următorul punct:

„Toate rezultatele procedurilor, de la confirmarea faptului că cererea este completă până la notificarea deciziei exhaustive privind rezultatul procedurii de către punctul de contact desemnat”.

6. În anexa III se adaugă următorul punct:

„8. Punctele unice de contact instituite sau desemnate, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁰⁺ privind industria «zero net», inclusiv în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul respectiv și punctele de contact instituite sau desemnate în temeiul articolului 33 alineatul (1) din regulamentul respectiv”.

⁶⁰ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce numărul de referință și data adoptării regulamentulului din documentul PE-CONS 45/24 [2023/0081(COD)] și a se completa nota de subsol corespunzătoare.

Articolul 49

Intrare în vigoare și aplicare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (3) Până la ... [2 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], articolul 25 alineatul (1) se aplică exclusiv contractelor încheiate de organismele centrale de achiziție, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 16 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 2 alineatul (1) punctul 12 din Directiva 2014/25/UE, și contractelor cu o valoare de cel puțin 25 de milioane EUR.
- (4) Articolele 26 și 28 se aplică de la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

Lista produselor finite și a componentelor specifice
considerate ca fiind utilizate în principal pentru producția de tehnologii „zero net”

	Subcategorii în cadrul tehnologiilor „zero net”	Componente care sunt utilizate în principal pentru producerea tehnologiilor „zero net”
Tehnologii solare	Tehnologii fotovoltaice	
	Tehnologii electrotermice solare	
	Tehnologii termosolare	
	Alte tehnologii solare	
Tehnologii de energie eoliană onshore și de energie din surse regenerabile offshore	Tehnologii de energie eoliană onshore	
	Tehnologii de energie din surse regenerabile offshore	
Tehnologii din domeniul bateriilor și tehnologii de stocare a energiei	Tehnologii din domeniul bateriilor	
	Tehnologii de stocare a energiei	
Pompe de căldură și tehnologii energetice geotermale	Tehnologii pentru pompe de căldură	
	Tehnologii energetice geotermale	
Tehnologii pe bază de hidrogen	Electrolizoare	
	Pile cu hidrogen	
	Alte tehnologii pe bază de hidrogen	
Tehnologii durabile pe bază de biogaz și biometan	Tehnologii durabile pe bază de biogaz	
	Tehnologii durabile pe bază de biometan	
Tehnologii CSC	Tehnologii de captare a dioxidului de carbon	
	Tehnologii de stocare a dioxidului de carbon	

	Subcategorii în cadrul tehnologiilor „zero net”	Componente care sunt utilizate în principal pentru producerea tehnologiilor „zero net”
Tehnologii din domeniul rețelelor electrice	Tehnologii din domeniul rețelelor electrice	
	Tehnologii de încărcare cu energie electrică pentru transport	
	Tehnologii de digitalizare a rețelei electrice	
	Alte tehnologii din domeniul rețelelor electrice	
Tehnologii de producere a energiei prin fisiune nucleară	Tehnologii de producere a energiei prin fisiune nucleară	
	Tehnologii bazate pe ciclul combustibilului nuclear	
Tehnologii din domeniul combustibililor alternativi durabili	Tehnologii din domeniul combustibililor alternativi durabili	
Tehnologii hidroenergetice	Tehnologii hidroenergetice	
Alte tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile	Tehnologii de producere de energie osmotică	
	Tehnologii de producere de energie ambientală, altele decât pompele de căldură	
	Tehnologii pe bază de biomasă	
	Tehnologii pe bază de gaze de depozit	
	Tehnologii pe bază de gaze provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate	
	Alte tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile	
Tehnologii de eficiență energetică legate de sistemul energetic	Tehnologii de eficiență energetică legate de sistemul energetic	
	Tehnologii din domeniul rețelelor de căldură	
	Alte tehnologii de eficiență energetică legate de sistemul energetic	

	Subcategorii în cadrul tehnologiilor „zero net”	Componente care sunt utilizate în principal pentru producerea tehnologiilor „zero net”
Combustibili de origine nebiologică din surse regenerabile	Tehnologii pe bază de combustibili de origine nebiologică din surse regenerabile	
Soluții biotehnologice în domeniul climei și al energiei	Soluții biotehnologice în domeniul climei și al energiei	
Tehnologii industriale transformatoare pentru decarbonizare	Tehnologii industriale transformatoare pentru decarbonizare	
Tehnologii de transport și de utilizare a CO ₂	Tehnologii de transport al CO ₂	
	Tehnologii de utilizare a CO ₂	
Tehnologii de propulsie eoliană și electrică pentru transport	Tehnologii de propulsie eoliană	
	Tehnologii de propulsie electrică	
Alte tehnologii nucleare	Alte tehnologii nucleare	